

Birleşik bir sınıf hareketi için

Gülme sırası şimdi kimde?

s.6

**Troyka'nın dayatmaları
Syriza'nın açmazları**

s.22

**"Gençliği kampımızın parçası
olmaya çağırıyoruz!"**

s.25

Düzenin ihtiyacı “istikrar”, işçi ve emekçilerin ihtiyacı mücadele...

Meclisin açılması ve krizsiz yemin töreninin ardından düzen siyaseti meclis başkanlığı seçimine kilitlendi. Ortaya çıkacak sonuç, hükümet krizinin çözülüp çözülmeyeceğinin, erken seçim mi koalisyon mu olacağını, olursa nasıl bir koalisyon kurulacağını da habercisi olacak. Geçtiğimiz günlere kadar öne çıkan AKP-MHP koalisyonu ihtimali, partilerin başkan adaylarının belirlenmesinden, özellikle CHP'nin Baykal tercihinden sonra zayıflamış görünüyor ya da öyle gösteriliyor.

Burjuvazinin AKP-CHP hevesi

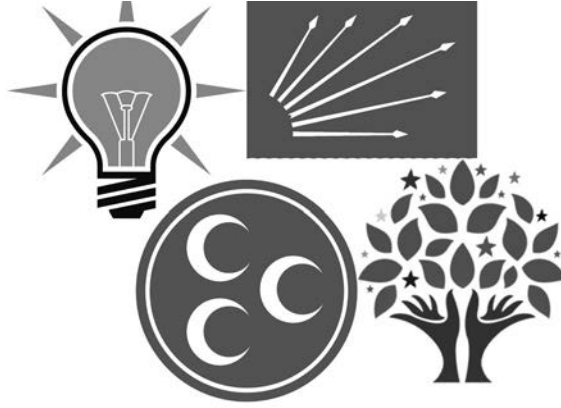
Gösteriliyor diyoruz, zira özellikle medya gücü üzerinden bilcümle sermaye cephesi, bütün umudunu AKP-CHP koalisyonuna bağlamış durumda. Bu birleşmenin gerçekleşmesi için en küçük bir açıklama, satır aralarındaki “ılımlı” yaklaşımlar veya “uzlaşmacı” söylemler burjuva medyada alabildiğine şişirilip servis ediliyor. “Nabız” yoklayıcı uzmanlar, muhabirler, yazarlar, programcılar canla başla sermaye düzeni için en iyisini oldurtmaya çalışıyorlar. Düzen cephesinde tam bir AKP-CHP çöpçatanlığı rüzgarı esiyor. Kişisel eğilimlerin burada bir önemi yok. Bu çaba tümüyle bir sınıf aklına, Türk burjuvazisi ile batılı emperyalist efendilerinin sınıf çıkarlarına dayanıyor.

Şu haliyle sermayenin sınıf çıkarlarına en uyumlu görünümü CHP sergiliyor. Meclis başkanlığı adaylığına Baykal tercihi bile CHP'den çok sermaye çevrelerinin seçimi sayılır. Zira seçimlerin ardından AKP şefinin Baykal'la kurduğu muhabbet CHP yönetiminde güya büyük bir rahatsızlık yaratmış görünüyordu. Sonra “nasıl olduysa” Deniz Baykal sorunsuz bir şekilde aday olarak açıklandı.

Hemen ardından şefi de dahil AKP cephesinde ibrenin birden AKP-CHP koalisyonuna kaydığını gösteren açıklamalar gelmeye başladı. Örneğin AKP şefinin, Kılıçdaroğlu'na “Anayasal çizgilerimde kalacağım, koalisyona zorluk çıkarmayacağım” mesajı gönderdiği iddia edildi. Daha birkaç gün öncesine kadar bakanlık pazarlıklarında bile anlaşmaya varıldığı söylenen AKP-MHP koalisyonu, bu haberlerle birlikte ikinci plana düştü. Oysa Kürt sorunu bir yana bırakıldığında MHP, AKP için her zaman bulunmaz bir koltuk değneği olageldi.

AKP'nin hesap ayarlaması

Bu gelişmelerde gönlünün erken seçimden veya MHP ile koalisyonun yanı sıra olduğu yansıyan AKP şefi Erdoğan'ın, AKP üzerindeki hegemonyasının hiçbir zaman olmadığı kadar risk altında olması belirleyici görünüyor. Seçimlerdeki kaybın sorumluluğunu şefe bağlayan AKP'lilerin seslerinin giderek yüksek çıkması boşuna değil. Yeminli Erdoğan çığırtağları bile bunun karşısında seslerini ilk günlerdeki gibi yükseltmiyorlar. Ortaya çıkan tablo zorbanın bozulan hesaplarını yeniden dizayn etmesini bir zorunluluk olarak

dayatıyor. O da bir kez daha en iyi bildiği sanatı, dinci-gericiliğin meşhur ikiyüzlü siyasetini icra ediyor. Zira sermaye cephesinin, emperyalist efendilerinin, hatta bizzat kendi yandaşlarının pek de yandaş olmadığı bir erken seçimin sorumluluğunu sırtlanmak yerine, “restorasyon” için biçilmiş kaftan sayılan CHP ile koalisyonu kapı aralıyor.

Aynı zamanda bu, Kürt sorunu konusunda mevcut durumun sürdürülmesi eğiliminin ağır bastığını göstermektedir. Verili konjonktürde Kürt hareketiyle köprülerin atılması göze alınamıyor. Her ne kadar Kürt halkına düşmanlıkta, inkar ve yok etme siyasetinde MHP ile aynı eksene ve niyetlere sahip olsa da AKP ve şefi için öncelik, ekonomik rant çarkını, kurdukları kokuşmuş tezgahı, dolayısıyla iktidar mevzilerini kaybetmemektir. Halihazırda Kürt halkına yönelik topyekün bir savaş, bölgedeki tüm politikası iflas etmişken, İŞİD elinde patlamışken, emperyalist efendileri tarafından sessizlikle karşılanmayacakken pek akıl kârı değil. O yüzden seçim şokunun hezeyanıyla yapılan hesapların yerini, hazmin hızına paralel olarak rasyonel hesaplar almaya başlıyor. Bu hesapların içinde ise Kürt hareketinin oyalanmaya devam edilmesi belirleyici bir kalem olarak durmaktadır. Hele de Kürt hareketi meclise hatırı sayılır bir milletvekili girmişken, Türkiye solunun ana gövdesini hegemonyası altına almışken ve hele de Rojava'da İŞİD çetelerine ağır darbeler vurarak kazanımlarını ve dünya çapındaki meşruiyet alanını büyütmüşken...

Düzenin “restorasyon” ihtiyacı

Türk egemenleri ve emperyalist efendilerinin sınıf aklı ve çıkarları üzerinden bakıldığında Kürt sorununda MHP çizgisi zaten bir seçenek değil çoktandır. Aynı çizgiye sahip olsa da önceliği iktidar mevzilerini korumak olan dinci-gerici şebeke, şimdilik topyekün saldırı seçeneğini ikinci plana atarak, burjuvazinin sınıf aklına uyumlu hareketi seçmiş görünüyor. Nihayetinde burjuvazinin yalvar yakar halde istediği “restorasyon”la, aynı anlama gelmek üzere CHP gibi terbiyeli bir koltuk değneğine yaslanarak, yolsuzlukların, dış politikadaki günahların, düzen siyasetinde yarattığı yarılmanın hesabından sıyrılabildikten sonra AKP sürecin kazananı bile olabilir.

Düzen güçlerinin “restorasyon” dediği zaten AKP sayesinde yaratılmış sömürü ve kölelik koşullarına, polis devleti hukukuna, toplumsal ve kültürel alandaki gerici kurumsallaşmaya dokunmak değil. Türk burjuvazisi ve ABD başta olmak üzere emperyalist efendileri, “AKP düzenini” koruyarak, toplumsal kutuplaşmanın olağan sınırlarına çekilmesini, dış politikada onarıma gitmeyi ve Kürt sorununda mesafe almayı istiyorlar.

Zira bunlarsız mevcut sömürü çarkının, yağma ve talan pazarının, işçi sınıfı ve emekçi kitlelere dayatılan kölelik koşullarının, bütün bunlar üzerinden faiz ödemeleri yapılan dış borçlara bağımlı ekonomik düzenin sürdürülmesi mümkün değil. Tüm dünyada ekonomik kriz dalgalarının yarattığı yıkımlara karşın Türkiye’de egemenlerin palazlanabilmesi bu koşullar sayesinde mümkün oldu. İşte bu koşulların sürdürülebilmesinin yolu, “siyasi istikrar”dan geçiyor. Ve bu olmaksızın işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin zapturapt altında tutulması kolay olmayacaktır.

Burjuvazinin ihtiyacı, işçi sınıfı ve emekçilerin engeli

Hala da güçlü bir ihtimal olan erken seçimden korkuyla söz edilmesi, tam da hükümet krizi olarak zuhur eden siyasi krizin doğallığıyla yaratacağı “istikrarsızlık” tablosundan kaynaklanmaktadır. Düzenin ve emperyalist-kapitalist sistemin ihtiyaçlarına tam olarak yanıt veren bir hükümet, demek oluyor ki AKP-CHP koalisyonunun oluşturulmadığı durumda, yeni bir seçimde de tablonun değişeceğine dair bir emare yok ortada. Koalisyon kurulamamasının sorumluluğu kimin üstüne kalır bilinmez ama bunun partilerin oy oranında esaslı bir değişiklik yapmayacağı konusunda düzen güçleri bir mutabakat içinde. Böyle bir durumda erken seçim demek, kitlelerin burjuva parlamentarizmine ve seçimlere güvensizliğine bile yol açabilir. Dolayısıyla hükümet krizinin tetikleyeceği bir “istikrarsızlığa” mahal vermemek, tüm düzen güçlerinin ortak hedefi olarak duruyor.

Yılların azgın sömürsünün işçi ve emekçi kitlelerde yarattığı tepkilerin belirgin bir şekilde açığa çıktığı ve giderek çok daha fazla sermaye düzenini zorlayacak boyutlar kazanabileceği bir dönemdeyiz. “Ekonomik ve siyasi” istikrar, güncel plandaki anlamıyla “restorasyon” hükümeti burjuvazi için ne kadar hayati bir ihtiyaçsa, işçi sınıfı ve emekçiler için o denli ölümcül bir düşman olacaktır. Bununla öteki arasındaki fark, burjuvazinin sınıfı kontrol etme gücü ve kapasitesinde bir değişiklik demektir ki düzen cephesinin çözümsüzlüğü daima işçi sınıfı ve emekçilerin çıkarınıdır. Elbette her halükarda işçi ve emekçilere dayatılacak faturalara karşı sınıf mücadelesini yükseltmek kaydıyla... Zira sınıfın devrimci mücadelesi gelişmedikçe burjuvazi hep kazanan, işçi ve emekçiler ise kaybeden olmaya devam edecek ve kapitalistlerin saldırıları durmak bilmeyecektir, şu an metal işçisine yapıldığı gibi...

Sivas katliamının hesabını sormak ve yenilerini önlemek için...

Devrimci sınıf mücadelesini yükseltelim!

2 Temmuz 1993'te devlet eliyle gerçekleştirilen Sivas Katliamı, en vahşi olaylarından biridir. Aleviler şahsında ilerici ve devrimci değerleri hedef alan Sivas Katliamı'nın tetikçileri şeriatçı güruhlar olsa da, insanlığa karşı işlenen bu ağır suçun esas sorumlusu burjuva devlettir. Zira devletin valisi, emniyet müdürü, belediye başkanı, başbakanı, çekinmeden şeriatçı cellatlarla ortak hareket etmiştir. Tetikçi şeriatçılar devletle, devlet ise şeriatçı tetikçilerle ortak hareket ederek, bu suçu birlikte işlemişlerdir.

Devlet tetikçilerini korudu

Devlet güçlerinin desteği ve himayesi sayesinde kıyım gerçekleştiren tetikçiler, bu ağır suçu kameralar önünde işlediler. Yani hem sahadaki tetikçiler hem onları yönlendirenler ayan-beyan ortadaydı. Buna rağmen tetikçiler yıllarca devlet tarafından korundu. Burjuva hukukunu paçavraya çeviren bu tutum, tetikçilerin devlet koruması altında olduklarını kanıtladı.

Devrim ve sosyalizm mücadelesine karşı dalgakıran işlevi gören dinci-gerici akımın güçlenmesi ve buna dayanarak iktidarı talep edebilecek derecede özgüven kazanması, 28 Şubat "postmodern" darbesini gündeme getirdi.

Bu olayın ardından Sivas kıyımı tetikçilerinin bir kısmı zorunlu olarak tutuklandı. Bir kısmı ise kirli işlerine devam etti. Ancak bu kısa sürdü.

AKP'nin iktidara gelmesinden kısa bir süre sonra, kıyım dosyasının "zamanaşımı"na uğradığı gerekçesiyle şeriatçı cellatlar serbest bırakıldı. IŞİD belasının yaratılmasında başrol oynayanlardan biri olan AKP şefi Tayyip Erdoğan, tetikçilerin bırakılmasını, "vatanımıza milletimize hayırlı olsun" açıklamasıyla selamladı. '93'te Sivas'ta katliama imza atanlar 2002'de Türk burjuvazisiyle emperyalistler tarafından iktidara taşındılar. Böylece tetikçiler efendi oldular.

Madımak'tan IŞİD'e...

Madımak'ı yakan zihniyet son yıllarda Ortadoğu'yu yangın alanına çevirebilecek güce ulaştırıldı. Sivas Katliamı'nın suçluları Türkiye'de iktidara taşınırken, vahşi kıyımların sembolü IŞİD ise "bölgesel güç" mertebesine ulaştırıldı. "İlimli İslam" projesinin baş aktörü olan AKP'yi hazırlayanlar, AKP'nin aktif desteği ve suç ortaklığıyla IŞİD'i yarattılar. Bu durum AKP ile IŞİD'in bir ve aynı projenin farklı aktörleri olduklarını kanıtıyor.

Türkiye'de işçi sınıfı ve emekçileri alt kimlikler temelinde parçalayıp mücadele dinamiklerini felç etmek, bölge düzeyinde ise halkları etnik, dinsel, mezhepsel çatışmalarla birbirine kırdırmak ABD ile suç ortaklarının hedefidir. Yazık ki, bu konuda azımsanmayacak bir mesafe katedebildiler. Sivas kıyımını kat kat aşan katliamlar gerçekleştiren IŞİD, emperyalistlerle işbirlikçilerinin kışkırttığı Sünni-Şii/

Sünni-Alevi çatışmasını bölgeye yaymanın etkili bir aracı olarak kullanılıyor.

Son günlerde ifşa edilen resmi belgeler AKP idaresindeki Türk sermaye devletinin IŞİD'le suç ortaklığını gözler önüne serdi. MİT eskortları eşliğinde hem silahlar hem tetikçiler Suriye'ye taşıyor. Hem de yıllardan beri. Madımak'tan IŞİD'e uzanan kıyım zincirini örenler ABD ile -Türkiye başta olmak üzere- bölgedeki işbirlikçileridir. Madımak'ın hesabı sorulmadığı için tetikçiler efendi oldu kıyım ise bölgesel bir boyut kazanabildi.

Anti-komünizmden mezhepçiliğe dinci-gericilik

"Nedir Komünizmle Mücadele Derneği? 1960'lar Türkiye'sindeki büyük sosyal uyanışa karşı alınacak önlemler kapsamında Amerikan emperyalizminin tavsiyeleri üzerine yaratılan karşı-devrimci organizasyonlardan biri. '60'lı yılların başında CIA uzmanları Türkiye'de incelemeler yapıyorlar ve gelişmekte olan sosyal uyanışa dikkat çekerek, öteki önlemler yanında dinin siyaseten etkin bir biçimde kullanılmasını Türkiye'yi yönetenlere önemle tavsiye ediyorlar. Komünizmle Mücadele Dernekleri de buna yönelik adımlar kapsamında gündeme geliyor.

...
"Dinci gericilik, kurulu düzenin sosyal uyanışa ve sola karşı geliştirdiği karşı-devrimci bir önlemdir. Her biçimiyle örgütlü dinci gericilik devrimci gelişme tehlikesine karşı bir dalga kıran olarak harekete geçirilmiştir..." (Türkiye'de dinsel gericilik - H. Fırat / kizilbayrak.net)

CIA uzmanları öncülüğünde siyasal arenaya çıkan dinci-gericilik anti-komünizmin bayraktarlığını yapmış, "Kanlı Pazar" olayında Amerikan emperyalizmine karşı yapılan büyük kitlesel gösteriye saldırarak kan dökmeye başlamıştır. '70'li yıllarda kabaran devrimci dalgaya karşı ırkçı-faşist çetelerin sokaklara salındığı dönemde kısmen geri plana düşse de, 12 Eylül 1980

askeri faşist darbesi ile yeniden düzenin gözdesi haline gelmiştir. Devrimci harekete azgınca saldıran faşist cunta, dinci gericiliğin önünü açmıştır.

"Komünizmle mücadele" adı altında kan akıtmaya başlayan dinci gericilik, Madımak kıyımını gerçekleştirerek ilkel mezhepçi yönünü ön plana çıkarmıştır. '90'lı yıllarda Alevi emekçilere saldırmakla yetinmeyen dinci gericilik, Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesini boğmak için de kontrgerilla güdümünde seri cinayetler işlemiştir.

21. yüzyılda AKP önderliğinde yeni bir misyona soyunan dinci gericilik emperyalist/siyonist güçlerin bölge politikalarına uyum sağlayarak, tüm bölge halklarına karşı da ilkel mezhepçi politikayı temel aldı.

Son yıllarda Irak, Libya, Bahreyn, Yemen gibi ülkelerinin halklarına karşı yürütülen gerici saldırılarla suç ortaklığı yaptı, yapmaya devam ediyor. Suriye yönetimini yıkmak için histerik derecede saldırganlaşan AKP iktidarı, Suudi Arabistan'daki ortaçağ kalıntısı rejimle birlikte, halen mezhepçiliğin başını çekiyor. Dolayısıyla Alevi emekçileri hedef alan ilkel-ayrımçı politika ortadan kalkmak bir yana daha da pervasız bir hal almıştır.

Belirtmeliyiz ki dinci gericiliğin icraatları, bu burjuva akımın yarım asırdan beri emperyalistlere etkin bir şekilde hizmet ettiğini, pervasızca tetikçilik yaptığını gözler önüne sermektedir.

Halkların kardeşliği ve enternasyonal dayanışma

"Siyasal bir akım olarak dinsel gericilik geri plana düşebilir, onun çatı partisi olarak bugünkü AKP iktidarı gidebilir. Sonuçta gideceklerdir de. Ama AKP'nin gitmesi, bu son 8-9 yılda dinsel gericilik eliyle ideolojik, kültürel, idari, kurumsal planda yapılan tahribatların ya da yapılan düzenlemelerin önemini ortadan kaldırmıyor. Toplum geri bir noktaya çekildi, bu yeterince açık. Sorun bu tahribata sınıf mücadelesi çizgisinde direnmek, onu buradan giderek aşabilmektir." (Türkiye'de dinsel gericilik...)

4 Temmuz 2013'te yayınlanan yukarıdaki değerlendirmede de ifade edildiği gibi AKP geri plana düşmeye başlamıştır.

Buna rağmen bu gerici akımın yaydığı ölümcül zehirler, toplumun belli bir kesimi üzerindeki etkisini sürdürüyor. Bölgesel çapta ise IŞİD gibi bir ucube halkların başına bela edilmiştir.

Bu uğursuz tablo hem ülke hem bölge halklarının geleceğini tehdit etmeye devam ediyor.

Ülke içinde devrimci sınıf mücadelesinin geliştirilmesi bölge düzeyinde ise halkların kardeşliği ve ilerici-devrimci güçler arası enternasyonal dayanışmanın güçlendirilmesi temel bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Bu hem Sivas Katliamı'nın hesabını sorabilmenin hem yeni kıyımların önüne geçebilmenin tek yoludur.

Erdoğan'dan iftar şovu

Saray sofrasından yer sofrasına...

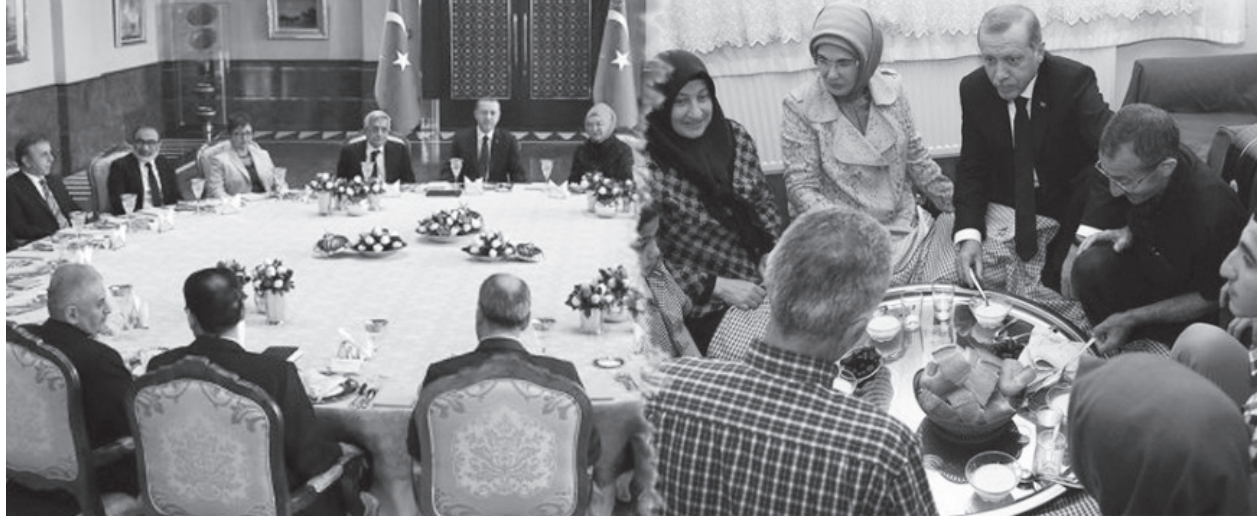
Yolsuzluk şampiyonuna 'iyi çaldın' ödülü

17 Aralık 2013'te yapılan yolsuzluk ve rüşvet operasyonunun kilit isimlerinden ve AKP'li bakanlarla kurduğu kirli ilişkileri tapelerle de sabitlenen Rıza Sarraf'a 'İhracat ödülü' verildi.

Sarraf'a şampiyonluk ödülünü Başbakan Yardımcısı AKP'li Numan Kurtulmuş ile Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekci'nin vermesi dikkat çekti.

Türkiye İhracatçılar Meclisi 22. Olağan Genel Kurulu ve İhracatın Şampiyonları ödül törenine AKP'nin daimi şefi Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan da katılırken, Erdoğan törende bir de konuşma yaptı. Böylelikle, AKP bir kez daha yolsuzluk, rant ve yağma düzenini sahiplenmiş oldu.

Mücevher sektöründeki ödülü Volgam Gıda Dış Ticaret Limited Şirketi Yönetim Kurulu Başkanı Rıza Sarraf alırken Sarraf'ın şirketinin 13. sırada yer aldığı ifade edildi.

Dinci-gerici AKP'nin iktidar, rant ve yağma hırsının simgesi haline gelen kaçak sarayda verdiği iftar yemeğinin fotoğrafı büyük tepki toplayan AKP'nin daimi şefi Erdoğan, bu fotoğrafı ikiyüzlü bir fotoğrafla dengelemeye çalıştı.

22 Haziran akşamı Ankara'daki kaçak sarayında, Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez ve "din adamlarına" iftar yemeği verdiği masa tartışma konusu olan Erdoğan, 23 Haziran'daki iftarı için farklı bir fotoğraf vererek yeni bir şova imza attı.

İftar yemeği için yaptığı fotoğraf şovu için Ankara'nın Doğanatepe Mahallesi'nde Çelik Ailesi'nin evini tercih eden Erdoğan'ın yer sofrasına oturduğu görüntüleri basına servis edildi. 53 yaşındaki Yıldırım

Çelik'in Ulus Sebze Halinde günlük 60 lira yevmiye ile işçi olarak çalıştığı öğrenildi.

Diğer yandan, Erdoğan'ın yer sofrasında verdiği iftar pozunu yandaş medyada yapılan haberler tamamladı.

Erdoğan'ın ziyaret ettiği Yıldırım Çelik'in "biri evli olan çocuğunun dışında diğer 5 çocuğunu okutabilmesinin 10 yılda eğitim alanında atılan adımlar sayesinde olduğunu ifade ettiği" ifadeleri servis edilerek Erdoğan ve AKP güzellemesi yapıldı.

AKP ve Erdoğan'ın lüks ve şatafat düşkünlüğüne tepki gösteren Mimarlar Odası, 29 kişinin oturduğu masa ve sandalyelerin fiyatının 6.5 milyon lira olduğunu duyurmuştu.

Kaçak Saray arazisi Erdoğan'a devredildi

Seçimlerin ardından kaçak sarayın durumunun tehlikeye girmesi karşısında Başbakanlığa tahsis edilen 8 dönümlük arazi apar topar Cumhurbaşkanlığı'na devredildi.

Alınan kararın 21 Haziran'da Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi'nin "olağanüstü" toplantısında onaylanmasıyla Atatürk Orman Çiftliği'ne ait 8 dönümlük bu arazi 2 yıllığına ücretsiz olarak Erdoğan'a tahsis edildi.

Bu kararın ardından açıklama yapan Mimarlar Odası Ankara Şubesi Başkanı Tezcan Karakuş Candan, arazinin Başbakanlığa devri hakkında açtıkları davanın mürekkebi kurumadan bu sefer de arazinin Cumhurbaşkanlığı'na devrinin gerçekleşmesini teşhir etti.

Karar karşısında "AOÇ arazilerinin Atatürk'ün vasiyeti ve şartlı bağışı ihlal edilerek, parsel parsel yapılan tüm tahsislerine dava açmayı bir borç biliyoruz" diyen Candan, konuya ilişkin şunları ifade etti:

"Atatürk Orman Çiftliği alanları ile ilgili yapılan tüm devirler hukuksuzdur, ister başbakanlığa yapılsın, ister Cumhurbaşkanlığına hepsi hukuksuzdur. 5659

sayılı AOÇ Müdürlüğü Kuruluş kanunu ek maddesine göre 'Büyükşehir Belediyesine tahsis edilen araziler, Büyükşehir Belediyesince hiçbir şekilde maddede belirtilen amaçlar dışında kullanılamaz. Yukarıdaki fıkralarda belirtilen amaca aykırı kullanımlara teşebbüsün ve/veya kullanımın tespiti halinde bu arazilerin intifa ve/veya işletme hakkı Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğüne derhal iade edilir.' denilmektedir.

Bu nedenle Saraya yapılan tahsis hukuk dışıdır, acilen 8 dönümlük arazi AOÇ Müdürlüğüne devredilmelidir.

Atatürk Orman Çiftliği alanlarının hangi amaçla kullanılacağı bellidir. 5659 sayılı AOÇ kanuna göre özel kanun çıkartılmadan yapılan tüm devirler geçersizdir. Kanunsuz yapılan devir ve tahsislerle ilgili, büyük dava hazırlığımız başladı. Bu hukuksuz uygulamaları gerçekleştirenler, yargı önünde hesap vereceklerdir."

Gericiilik bu düzenin harcında var!

Geçtiğimiz günlerde Ramazan ayının ilk Cuma günü bahane edilerek, Hizb-ut Tahrir adlı dinci-gerici örgüt tarafından "Son'dan Önceki Çağrı" başlığıyla bir yürüyüş gerçekleştirildi. Çeşitli "Müslüman ülkelerle eşzamanlı yapıldığı" belirtilen yürüyüşte 'tevhid' bayrakları açılarak 'Türkiye'den Mısır'a, Endonezya'dan Fas'a, Lübnan'dan Kürdistan'a hilafet, hilafet' sloganları atıldı. Kendi ifadeleriyle Hizb-ut Tahrir, kurulduğu 1953'ten bu yana "Hilafeti ikame edip İslami hayatı yeniden başlatmak için dünyanın birçok beldesinde faaliyet" yürütmektedir. 1969 ve 2005 tarihlerinde de dünya genelinde böylesi eşzamanlı eylemleri olduğunu ifade etmekte.

İstanbul'un göbeğinde devletin güvenliğinde gerçekleştirilen bu mitingde gericiilik kendini "özgürce" ifade edebilmiştir. Doğal olarak bu durum, ilerici kamuoyu nezdinde özellikle son dönemde sokak eylemlerine karşı devletin estirdiği terör ve baskılarla kıyaslandı. Zira çevre eyleminden hak aramaya, temel demokratik hak ve istemler cople, gazla, TOMA ile susturulmak istenirken, hilafet istemine karşı ise devlet güçleri oldukça "hoşgörülü" davrandı. Bir kez daha görüldü ki 7 Haziran seçimlerinin ardından dinci-gerici AKP'nin geriletildiği siyasal tabloya rağmen ülkede gericiilik zehri derinlerde durmaktadır.

Emperyalizmle birlikte Türkiye burjuvazisi her daim dinsel siyasal akımların varlığını, Türkiye için düzen karşıtı mücadeleyi frenlemek adına özel bir kaygıyla tercih etmişlerdir. Bu tercihin 1960'lı yıllarda kurulan Komünizme Karşı Mücadele Dernekleri'nden 12 Eylül'e uzanan bir tarihsel süreci vardır. 12 Eylül faşist askeri darbesiyle birlikte "Türk-İslam sentezi" açıkça devletin resmi ideolojisi haline getirilmiştir. "12 Eylül ile birlikte bizzat 12 Eylülcüler (siz Amerika emperyalizmi olarak anlayın, çünkü yularları olduğu gibi ABD'nin elindeydi) İslam'ı, dinsel gericiliği, genel olarak dini çok özel bir tarzda palazlandırdılar. Kuran kurslarının yaygınlaştırılması, yeni yeni İmam Hatip okullarının açılması, dinsel düşüncenin devletin eğitim, kültür ve propaganda aygıtlarıyla sistemli bir biçimde

topluma pompalanması, din derslerinin zorunlu hale getirilmesi, Alevi köylerine bile camiler yapılması, dinci faaliyetler için Suudi Arabistan'dan gizli fonlar temin edilmesi demek olan Rabita olayı, tüm bunlar 12 Eylül askeri faşist rejiminin icraatlarıdır. Çok özel bir programla, çok özel bir yönelimle devlet, arkasında Amerikan emperyalizmi ve egemen sınıf, dine ve dinsel gericiliğe geniş bir alan açtı. Bu aynı sürecin öteki yanı ise sosyal mücadelenin dizginlenmesi, devrimci akımların ezilmesi ve böylece burjuva gericiliğinin her türü için, özellikle de dinsel gericiilik için meydanın düzlenmesidir."()*

İşçi ve emekçilerde sosyal uyanışa karşı kullanılan bu tercih, Kürt uyanışını engellemek için de kullanıldı. Kürdistan'da tarikatlar ve cemaatler desteklendi. Hizbulkontra güçlerin önü açıldı. Kurulu düzenin bekasını korumaya hizmet ettiği sürece bu şekilde önleri açılan bu gerici akımlar da hızla kadrolaştı, belli bir kitle tabanı da buldu. Bu nedenle "hilafetin son başkenti" İstanbul'un göbeğinde yürüyerek gericiiliklerini kusan bu grup kimseyi şaşırtmamalıdır. Bu dinsel gericiilik mevcut kurulu kapitalist düzenden beslenmektedir.

Burjuva gericiiliğin bir çeşidi olarak ortaya çıkan bu dinsel gerici akımlar, kuşkusuz ki kendilerine ait bir

siyasal projeleri vardır. Mevcut düzeni "gayri İslami" olarak eleştirerek kendilerine taban bulmaktadırlar. Son dönemde gördüğümüz IŞİD vahşeti böylesi dinsel gerici akımların nasıl bir yaşam projeleri olduğunu tekrar hatırlatmıştır.

Türk burjuvazisi kurulu düzeni tehdit edebilecek, kendi denetiminden çıkmış bir dinsel gericiliği değil, kendi denetiminde bir gericiliği kullanmak ister. Ama mevcut düzeni "demokratik laik" görerek eleştiren bu hilafet yanlısı akımlar da, bu düzen de hep var olmaya devam edecektir. Zira böylesi örnekler emekçi kitleleri laiklik-şariat ikileminde oyalama işlevi görmektedir. Bundan dolayı hilafet yanlılarının kendilerini "özgürce" ifade etmelerinde de hiçbir sakınca görülmemektedir. Öte yandan AKP de, seçimlerde kaybettiği imajını kendi tabanı nezdinde güçlendirmek için bu gerici kesimleri ayrıca kullanmak, değerlendirmek isteyecektir. Ve bilinmektedir ki Hizb-ut Tahrir, "Paralel yapının" kendilerini Orta Asya'da rakip olarak gördüğünü belirterek AKP ile yakınlığını ortaya koymaktadır.

Özetle dinsel gericiilik her düzeyde bu kurulu düzen içinde yaşam bulmaktadır, bulacaktır. Zira bu gerici akımlar ister ılımlı ister radikal olsunlar, burjuva gericiiliğin zemininde kendini üretmektedir. Bu nedenle bu gericiliğe karşı mücadele kurulu düzeni hedef alan, onu yıkmayı önüne koyan bir devrim programıyla birleşmedikçe, düzenin sözde laiklik politikaları çerçevesine yedeklenir.

Biz sınıf devrimcileri için dinsel gericiliğe karşı mücadelenin önemi ortadadır. Son dönemde AKP gericiiliğinin yarattığı tahribat bunun önemi hakkında bir fikir vermektedir. Tüm bu nedenlerle dinsel gericiliği geriletmek için, onun sermaye sınıfıyla olan bağına da sürekli işleyerek devrimci sınıf mücadelesini büyütme gerekmektedir. Yakın tarih de göstermektedir ki gericiilik ancak devrimci yükseliş dönemlerinde geriletilmekte, bunun yokluğunda yükselişe geçebilmektedir.

(*) Türkiye'de dinsel gericiilik - H. Fırat - kizilbayrak.net

Nor Zartonk: Oyalamaya son!

Anadolu topraklarında soykırımın ardından Ermenilerin çocuklarına yuva olan Tuzla Kampı'nın (Kamp Armen) Ermeni halkına yeniden iadesi talebiyle süren direnişin 45. gününde (19 Haziran) Nor Zartonk üyeleri İstanbul Beyoğlu'ndaki Cezayir Toplantı Salonu'nda basın toplantısı düzenledi.

"Oyalamaya son! Kamp Armen Ermeni halkına iade edilsin" talebinin dile getirildiği toplantıda Ermenice konuşan Nor Zartonk üyesi Sayat Tekir, 45'inci gününe giren direniş sürecini ve yaşanan gelişmeleri özetledi.

Diren Cevahir Şen ise Kamp Armen'in tapu sorununun çözülmesi için yürütülen müzakere sürecinin şeffaf bir şekilde yürütülmediğini dile getirerek, basında yer verilen ve resmi dayanağı

olmayan bilgilerle kamuoyunun yanlış yönlendirildiğini söyledi.

Ahmet Davutoğlu'nun, "Sorunun çözümü için talimat verdim" açıklamasını hatırlatan Şen, Davutoğlu'na, "Birçok acıya, hak gaspına maruz bırakılmış Ermeni halkına, kampın asil sahibi olan Gedikpaşa Ermeni Protestan Kilisesi Vakfına tapu devri ısrarla neden gerçekleştirilmemektedir?" diye sordu.

Şen, Kamp Armen Ermeni halkına iade edilene kadar direnişin süreceğinin altını çizdi.

Açıklamanın ardından söz alan Nor Zartonk üyesi Alexis Kalk, mağduriyeti yaratanın ve çözecek olanın devlet olduğunu vurgulayan bir konuşma yaptı.

Gülme sırası şimdi kimde?

Muhafızlığının sınırlarını AKP karşıtlığına indirgeyen reformist blok 7 Haziran sonrası nihayet muradına bir adım daha yaklaştı. Seçim öncesi propaganda amaçlı çekilen reklam filmlerinde bol gülücüklü mesaj verenleri daha da güldüren seçim sonuçları anlaşılınca o ki sermayeyi pek de endişelendirmiş değil. Türkiye kapitalizminin istikrarı için kollarını sıvayan TÜSİAD heyeti ile HDP heyetinin görüşmesine bakıldığında ortaya böyle bir tablo çıkmaktadır. HDP Eş Başkanı Figen Yüksekdağ'ın aynı karede birlikte gülümsediği bu defa diğer eşbaşkan Selahattin Demirtaş değildi. Yüksekdağ'ın yanındaki gülümseyen çehre TÜSİAD adına bu görüşmeye katılan TÜSİAD Başkanı Cansen Başaran Symes'e aitti.

HDP'yi ve TÜSİAD'ı ortak gülücük platformunda yana getiren burjuva siyasetinin nasıl bir yüzü olduğu böylece yeniden ortaya çıktı. Şu durumda 12 Eylül ile birlikte gülme sırası kendilerine gelen sermaye sınıfının temsilcileriyle, hangi ortak geleceğe birlikte gülündüğü sorusu orta yerde durmaktadır. Güncel siyaset yapma marifetini sergilediklerini iddia edenlerin, düzen sularında yol alan ana gemiyi her zorlanma anında çeken filikalardan birisi olduğunu ilerleyen zaman çokça örnek üzerinden gösterecektir. Zaten AKP haricinde MHP ile bile koalisyon yapabileceklerini söyleyen Demirtaş'ın açıklamaları ile de bu gerçek ortaya çıkmıştı. Anlaşılınca HDP'nin masumiyet süzgecinden MHP, AKP'den daha temiz olarak geçmektedir.

Bu gülüş 'devrimci bir eylem' değildir!

Sermaye devletini hükümete bırakmamak için çabalayan TÜSİAD'ın bir nedeni vardır elbette. Ancak işçi sınıfının, emekçilerin sömürsü üzerine kurulu olan bu düzende, gerçekleşmiş tüm kıyım ve katliamlarda, imha ve inkârda birinci derecede pay sahibi olan sermaye sınıfından başkası değildir. Yapılan her şey onlara dikensiz gül bahçesi yaratmak için hayata geçirilmiştir. Tüm bunlar, kendisine "Marksist-Leninist-Komünist" bir gelenekten geldiğini iddia eden HDP'nin eşbaşkanıyla birlikte düşünüldüğünde daha bir anlam kazanmaktadır. Elbette burada önemli olan yan yana gelenlerin gülerek verdikleri poz değildir. Bu, sadece durumu daha dikkat çekici hale getirmiştir. Sermaye düzenine karşı olduklarını iddia edenler, kuşkusuz böyle bir fotoğraf karesinde nasıl ve hangi nedenle bulduklarına da bir gerekçe bulacaklardır. Hatta Yüksekdağ'ın sınıf kınıyla güldüğü, bu gülüşün de devrimci bir eylem olduğu iddia edilebilecektir.

Fakat hatırlatmakta fayda var ki Yunanistan'da Syriza hükümetinin IMF ve Dünya Bankası ile ilişkilerinin nasıl bir mantığı varsa, HDP'nin de düzen siyasetinde oynadığı ve oynayacağı rolün de öyle bir açıklaması vardır. Yunanistan seçimleri öncesi Syriza liderlerinin "IMF ile ilişkileri keseceğiz" yönlü açıklamalarını inandırıcı bulan Yunanistanlı işçi ve emekçiler Syriza'yı önemli bir aktör haline getirdiler. Bahsi geçen fotoğraf karesinin ardından HDP'nin yerli sermaye ve IMF hakkında bundan böyle nasıl

Sonuç olarak 7 Haziran seçimlerinde barajı geçmesiyle büyük bir heyecana kapılan HDP ve etrafında kümelenen reformist sol yelpazenin çapı, sermaye temsilcileriyle yapılan görüşmelerle bir kez daha görüldü.

vaatte bulunabileceği de artık büyük bir merak konusudur. Diğer taraftan burjuva feminist anlayışta bu buluşmayı takdirle karşılamış olmalı. Ne de olsa alanlarında iki başarılı kadın yan yana gelmişler ve ortak akıl yürüterek düzen siyasetinin çözümsüzlüğünü gidermeye çalışmışlardır. Devletin eril yapısına da böylece kadınların darbe vurmasını sağlamışlardır!

Sonuç olarak 7 Haziran seçimlerinde barajı geçmesiyle büyük bir heyecana kapılan HDP ve etrafında kümelenen reformist sol yelpazenin çapı, sermaye temsilcileriyle yapılan görüşmelerle bir kez daha görüldü. Sömürü düzenini sürdürmek için partilerin kapısını aşındıran TÜSİAD heyetiyle HDP arasında yapılan görüşme bunun en veciz örneği oldu. 7 Haziran seçimleri, AKP'nin geriletildiği bir siyasal tablo ortaya koysa da düzen karşıtı antikapitalist bir mücadeleyi önüne koymayan sol hareketin dönüp dolaşacağı yer bu düzeni reforme etmektir.

Düzen sınırlarını aşmayan sınırlı demokratik talepler için bile sermaye düzenini aklayan bir siyaset yürütülmektedir. Sermaye temsilcileri ile sömürü düzeninin istikrarı için yapılan görüşmelerde Soma'nın, Ermenek'in, Torunlar inşaatın adı bile geçmemiştir. Gerçekleştiğinde iş cinayetleriyle ilgili büyük laflar söylemek için yarışırken, bu katliamların sorumluları

ile yan yana gelindiğinde birlikte gülünebilmektedir. Yasaklanan grevler, taşeronlaştırma, sosyal yıkım yasaları, işsizlik, güvencesiz çalışma koşulları, düşük ücretler, servet ve sefalet arasındaki uçurum ve daha birçok şey bu görüşmelerde kendisine yer bulabilmiş midir, bu şüphelidir. Ya da sözü edilmişse bile görüldüğü kadarıyla 'gülünüp geçilmiştir.' Esmekte olan metal fırtınasına dair bir sözü bile olmayanlar "Türkiyelileştikçe" sermaye sınıfına yaklaşmakta, onun düzeniyle daha bir iç içe geçmektedir.

Düzen gemisinin serbestçe yüzdürüldüğü sömürü sularında, güvertesinden bir korsanın bayrağını indirip yerine başka bir korsanın bayrağını asmayı akıllı siyaset sananlar, bu geminin 'seçilmiş' mürettebatı olmakta elbette özgürdürler. Lüks kamaralarda saltanat süren haramilerle her yan yana gelişlerinde mutlu mesut pozlar vermekte de öyle... Ancak unutulmamalıdır ki gülme sırası işçi ve emekçilere de gelecektir. Sınıfsız, sömürsüz, savaşırsız bir gelecek için mücadele yolunu tutan işçi ve emekçiler bu mutluluğu elbette tadacaklardır.

Bu ise sömürü düzeninden sınırlı demokratik istemler elde etmeye odaklanmış bir mücadeleyle değil, düzeni tümüyle yıkarak gerçekleştirilecektir.

Sivas'ta katledilenler anılacak

Sivas'ta 2 Temmuz 1993'te 33 aydın, sanatçı ve yazarın diri diri yakılarak katledilmesinin 22. yılında gerçekleştirilecek eylem ve etkinliklerle anma yapılacak.

Katliam ve katliamcı zihniyet 28 Haziran'da Alevi örgütleri tarafından İstanbul Kadıköy'de gerçekleştirilecek mitingle protesto edilecek.

İstanbul ve Sivas'taki anmaların yanı sıra çeşitli illerde de etkinlik ve eylemler yapılacak.

Kadıköy'de miting

Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) bileşenleri ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) İstanbul şubeleri, Sivas Katliamı'nın 22. yılında katliamı lanetlemek ve katledilenleri anmak için 28 Haziran'da Kadıköy'de miting gerçekleştirecek.

İstanbul'un birçok semtinde afiş ve pankartlar asan Alevi örgütleri mitinge katılım çağrısını sürdürüyor.

28 Haziran Pazar günü Kadıköy Meydanı'nda gerçekleştirilecek miting saat **15.00**'te başlayacak.

Miting için toplanma alanı olarak ise Bahariye Caddesi üzerindeki Mehmet Ayvalıtış Parkı belirlendi. 13.30'da buradan meydana yapılacak yürüyüşün ardından miting programı başlayacak.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) Kadıköy'deki, mitinge katılacak. BDSP, saat 13.00'te Boğa Heykeli önünde toplanma çağrısını yaptı.

2 Temmuz'da Sivas'a

ABF bileşenleri ve PSAKD, 2 Temmuz'da katliamının gerçekleştirildiği Madımak Otel'i'nin önüne yürüyerek burada bir anma yapacak.

2 Temmuz Perşembe günü Sivas'ta gerçekleştirilecek yürüyüş ve anma için PSAKD İstanbul şubelerinden 1 Temmuz akşamı araçlar kaldırılacak.

İzmir

İzmir'de 2 Temmuz anma programlarına ilişkin Alevi örgütlerinin düzenlediği toplantıda anma eylem ve etkinlikleri şu şekilde planlandı:

30 Haziran Salı

* Narlıdere Demokrasi Meydanı (Meşaleli yürüyüş) Saat: 20.00

* Karşıyaka İzban (Meşaleli yürüyüş) Saat: 20.00

1 Temmuz Çarşamba

Saat:14.00 - Sivas'a hareket: Buca, Balçova, Çiğli, Narlıdere ve Yamanlar'dan otobüsler kaldırılacak

2 Temmuz Perşembe

Saat: 19.00 - Konak Eski Sümerbank önünde toplanılıp Alsancak Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüş

Faşist partinin "çözümü" inkar, imha, tasfiye

AKP'yle koalisyon hükümeti oluşturması ihtimali burjuva medyada öne çıkarılan faşist parti MHP'nin Kürt sorunu konusundaki "tek dil, tek bayrak, tek millet" yaklaşımı "çözüm süreci"ne yönelik tutumuyla bir kez daha görüldü.

Faşist partinin genel başkanı Devlet Bahçeli'nin danışmanı Metin Özkan, MHP'nin de anaların ağlamasına karşı olduğunu iddia ederek "kırmızı çizgileri bulunduğunu" açıkladı.

Faşist parti, "Terör örgütü mutlaka silahı bırakacak, devletle masaya otururken kesinlikle şartı olmayacak"

şartını öne sürüyor.

İrkçı-faşist saldırganlık ve Kürt halkına yönelik inkar ve imha çizgisinde sınır tanımayan MHP'nin "çözüm süreci"ne yönelik yaklaşımını özetleyen Özkan, açıklamalarında şu ifadeleri kullandı:

"Bu ülkede Sayın Öcalan diyen Selahattin Demirtaş'la nasıl koalisyon kurabiliriz. Bu ülkenin emniyet müdürünü tokatlayan HDP milletvekili. Bizim onlarla bir araya gelmemizi isteyenler PKK sempatanıdır. Bu ülkede ezan dinmeyecek, bayrak inmeyecek diye söz verdik."

Kaçeroğlu davasında deliller karartılıyor!

Bornova-Doğanlar'da Kobanê eylemlerinde önce silahla vurulan sonra linç edilerek öldürülen Ekrem Kaçeroğlu'nun ölümüyle ilgili ikinci duruşma 24 Haziran'da İzmir 8. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Duruşma öncesinde HDP ve İzmir Barış Anneleri adliye önünde basın açıklaması yaparak, davanın sürüncemede bırakılmasını ve katillerin tutuklanmamasını teşhir etti.

Eylemde söz alan baba Bedrettin Kaçeroğlu, oğlunun açık bir şekilde katledildiğini belirterek "O kadar net ve açık görülüyor ki maalesef saklıyorlar, açıklamıyorlar. Neyi, neden saklıyorlar Ekrem ne yaptı size?" sözleriyle tepkisini dile getirdi.

Baba Kaçeroğlu, linç edildiği sırada oğlunu kurtarmaya çalışırken sivil bir polise vurduğu gerekçesiyle kendisi hakkında yapılan suçlamaya değinerek bu baskıların kendisini yıldırılmayacağı vurguladı.

Katillere tutuklama yok

4 tutuksuz sanığın da gelmediği duruşmada Kaçeroğlu ailesini temsilen Av. Mustafa Rollas, söz aldı. Rollas, bir önceki mahkemede istenen Adli Tıp Kurumu raporunun eksik olduğunu belirterek, olayda kullanılan av tüfeğinin tekrardan incelenerek ATK raporuna eklemesini talep etti.

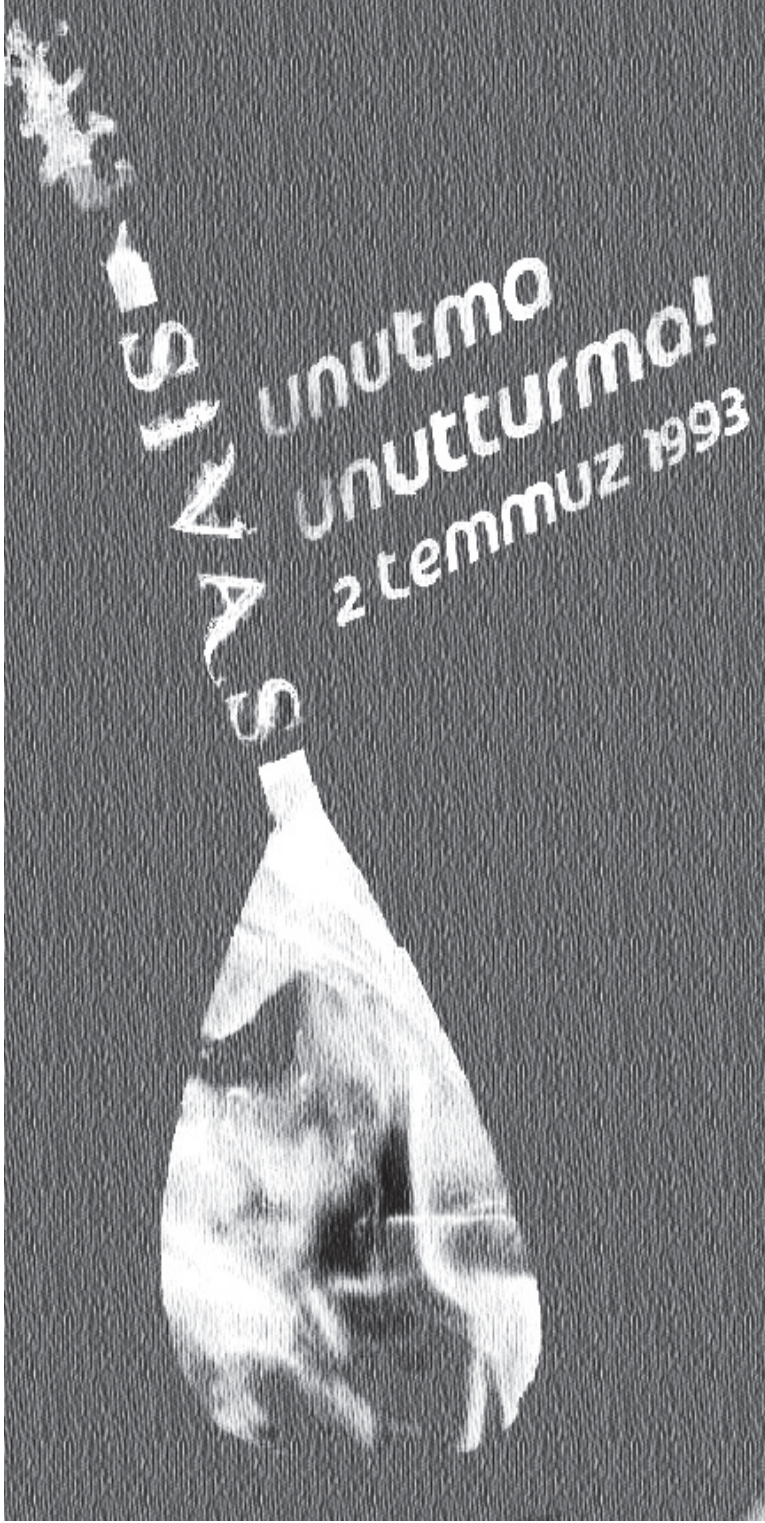
Av. Nergis Tuba Aslan ise, bilirkişi raporunun tekrardan hazırlanmasını istedi. Kendileri tarafından oluşturulacak uzman kişiler eşliğinde hem görüntülerin izlenmesi hem de olaya ait adli emanette bulunan eşyalarının tekrardan incelemesi gerektiğini söyledi.

Av. Eylem Yıldız da delillerin karartıldığına dikkat çekti. Yıldız, Ekrem Kaçeroğlu'nun üzerinde bulunan giysilerin dosyanın aydınlatmasında en büyük delil olduğunu söyledi. Kıyafetlerin nerede olduğunun belli olmadığını belirterek davada ciddi anlamda delillerin karartıldığına vurgu yaptı. Yıldız, "Bir linç olayı var, ölüm var, fakat tutuklu kimse yok" sözleriyle davanın gidişine tepki gösterdi.

Avukatların ardından söz alan savcı, hastaneden kıyafetlerin istenmesini ve emniyet ile belediyede bulunan tüm kamera kayıtlarına ulaşılmasını talep ederken, tutuklama taleplerinin ise reddini istedi.

Mahkeme heyeti de dava dosyasındaki eksikliklerinin giderilmesine ve tutuksuz sanıkların tutuksuz olarak yargılanmalarına karara vererek duruşmayı 27 Ekim tarihine erteledi.

BDSP 2 Temmuz anmalarına çağırıyor

Sınıf devrimcileri İstanbul Esenyurt ve Kartal'da Sivas Katliamı'nın 22. yılında katliamcı devletten hesap sormak ve katledilenleri anmak için gerçekleştireceği etkinliklere hazırlanıyor.

Avcılar'da

2 Temmuz anmasına çağrı

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) katliamın yıldönümünde Avcılar Yeşilkent Mahallesi'nde düzenleyeceği anma etkinliğine çağırıyor.

2 Temmuz 1993'te sermaye devletinin Alevilere dönük katliamlarından bir yenisinin Sivas'ta Madımak Otel'i'nde gerçekleştiğini belirten BDSP, bu katliamda 33 ilerci, aydın ve sanatçının katledildiğini hatırlattı:

"Bizzat devletin planlı ve programlı saldırısının faileri yıllar geçmesine rağmen aydınlatılmamış, geçtiğimiz yılda zamanaşımı gerekçe gösterilerek davanın üzeri örtülmeye çalışılmıştır.

Bizler katliamın üzerinden 22 yıl geçmesine rağmen aydınlatılmamış bu davanın gerçek katillerinin kim olduğunu biliyoruz. Sivas'ta yakan da, Çorum'da, Maraş'ta katleden de devlettir. Kendi düzeninde katliamların üzerini kapatmaya çalışanlara karşı işçi ve emekçileri canlarımızı yakanlardan hesap sormaya çağırıyoruz."

Etkinlik programı

- * Sinevizyon Gösterimi
- * Şiir: Ergun Çeliktan
- * Tiyatro SİMURG
- * Semah gösterimi
- * BDSP konuşması
- * Müzik: Aliye Fişenk, Cem Öncü, Grup

Mektup

Tarih: 1 Temmuz Çarşamba

Saat: 20.00

Yer: 2 Temmuz Parkı / Yeşilkent

BDSP'liler anmanın yapılacağı Avcılar Yeşilkent Mahallesi'nde 21 Haziran'da kapı kapı dolaşarak *Kızıl Bayrak* satışını yaparak etkinliğin el ilanlarını dağıttı. Ayrıca Yeşilkent Mahallesi Pazar pazarında da gazete satışı ve el ilanı dağıtımını yaptı. El ilanlarının yanı sıra yaygın olarak etkinlik çağrı ozalitleri de bölgede kullanıldı. Ozalitler Yeşilkent Mahallesi'nde yaygın olarak kullanılırken Tabela, Depo ve Doğan Araslı Caddesi güzergahına da ozalitler asıldı.

Kartal

Kartal BDSP, "Karanlığa meşale olanlar küllerinden yeniden doğarlar!" şiarıyla **2 Temmuz Perşembe** günü saat **20.00'**de **Kartallı Kazım Meydanı'**nda gerçekleştireceği anmanın çağrısını hafta boyunca sürdürdü.

Sınıf devrimcileri 18 Haziran günü Bankalar Caddesi üzerinde ve çay bahçelerinde *Kızıl Bayrak* gazetesinin militan satışı ile işçi-emekçileri devrimci sınıf mücadelesini büyütme ve Sivas Katliamı'nın faili olan kapitalist sömürü sisteminden hesap sormaya çağırıldı.

Gazete satışı esnasında emekçilere emperyalist savaflara, kapitalist sömürüye, faşist baskı ve devlet terörüne karşı devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme çağrısı yapılırken birçok işçi ve emekçi ile sınıf hareketi ve seçimler sonrası düzen partilerinin açmazları üzerine sohbetler edildi.

Sınıf devrimcileri akşam saatlerinde Kızılay Bulvarı, Kartallı Kazım Meydanı, Esentepe Mahallesi, Karlıktepe Mahallesi ve Kartal Cemevi civarına "Karanlığa meşale olanlar küllerinden yeniden doğarlar" şiarlı ozalitleri yaygın biçimde yaptılar. Cemevinde de anma çağrısının yer aldığı el ilanının dağıtımını ve *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışını yapan sınıf devrimcileri işçi ve emekçileri 2 Temmuz'da gerçekleştirecek Sivas anmasına çağırıldı.

Sınıf devrimcileri 21 Haziran'da da Bankalar Caddesi'nde ve çay bahçelerinde *Kızıl Bayrak* gazetesini ve 2 Temmuz anmasına çağırılan el ilanlarını işçi ve emekçilere ulaştırdı. Faaliyet boyunca ajitasyonlarla sermaye devletinin katliamcı kimliği teşhir edildi. Katliam üzerine sohbetler edildi.

Kızıl Bayrak / Esenyurt - Kartal

Yalova'da Kürt işçilere ırkçı saldırı

Yalova'da Kürt işçilerin evine, sayıları yüzü bulan ırkçı bir grup saldırı. 6 kişinin yaralandığı ırkçı saldırıda saldırganlardan hiçbirinin gözaltına alınmaması dikkat çekti.

Yalova Çiftliköy'e bağlı Sultaniye Mahallesi'nde, Kürt işçilerin evine 100 civarında kişi saldırı düzenledi. Kapıları kırarak evlere de giren ırkçı-faşist grup, silahla 6 kişiyi yaraladı.

"Bu mahalleyi terk edin" tehdidinde bulunan ırkçı-faşistler eve ateş açarak katliam girişiminde bulundu. Polis tarafından ırkçı saldırganlara herhangi bir müdahalede bulunulmazken vücudunun çeşitli yerlerinden yaralanan 6 işçi Yalova Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındı.

Yaralı işçilerin sağlık durumlarının iyi olduğu ve taburcu edildikleri öğrenildi.

AKP Kürt halkına düşmanlıkta sınır tanımıyor!

IŞİD sadece kendi dininden olmayanlara karşı değil, kendi mezhebinden olmayanlara karşı da vahşi katliamlar gerçekleştirdi. Farklı olan ne varsa yok etti. Farklı olana yaşama hakkı tanımadı. Bu tutumuyla bir katiller ve tecavüzcüler sürüsü olduğunu kanıtladı.

PYD, IŞİD çetelerine büyük darbe vurdu. IŞİD çetelerinin yenilgisi nedeniyle AKP iktidarı ve ebedi şefi büyük bir telaş içine girdi. Dinci parti gerildikçe gerildi. AKP'nin başını çektiği düzen güçleri, Til Ebyad'da IŞİD çetelerinin hakimiyetine son verilmesinin ardından o kadar ileriye gittiler ki PYD'nin bölgede etnik temizlik yaptığı yalanına sarıldılar. PYD'yi IŞİD'den daha tehlikeli olmakla suçladılar.

AKP iktidarından nemalanan "havuz medyası" da telaşa kapıldı. Bir yıldan fazla süredir bu kenti elinde tutan, öncelikle Kürtleri süren, kalanlarına olmadık işkenceler yapan, kellelerini kesen IŞİD'in büyük bir katliam çetesi olduğu aşıkardı. Buna rağmen kirliliği habercilikte, yalanda, dolanda sınır tanımayan AKP'nin havuz medyası Kürt düşmanlığında sınır tanımadı. "PYD, DAEŞ (IŞİD)'ten daha tehlikeli" yaklaşımını manşetlerine taşıdı. Haberlerini "Ankara'daki askeri kaynaklara" dayandıran AKP medyası, IŞİD'in en fazla iki-üç yıl sonra yok olabileceği, etnik tampon bölge kuran PYD'nin daha bir süre bölgede kalabileceği söylemi ile bir defa daha PYD'yi, IŞİD'den tehlikeli gösterme ahlaksızlığının altına imza attı.

AKP ve medyası, iktidarı da kaybetme telaşıyla Rojava'da Kürt halkının kazanımlarını yok etmek için askeri hareket yapma da dahil savaş çığırıklığını yükseltiyor. Bütün bu çığırıklığın altında, iktidarın Ortadoğu ve özellikle de Suriye politikasında aldığı büyük yenilgi var. Özellikle Til Ebyad düşünce AKP politikasının nasıl da altından kalkılmaz bir hezimate dönüştüğü çok net biçimde ortaya çıkmıştır. Çünkü Til Ebyad düşünce Kobanê Kantonu ile Cizire Kantonu birleşmiştir. Sırada üçüncü parça olan Afrin var. Eğer "IŞİD karşıtı koalisyon"un da desteğiyle Rojava'nın parçaları birleşirse, Türkiye'nin Suriye ile olan 900 kilometrelik sınırının 600-700 kilometresi Kürt hareketinin egemenlik alanı olarak tescillenecektir.

Cumhurbaşkanından başbakanına, her türlü yalana sarılan "havuz medyası"na kadar Türkiye'nin dışta "stratejik derinliği" kalmadı. Seçim sonuçlarından sonra sonun başlangıcına adım atan AKP iktidarı ve denetimindeki medya, Kürt halkının IŞİD'i yenmesini kendi yenilgisi olarak kodladı.

AKP iktidarı ve denetimindeki sermaye medyası PKK karşıtlığını sürdürüyor ve PKK'yi zayıflatmaya yönelik her adıma destek veriyor. PYD'yi de, PKK olarak kodluyorlar. Bu nedenle IŞİD'den desteklerini esirgemiyorlar. Bu desteğe ilişkin birçok belge ortalığa saçıldı. MIT ile IŞİD birlikte çalışmaktadır. IŞİD'i Kürt hareketine yönelik kullandığı en iyi silah olarak gören Türkiye'nin, IŞİD'e karşıym söylemlerinin hiçbir inandırıcı yanı bulunmamaktadır. Hatta Türkiye'nin IŞİD'i dünyada görülmedik biçimde bir şantaj aracı olarak kullandığı iyi biliniyor.

AKP ve medyası sürekli İslamofobi diyerek IŞİD ve benzeri güçleri kendi destekçisi yapmaya çalışıyorlar. Özellikle de Kürt silahlı hareketini tasfiye etmek için bu güçleri kullanıyorlar.

AKP iktidarı ve medyası Suriye içi savaşının başlangıcında "Esad" gitmeli politikasını öne çıkarmıştı. Ardından Rojava'da yaşanan gelişmeler nedeniyle AKP iktidarı Esad'ın gitmesi politikasına "Suriye'de PKK

oluşumu kabul edilemez" politikasını ekledi. Esad'a karşı her tür desteği alan IŞİD çetesi vb. dinci çeteciler Rojava'ya yönelik saldırılara da yönlendirildiler ve bu çerçevede Türk sermaye devletinin her türlü desteğine mazhar oldular.

Bölgede bugüne kadar yaşananlar AKP iktidarının ve medyasının yalanlarının işe yaramadığını gösteriyor. Zira artık sadece Kürt halkı değil, Türk halkı da AKP iktidarı ve denetimindeki medyanın yalanlarına kanmıyor. Her gün daha fazla işledikleri savaş suçlarının farkına varıyor.

AKP, sınırda PYD kontrolündeki bir bölgedense IŞİD'i tercih edeceğini, "Kobani düştü, düşecek" beklentisiyle daha önce de açıkça dışı vurdu. Bu politika AKP'ye oy veren Kürt seçmenlerin önemli bir kısmının 7 Haziran seçimlerinde yitirilmesine yol açtı. AKP ve ebedi şefinin son açıklamaları Kürt halkının büyük öfkesine yol açan IŞİD çetelerine destek politikasının sürdürüleceğinin açık göstergesi olarak kayıtlara geçti. Tüm bu yaşananlar, IŞİD vb. katliam şebekelerinin kaynağının kurutulması için, IŞİD vb. çetelerin kaynağı olan emperyalist-kapitalist dünya sistemine karşı işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesinin nedenli önemli olduğunu gösteriyor.

Rojava'da IŞİD çetelerine büyük darbe

YPG güçleri IŞİD çetelerine yönelik operasyonlarla çetelere birçok noktada ağır darbeler vururken son olarak Rakka yakınındaki 93. Alay'ı çetelerden temizleyerek denetimlerine aldı. Til Ebyad'ın ardından burayı da kaybeden çeteler Rakka'ya çekilmek zorunda kaldı.

YPG ve Burkan El-Fırat güçlerinin, IŞİD çetelerinin Til Ebyad'daki (Girê Spî) hakimiyetine son vererek kentte denetimi ele almasının ardından çetelere ağır darbeler vuruluyor.

YPG güçleri, IŞİD çetelerinin Suriye'deki merkezi ve en güçlü oldukları bölge olan Rakka'nın 55 km yakınındaki stratejik bir karargahı daha ele geçirdi.

Rakka'nın kuzeydoğusunda IŞİD çetelerinin kontrolündeki Liwa 93 (93. Alay) karargahına yönelik

başlatılan operasyon sonucunda karargah çetelerden temizlenerek YPG güçlerinin denetimine girdi.

YPG güçleri ilerleyişlerini sürdürerek 23 Haziran günü Eyn İsa kasabasını ve çevresindeki onlarca köyü çetelerden temizleyerek denetim altına aldı. Bu operasyonda da koalisyon uçaklarının hava saldırılarıyla destek verdiği belirtildi.

Til Ebyad'ın ardından 93. Alay'ı da kaybeden IŞİD çetelerinin iyice gerilediği belirtiliyor. Son kayıpların ardından IŞİD çetelerinin en güçlü oldukları ve merkezleri olan Rakka vilayetine çekildiği belirtiliyor. Zira son saldırıyla YPG ve Burkan El-Fırat güçlerinin Rakka'ya yaklaşması da çetelerin hareket alanını daralttığı gibi Türkiye üzerinden gelen lojistik destek de önemli ölçüde kesilmiş oldu.

IŞİD çeteleri bir süre önce ele geçirdikleri Palmira antik kenti ve çevresine de mayın döşemeye başladı.

YPG güçlerinin IŞİD çeteleri karşısındaki ilerleyişinin ABD öncülüğündeki emperyalist koalisyonun hava saldırılarıyla desteklendiği belirtildi. Yapılan açıklamalar ABD ve öncülüğündeki koalisyonun IŞİD çetelerinin geriletilmesi ve bölgeden atılmasının yanı sıra Esad yönetimini de hedefe koyduğu görüldü.

IŞİD çetelerine sınırlarını sonuna kadar açan Türkiye ise YPG güçlerinin Til Ebyad'ı (Grê Spî) ele geçirmesinin ardından sınırda hendek kazmaya başladı. Nusaybin ve ve Qamişlo arasında bulunan sınır hattına askerler tarafından hendekler kazıldı.

Muhalif basın AKP'nin hedefinde!

AKP gericiliği yargıda bulunan yandaşları eliyle kendisine muhalif olan gazetecilere yönelik soruşturma ve dava saldırısını sürdürüyor.

Kitabında Erdoğan'a hakaret ettiği iddiasıyla Tolga Tanış hakkında soruşturma başlatılırken Canan Coşkun hakkında ise 23 yıl 4 ay hapis istemiyle dava açıldı.

Çetelere sınırı geçiş için her türlü kolaylığı sağlayan gericilik haber takibi için sınırı geçen yabancı uyruklu gazetecileri ise sınır dışı etti.

"Potus ve Beyefendi" kitabının yazarı Tanış'a soruşturma

"Potus ve Beyefendi" kitabında AKP'nin 'Kürt dostluğu'ndan yaptığı vurgunu belgelerle ifşa eden *Hürriyet* gazetesinin Washington muhabiri Tolga Tanış hakkında, kitabında "cumhurbaşkanına hakaret edip iftira attığı" iddiasıyla kamu davası açılması talep edildi.

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, avukatı Ahmet Özel aracılığıyla Tanış hakkında kamu davası açılmasını talep ederken, başvuruyu kabul eden savcılık Tanış hakkında soruşturma başlattı.

Özel, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na yaptığı suç duyurusunda, kitapta 'POTUS' kelimesinin ABD Başkanı Barack Obama'nın Beyaz Saray'daki lakabı, 'Beyefendi' kelimesinin ise Başbakanlık'ta Tayyip Erdoğan için kullanılan sıfat olduğu için tercih edildiğinin vurgulandığına işaret etti.

Obama'nın başkanlığa geldiği 2009 yılından, Erdoğan'ın cumhurbaşkanı olduğu 2014 yılına kadar Türkiye-ABD ilişkilerinin analiz edildiği kitabın "müvekkilinin itibarını sarsabilecek, kamuoyunu müvekkili aleyhine provoke edecek gerçek dışı bilgiler yer verdiğini" ileri süren Özel, bu anlamda kitabın kaynak niteliği taşımadığını iddia etti.

Bu başvuru üzerine İstanbul Başsavcılığı soruşturma açtı. Basın Savcılığı, Tolga Tanış'a bir tebligat göndererek ifade vermeye çağırdı.

Tolga Tanış, önümüzdeki günlerde adliyeye giderek ifade verecek.

Canan Coşkun'a 23 yıl hapis istemi

Urfa'da 4 gazeteci sınır dışı edildi

Yargıda Birlik Platformu üyesi hakim ve savcıların Emlak Konut GYO'nun Başakşehir'deki Ayazma Emlak Konut projesinden düşük fiyatla konut sahibi olduğuna dair haber yapan *Cumhuriyet* gazetesi muhabiri Canan Coşkun hakkında 23 yıl 4 ay hapis istemiyle dava açıldı. 8 savcı ve hâkimin 'mağdur' sıfatıyla yaptığı suç duyurusu ile açılan davada Coşkun için Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 125/1, 2, 3 (a), 4 Maddesi ve 53. Maddesinin 10 kez uygulanması talep edildi.

Dava açan hakim ve savcılarının içinde MİT TIR'larını durduran askerlere soruşturma açan Ali Doğan, 17-25 Aralık'ta gözetim altına alınanları serbest bırakan İslam Çiçek ve 25 Aralık yolsuzluk soruşturması hakkında takipsizlik kararı veren İrfan Fidan, İsmail Uçar ve Fuzuli Aydoğdu var.

Haber için Suriye'ye giden ve sonrasında Urfa'nın Suruç ilçesine geçmek isteyen 4 yabancı uyruklu gazeteci 23 Haziran'da sınırda gözetim altına alındıktan sonra sınır dışı edildiler.

Gözetim altına alınan Fransız *Le Figaro* muhabiri Samuel Forey, İtalya *il Manifesto* muhabiri Giuseppe Acconcia ve İtalya *RAI* kanalının iki muhabiri gözetim işlemleri yapıldıktan sonra idari para cezası uygulanarak sınır dışı edildiler.

Samuel Forey'in Türkiye'de aldığı geçici ikametgahın da iptal edildiği belirtildi. Forey, Til Ebyad'daki gelişmeleri takip edebilmek için başka seçeneği kalmadığını ve sınırı kaçak yollarla geçmek zorunda olduğunu ifade etti.

TGS: Basın özgürlüğüne darbe

İstanbul Cumhuriyet Savcısı Mehmet Selim Kiraz'ın hayatını kaybettiği, 2 DHKC militanının ise katledildiği 31 Mart'taki rehin alma eylemine ilişkin fotoğrafları yayınlayan 39 gazete hakkında Basın İlan Kurumu, 1 ile 12 gün arasında ilan kesme cezası verdi.

Konuya ilişkin açıklama yapan Türkiye Gazeteciler Sendikası Genel Merkezi, Basın İlan Kurumu yönetimini bu yanlışından bir an önce dönme çağırdı.

Gazetelerin yaptıkları haberleri, yayınladıkları fotoğrafları Basın İlan Kurumu yönetimine sormasının kabul edilemeyeceği gibi, Basın İlan Kurumu'nun

da bu konuda cezai yaptırım sahibi olmasının basın özgürlüğü açısından utanç verici olduğunu vurgulayan sendikanın açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

"62. hükümetin yaptığı baskılar, açtığı davalar ve akreditasyon uygulamaları yetmezmiş gibi Basın İlan Kurumu'nun hükümet silahşörlüğüne soyunması, kendi görev ve sorumluluklarının dışında hareket etmesi aba altından sopa göstermektir.

tgs
TÜRKİYE GAZETECİLER SENDİKASI

Türkiye Gazeteciler Sendikası olarak Basın İlan Kurumu yöneticilerini bu uygulamadan vazgeçmeye, kendi işlerini yapmaya çağırıyoruz."

ODTÜ'de eğitim emekçileri direnişte!

Ankara Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde geçtiğimiz Aralık ayında akademisyenlere yönelik başlatılan işten atma saldırısı yeni işten atma ve cezalarla sürüyor. Eğitim emekçileri saldırılara karşı 23 Haziran'da ODTÜ A1 kapısından rektörlüğe gerçekleştirdikleri yürüyüş sonrasında rektörlük önüne direniş çadırı kurdu.

Muhafif eğitim emekçisine karşı ODTÜ-YÖK el ele

Aralık 2014'te Eğitim Sen İşyeri Temsilcisi ve ODTÜ araştırma görevlisi **Ekin Erdem Evliya** banka promosyon sürecinde bankaların sunduğu düşük teklifli ihaleye imza vermemesi sonucunda işten atma saldırısına uğradı. İhale sürecinde Eğitim Sen'in öncülüğünde akademisyenler ve öğretim üyeleri greve çıktı ve grev sonrasında Evliya işten çıkarıldı. Bu son saldırının üzerinden henüz birkaç ay geçmişken ODTÜ yönetimi tarafından yeni bir işten atma ve çeşitli akademik cezalandırma saldırısı başlatıldı.

Eğitim Sen Ankara 5 No'lu Üniversiteler Şubesi Örgütlenme Sekreteri araştırma görevlisi **Mert Kükrer** ve Şube Denetleme Kurulu üyesi teknisyen **Barış Çelik** hakkında "kamu görevinden çıkarma" talebiyle dosya hazırlanarak faşist darbe kalıntısı YÖK'e gönderildi. ODTÜ yönetimi ayrıca **3 Eğitim-Sen'li akademisyene** ise "kademe ilerlemesinin durdurulması" cezası vererek muhalif eğitim emekçileri ve akademisyenlere yönelik sistematik bir yıldırma ve baskı politikasını devam ettirdi.

"Toplumsal mücadelenin önemli taşlarından olan ODTÜ'de emekçileri sindirmek hedefiyle sendikal faaliyetin baskı altına alınmasına karşı herkesi dayanışma içinde bulunmaya davet ediyoruz" diyen

eğitim emekçileri ise kurdukları direniş çadırında 24 saat sürdürecekleri direnişle talepleri karşılanana kadar saldırılara yanıt vereceklerini ilan etti.

Baskılara yanıt ODTÜ'nün direniş geleneği

Eğitim Sen 5 No'lu Şube adına okunan basın açıklamasında Berkin Elvan boykotu, Soma grevi, emekçilerin şikâyet ve taleplerini dile getirdikleri sandık eylemi gibi pek çok eylemli sürecin peşi sıra artan işten atma saldırılarının tesadüfi olmadığı vurgulandı. ODTÜ'nün muhalif yüzünü ve direnme geleneğini temsil eden öğrenci ve emekçilerin yalnızca AKP iktidarını değil ODTÜ yönetimini de rahatsız ettiği vurgulanarak adeta bir engizisyon mahkemesi kurularak hukuksuz ve keyfi biçimde çalışanların cezalandırıldığı ifade edildi.

Araştırma görevlisi, taşeron işçisi ve üniversitenin her kademesinden emekçinin iş güvencesinden yoksun şekilde çalışmaya mahkum bırakıldığı belirtilerek öğrencisinden çalışanına bünyesindeki herkesi tamamen keyfi soruşturmalara baskı altına almaya çalışan ODTÜ yönetiminin üniversitenin geneline sistematik olan yayılan işten atma, kademe durdurma,

uzaklaştırma ve mobbing uygulamaları emekçilere yönelik baskı ve sindirme politikalarını her geçen gün daha pervasızca devreye soktuğu dile getirildi.

Eğitim emekçileri direnişin taleplerini kamuoyuna şu şekilde duyurdu:

- 1- Beş sendika üyesi ve bir öğrenciye açılan soruşturmalar ve verilen cezalar geri çekilsin!
- 2- Aralık ayında işten çıkarılan Eğitim Sen işyeri temsilcisi işe geri alınsın!
- 3- ODTÜ'de sendikal faaliyeti ve örgütlenme hakkını engellemeye yönelik baskılar son bulsun!
- 4- ODTÜ'de yaşanan ve sistematik hale gelen mobbing ve ihallerinin önüne geçmek için somut ve kurumsal önlemler alınsın!

Eğitim emekçileri haksız işten atma ile baskı altına alınmaya çalışılan tüm eğitim emekçilerinin haklı mücadelesine destek vermek başta tüm ODTÜ bileşenleri olmak üzere duyarlı herkesi **ODTÜ Rektörlüğü önüne** kurulan direniş çadırı ile dayanışmayı yükseltmeye çağırıyor.

Kızıl Bayrak / Ankara

İşçiye güvence yok, polis dayacağı var!

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu'nun (ITUC) Küresel İşçi Hakları Endeksi'ne göre işçi haklarının en kötü durumda olduğu ülkeler Belarus, Çin, Kolombiya, Mısır, Guatemala, Pakistan ve Swaziland'ın yanı sıra Körfez ülkeleri oldu. Araştırmada Türkiye'deki sendikal hak ihlalleri ve sendikaların eylemlerine yapılan polis saldırılarına dikkat çekildi.

Latin Amerika ülkeleri Kolombiya ve Guatemala'da işçi hakları için müzakere yapan sendikacıların katledildiği belirtilen araştırmada Filipinler'de Mart ayında bir sendikacının öldürülmesine dikkat çekildi.

Katar'da yaklaşık 100 işçi düşük ücretlere karşı greve gittikleri gerekçesiyle Kasım ayında tutuklandı. Kamboçya, Kosta Rika, Paraguay ve Ukrayna'da ise barışçıl sendika gösterileri şiddet ile bastırıldı.

Araştırmada 141 ülkenin 73'ünde daha iyi çalışma koşulları talep eden işçilerin işten çıkarma, ceza, maaş kesintileri ile karşı karşıya kaldığı belirtildi.

Patronlar 84 ülkede ise yasa dışı stratejilerle sendikaları görmezden geldi.

Ülkelerin yaklaşık %60'ında işçiler temel

haklarından yararlanamazken ülkelerin %70'inde işçilerin grev hakkı gasp edildi ve işçilerin toplu pazarlık hakları tanınmadı.

Türkiye: Grev ve meydan yasakları...

Araştırmada Türkiye'de işçi eylemlerine yönelik polis saldırıları da yer bulurken Jandarma'nın Süttaş direnişine yönelik müdahalesi ve şirketin eylem alanına gübre dökmesi gibi örneklerin yanı sıra Bakanlar Kurulu kararıyla grevlerin yasaklanması ve 1 Mayıs'ı Taksim Meydanı'nda kutlamak isteyen sendikalara yönelik polis şiddeti gibi olaylar baskılara örnek gösterildi.

ITUC Genel Sekreteri Sharan Burrow raporla ilgili şunları belirtti:

"Körfez ülkelerindeki insanlık dışı 'kafala' sistemi, Orta Doğu ve Kuzey Afrika ülkelerini işçiler için en kötü yerler haline getiriyor. Avrupa'da özellikle son 1 yıldır uygulanan ve endişelendirici hale gelen kemer sıkma politikaları işçi haklarında düşüşe yol açtı."

DEV TEKSTİL'den örgütlenme çağrısı

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), İstanbul Esenyurt, Ümraniye, Küçükçekmece ve Mersin'de tekstil işçilerine seslenerek insanca çalışma ve yaşam koşulları için DEV TEKSTİL'de örgütlenmeye çağırdı. DEV TEKSTİL, yaklaşan genel kurulu süreci ve tekstil işkolundaki grup toplu iş sözleşmesi görüşmeleri öncesinde tekstil işçilerine mücadele çağrısı yapıyor.

İstanbul **Sefaköy**'de "İnsanca çalışma ve yaşam koşulları için" şiarlı afişlerle tekstil işçileri başta olmak üzere tüm işçi ve emekçilere örgütlenme çağrısı yapan DEV TEKSTİL, Sefaköy metrobüs çevresinden başlayarak tekstil işçilerinin çalıştığı fabrikaların çevrelerinde yaygın bir faaliyet yürüttü.

Esenyurt'ta Doğan Araslı Caddesi, Tabela, Depo, Balık yolu Köprüsü, Yeşilkent Mahallesi'nde "İnsanca yaşam ve çalışma koşulları için DEV TEKSTİL'de örgütlen!" şiarlı afişlerle tekstil işçilerine çağrı yapıldı.

Ümraniye'de tekstil işçilerinin katılımıyla yapılacak toplantının çağrıları işçilere ulaştırılırken "Kölece

çalışma ve yaşam koşullarına karşı DEV TEKSTİL'e üye ol! Geleceğin için mücadele et!" şiarlı bildirilerle örgütlenme çağrısı yapıldı. Dağıtımlar esnasında pek çok işçi ile çalışma koşulları, metal işçilerinin direniş örnekleri üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Greif'te "DEV TEKSTİL'e üye ol" çağrısı

Greif'in Samandıra, Sultanbeyli ve Dudullu fabrikalarında kölece çalışma koşullarına karşı sendikaya üye olma ve mücadele etme çağrısı yapıldı. İş çıkışı saatinde gidilen fabrikalarda sorunlar üzerine sohbetler gerçekleştirildi. Dudullu Greif fabrikasının yerinin ve makinelerin kira olması ve kira konusunda anlaşamadığı için fabrikanın kapanacağı ve işçilerin ise Hadımköy'e gönderileceğinin duyulması üzerine işçilerde öfke birikmeye başlamış durumda. Olası kapanma durumunda açıkta kalacaklarını bilen işçiler

kaygılarını ifade etti.

Kölece çalışma koşullarına ve sendikal bürokrasiye karşı fabrikalarda söz-yetki-kararın işçilerde olması gerekliliği üzerine vurgu yapılan dağıtımlarda ilgi oldukça yoğundu. İşçiler ortak sorunları karşısında ve çözüm üretebilmek için toplantıya çağrıldı.

Taşdelen'de örgütlü olma çağrısı yapıldı

Çekmeköy-Taşdelen semtinde kurulu olan fabrikalarda da dağıtım gerçekleştirildi. Fazla mesai, ücret gaspı, sigortasız çalışmanın olduğu fabrikalarda işçilerle insanca çalışma ve yaşamının ancak mücadele ederek, örgütlenerek kazanılacağı söylenerek yapılan dağıtımlarda pek çok işçi ile örgütlenme sorunu üzerine sohbet edildi. İşçiler toplantıya davet edildi.

Tekstil fabrika ve atölyelerinin yoğun olduğu bölgelere afişler ve ozalitle toplantı çağrısı yapıldı.

Mersin Serbest Bölge'de dağıtım

Yaklaşık 7 bin işçinin çalıştığı Mersin Serbest Bölge'de 4 bin civarında tekstil işçisi çalışmakta. İşçilerin asgari ücretin altında dahi çalıştırıldığı, servis sorunundan fazla mesailere bir dizi sorunun yaşandığı bölgede hiçbir işçi hakkında bahsedilemezken, serbest olan tek şey sömürü!

Mersin'de kölelik koşullarına karşı mücadele eden DEV TEKSTİL, bildirilerle işçilere seslendi. DEV TEKSTİL'e ait "Kölece çalışma ve yaşam koşullarına karşı DEV TEKSTİL'e üye ol! Geleceğin için mücadele et!" çağrılı bildiriler ajitasyon konuşmalarıyla dağıtıldı. Konuşmalarda işçilere hakları ve geleceği için örgütlenme ve mücadele vurgusu yapıldı.

Taşeron köleliğine, sigortasızlığa, güvencesizliğe karşı mücadeleye çağrılan işçiler daha iyi ücretler, daha kısa çalışma süreleri, işçi sağlığı ve kreş hakkı gibi insanca çalışma koşulları için DEV TEKSTİL'de örgütlenmeye çağrıldı. Bildiri dağıtımına ilgi yoğun oldu.

Polimer'de grev kararlılığı

Tekirdağ'da Çerkezköy Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu ABD sermayeli **Polimer Kauçuk ve Pazarlama San. A.Ş.** fabrikasında çalışan **bin 871 işçiyi** kapsayan toplu sözleşme görüşmelerinde kölelik dayatmaları nedeniyle 17 Haziran'da başlayan grev sürüyor.

Petrol-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube üyesi Polimer işçileri, patronun düşük ücret dayatmasına karşı grev yolunu seçtiler. Fabrika yönetimi ilk 6 ay sıfır, ikinci 6 ay için ise brüt olmak üzere seyyanen 205 lira ve üç yıllık sözleşme dayatırken işçiler ise sözleşmenin iki yıllık olmasını ve ilk 6 ay için 500 lira zam istedi. Grev öncesi yapılan son toplantıda 2 yıllık sözleşmeyi kabul eden patron, ilk altı ay brüt 170 lira, ikinci altı ay ise 205 lira zam önerisinde bulundu. Teklifi kabul etmeyen yüzlerce işçi ise şalterleri

indirerek grev pankartını fabrikaya astı.

Patron, elektrik ve suyu keserek büyük bir bölümü oruç tutan işçilerin direnişini kırmaya çalışıyor.

Polimer'de işçiler sadece düşük ücretle değil, iş kazalarıyla ve meslek hastalıklarıyla boğuşuyor. İş yerindeki makineler bugüne kadar 40'a yakın işçinin kopan parmakları yüzünden uzuv kaybı yaşamasına yol açtı. Ayrıca hamur haline getirilen 50'er kilogram ham maddeyi her gün onlarca kez kaldıran işçilerde bel fıtığı kaçınılmaz. Fabrikanın iş sağlığı ve iş güvenliği çalışma grubunun verilerine göre 150'ye yakın işçi bel fıtığına yakalanmış durumda. Bunlardan 50'sinin ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırılmayacağına rağmen raporlar mevcut. Bunun yanında astım, diyabet, kanser ve beyin tümörü vakalarına rastlanıyor.

TTK'da TİS görüşmelerinde uyuşmazlık

TTK bünyesinde çalışan GMİS üyesi maden işçilerini kapsayan TİS görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandı. Maden işçileri şimdi grevi tartışıyor.

Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) bünyesinde çalışan Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) üyesi işçileri kapsayan 26. dönem toplu iş sözleşmesi görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandı.

Kamu İşletmeleri İşverenleri Sendikası (Kamu-İş) ve GMİS arasında sürdürülen görüşmeler özellikle 64. maddede yer alan hafta tatili üzerinden tıkanı.

Ancak Kamu-İş madencilerin bu hakkına göz dikmiş durumda. Kamu-İş'in ücret zamları, sosyal haklar, sözleşme süresi gibi temel maddelerde yaptığı dayatmalar da görüşmelerin tıkanmasındaki önemli diğer konular.

Görüşmelerin uyuşmazlıkla sonuçlanmasının ardından sendikanın 60 gün içinde greve çıkması veya bu süreç içerisinde devam edecek görüşmelerde bir anlaşmaya varılması gerekiyor.

İşçiler GMİS'e güvenmiyor

Maden işçileri ise kendilerine dayatılan bu koşullara ve Cumartesi tatillerinin ellerinden alınmak istenmesine oldukça tepkililer.

Konuştığımız birçok işçi "grevse grev" diyerek haklarını alabilmek için mücadeleye hazır olduklarını belirttiler. Maden işçilerinde genel eğilim bu iken bazı işçiler ise borçlarından dolayı greve çekimsizlikle yaklaşıyor.

İşçilerin bir diğer kaygı noktası ise bu süreçte GMİS'in nasıl davranacağı. Zira geçmiş deneyimlerinden doğru maden işçileri GMİS yönetimine büyük bir güvensizlik besliyorlar.

Yeraltından Sesler: Tüm madenlerde grev komiteleri kurulmalı

Anlaşmazlık süreciyle ilgili açıklama yapan *Yeraltından Sesler*, hakları ve gelecekleri için maden işçilerini kendi sözcülerini seçmeye ve grev komitelerini kurmaya çağırıyor. *Yeraltından Sesler*'in açıklamasında şunlar ifade edildi:

"Geleceğimizi, haklarımızın kazanılmasını ne patronlara, ne TTK'ya ne de GMİS yöneticilerine bırakamayız. Madem TİS imzalanmadı ve GREV yolu açık, önümüzdeki 60 günü iyi değerlendirelim.

Tüm maden işçilerine çağırımızdır: GREV KOMİTELERİNİ KURALIM!

Harekete geçmek isteyen bütün işçi arkadaşlar bir araya gelerek kısım kısım, vardiya vardiya sözcülerini seçmeli, herkesin tam temsiliyetine dayanan grev komiteleri kurulmalı. GREVE hazırlanırsak kazanırız.

ÜRETEN BİZİZ, GÜÇ BİZİZ! GÜCÜMÜZÜN FARKINA VARALIM!

GMİS yöneticileri maden işçilerinin öfkesinden korktuğundan TİS'i imzalamadı. Bizlerin haklarının kazanılmadığı bir sözleşmeyi imzalamaya kalkarlarsa başlarına ne geleceğini biliyorlar. Bizlerin öfkesi onlara adım atıyor. Yoksa şimdiye kadar imzayı atmışlardı. Bunu bilerek hareket edelim. Çünkü biz birlik olursak, biz ne dersek o olur! Çünkü sendika biziz. Biz varsak sendika var. Gücümüzün farkına varalım!"

Kızıl Bayrak / Zonguldak

İzenerji'de belediyenin zam oyunu

Genel-İş Sendikası İzmir 2 No'lu Şube ile CHP'li İzmir Büyükşehir Belediyesi yönetimi arasında devam eden ve yaklaşık 3500 İzenerji işçisini kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde belediye yönetimi "yeni" bir teklif sundu.

Belediye tarafından sunulan zam teklifinde bütün sosyal haklar da ücret zammına eklenerek en düşük işçi maaşının 1.684,71 TL olacağı ifade edilerek ücret zammındaki artışın yüzde 13,22 olduğu iddia edildi.

"%10-14 zam bir aldatmacadır"

Genel-İş Sendikası İzmir 2 No'lu Şube Başkanı Taner Şanlı, belediyenin sunduğu teklifte sosyal yardımların da maaşa eklenerek zam oranlarının yüzde 10-14 olarak gösterilmesinin bir aldatmaca olduğunu belirterek şunları ifade etti:

"Toplamda yapılan zammın yüzde 10-14 olarak belirlenmesi bir aldatmacadır.

Sosyal hak ücretleri, bayramda ödenen ücretler ve ikramiye toplamını, aylığın içerisine ekleyip karşımıza çıkartıyorlar. Oysa bu ücretlerin normal aylık içerisinde değil, aylıktan hariç ödenmesi gerekmektedir.

Bizim talebimiz ikramiyenin, sosyal hakların ve bayramda ödenen ücretlerin ayrı ödenmesi yönündedir. Yani bu durumda bir işçinin bunlar dışında alacağı aylık en düşük ücretinin 1,800 TL civarında belirlenmesidir.

Tekrar dile getirmek isterim ki biz bu toplu sözleşme görüşmelerinin davul ve zurnalarla Belediye Başkanımız Aziz Kocaoğlu'nun da içerisinde yer alacağı bir şekilde bitirmek arzusundayız.

Yüzde 10-14 zam ile toplu sözleşmeyi bitiremeyeceğimizi düşünmekteyim.

Kararlarımızı işçilerle birlikte alıyoruz.

Umarım en kısa zaman içerisinde masada bitirebiliriz."

Birleşik sınıf hareketi için metalde ortak grev!

B. Çağ

Metal hareketi yoluna ortak grev hazırlığı ile devam ediyor. Fakat daha metal hareketinin niteliğinin görülmediği günden beri sınıf devrimcilerinin yaratmaya çalıştığı bakış artık hareketin ruhunda var ve bu öyle bir gerçek ki; birleşik bir sınıf hareketini örgütlenme yolunda ilerliyor.

Sınıf devrimcileri ekonomik temellerde başlayan metal hareketinin ilk eylemlerine yaklaşırken politik vurgusunu ortak sorunlara ortak çözüm için birlikte mücadele olarak tanımladı. Tek tek fabrikalarda birbirinden bağımsız eylemleri önce 26 Nisan'da Kent Meydanı'nda tek ses haline getirdi. Ardından bu sesi yeniden fabrikalara taşıyarak taban örgütlenmesine kanalize etti. Kent Meydanı eylemiyle özgüven kazanan işçiler ilk kez böyle bir kardeşleşme ile mücadele zeminini güçlendirdi. Ardından bu ilk adımı Fabrikalar Arası Kurul ile taçlandırarak örgütlenmesini bir merkezi organa devretti. Gelişmelerin bu erken döneminde sınıf mücadelesi bakımından önemli bir halkaya yönelik bu ilk girişim bugün tüm açıklığıyla görülüyor ki hareketin geleceğini güvence altına alma bakımından kritik bir önem taşıyordu.

En azından hareketin parçalı yapısını kırarak daha uzun ve daha tok adımlar atmasını, motor fabrikalardaki tepkinin diğer fabrikalara taşınmasını, ortak hareket ile sınıf dayanışması kültürünün yeşermesini sağladı. Bu da önemli mücadele deneyimlerinden yoksun yeni işçi bölükleri ve öncülerin yol yürümesini kolaylaştırdı. Tek başına Renault'tan, Tofaş'tan bakan işçilerin artık otomotiv işçisi, metal işçisi olarak bakmaya başlaması, ihanet çetesi Türk Metal'in bürokratlarına karşı birleşmesi Fabrikalar Arası Kurul'u da ana zemin haline getirdi.

Ve 5 Mayıs toplu istifa organizasyonu bunu daha da pekiştirdi. Zira birbirinden bağımsız ve kendi fabrikaları önünde istifalarını sunma eğiliminde olan öncülere rağmen Fabrikalar Arası Kurul'un ortak mücadele vurgusu sonucu ortak bir alanda buluşma kararı çıktı. 4 Mayıs günü Nilüfer Organize Sanayi Bölgesi'nde buluşarak ortak istifa kararı alan metal işçilerinin 'birlikte hareket'i yeniden öne çıktı. 5 Mayıs günü Türk Metal çetesinin azgın saldırısı bu çizgiyi boşa düşüremedi. Hatta ortak bir düşünce halini alan bu birleşik mücadele adımı Tofaş işçisini de sürecin içine çekti.

5 Mayıs eyleminin ardından gelen ilk işten atma saldırısına Renault'ta iş durdurma eylemiyle yanıt verildi. Eyleme Renault dışındaki fabrikalardan sembolik katılımlar da buna güç kattı. Gece vardiyasından çıkarak diğer fabrikalardan gelen işçilerle birlikte 5 Mayıs gecesi Renault önündeki eylem birleşik mücadele için bir sembol oldu.

Ardından FAK ile ortak hareket zemini artan metal işçileri fiili grevleriyle yeni bir dönemin önünü açtı. Fakat bu sürecin planlanan eylem takviminden önce başlaması bir dizi tartışmanın tüketilmesi ve karargahın güçlendirilmesinde boşluklara yol açtı. Bu da FAK'ta kurgulanan haliyle tek merkezden yönetilen grevden çok tüm fabrikalarda aynı taleplerle birbirinden

bağımsız grevler yaşanmasına yol açtı. Bunun doğal yanları olmakla birlikte hareketin yaşadığı zorluklar farklı yönelimlere ve kırılmalara uğradı. 20 Mayıs MİB operasyonu fiziki olarak olmasa da politik olarak sınıf devrimcilerinin öncü işçilerle teması bir parça kırıldı ve dahası bu kırılmanın aşılması yönündeki girişimleri de engellenmeye çalışıldı.

"Terör operasyonu"yla korkutulan öncü işçiler meşru talepleri için bir süre daha mücadeleye devam ederek fiili grevlerin gücüyle Bursa'da ileri kazanımlarla grevleri arka arkaya bitirdiler. Coşkunöz istisna bir kırılma çizgisi yaşasa da esasında Ototrim, Mako ve Tofaş'ta da tablo çok farklı değildi. Bu fabrikalardan işçiler grevi "kazasız" atılsa da sonrasında sermayenin saldırıları karşısında zayıfladılar. Tofaş'ın Çelik-İş'e sığınması biraz da bu birliğin zayıflığından kaynaklandı. Aslında birleşik hattan uzaklaşma fabrikalarda da zayıflamaya yol açtı. Ardından genel olarak hareket mevzi eylemlerle devam etti. Ankara ORS, Trakya EGO ve Bursa Delphi fiili grevleri, sendikası fabrikalardan eylemler hareketin sürekliliğini yansıtırken bu eylemler artık yerel ölçekle sınırlı kaldı.

Sınıfa karşı sınıf!

Bu tablo MESS'in yeni hamlesiyle tersine dönüyor. Şimdi mücadele yeni bir mevzide. MESS'in ücretlerde iyileştirme yapmak yerine zam oyunu ile metal işçilerinin karşısına çıkması üzerine metal işçisi geleceğini tartışıyor. Sermayenin birleşik saldırısı, metal işçilerini de birleşik bir reflekse yönlendiriyor. Bu da metal işçileri içinde sınıfa karşı sınıf bakışını bugünün özgünlüğünde MESS'e karşı ortak grev olarak açığa çıkarıyor.

Bursa'daki direniş fabrikalarını kapsayan bir ortak grev dalgası bu yönüyle hareketin önündeki manevralardan en güçlü seçenek. Zira saldırı bizzat sermayenin örgütü MESS tarafından gerçekleştiriliyor. Hala algı yönetimi çerçevesinde fabrikalarda birbirinden bağımsız açıklama metinleri ile 'özgün durum' süsü verilse de metal işçileri oynanan oyunun

farkında. Tofaş'taki işten atmanın diğer fabrikalardaki baskıdan ayrı olmadığını biliyor. Yine böyle bir ortak grev dalgasına Tofaş'ın katılımını zayıflatmak için başvurulduğu da biliniyor.

Bu da hareketin önüne ortak grevi seçenek olmaktan öte bir zorunluluk haline getiriyor. Bu açıdan sınıf içinde mevzi direnişlerden lokal eylemlere süregiden mücadele birleşik bir temelde ilerliyor. İşçiler 14 Mayıs'ta başlayan grev dalgasından aldıkları dersle yeniden fiili-grevlere hazırlanırken daha güçlü ve birlikte hareket etme çağrılarını yapıyor.

Ortak grev dalgasının sınıf hareketine kazandıracak ivmenin önemi açık. Sermayenin tüm saldırılarını ortak grevi engellemeye yöneltmesinin anlamı daha net görülüyor. Metal hareketinin başından beri yaşanan saldırıya karşı sınıf tepkisinin bu süreçte farklı sonuçlar yaratma ihtimali güçleniyor.

Sınıfın bu deneyimi Mako işçileriyle dayanışma çağrısı yapanlardan da görülebiliyor. Bunu pratik olarak da örebilecek refleksler açığa çıktığında ise işçi sınıfı yeni bir mücadele eşliğini daha aşmış olacak.

Bugünkü görevimiz zam talebini politik bir mücadelenin ürünü birleşik bir hatta taşımak olmalıdır. Metal hareketindeki taban örgütlenmesine dayanan işçi iradesi, ortak bir sınıf eylemi halini alırsa bu Türkiye sınıf hareketi için yol açıcı olacaktır.

Mako fabrikası özgüllüğündeki bu somut sınav, ortak grev tartışması gibi adımlarla hızlandıkça sınıf yeni mücadele kültürünü özümseyecektir. Sendika bürokratlarının zaman zaman dillerinden düşürmediği "genel grev" söylemi bugün için metal işçileri tarafından gerçekleştirilebilir bir eylem olarak gündeme gelebilir.

Yarın metal işçisinin açtığı mücadele kanalından yürüyecek olan diğer işkollarından işçiler, sınıf kimliği ile birleştikçe ortak grevlerden genel grevlere de evrilecek mücadeleler örgütleyebilirler. On binlerce üyesi bulunan sendika konfederasyonlarının başaramadığını başaracak olan güç ve enerji sınıfın bünyesinde mevcut. Metal hareketi bu enerjiyi tetiklemeye, sınıf devrimcileri de birleşik bir sınıf hareketini ilmek ilmek örmeye devam ediyor.

MESS'ten önce sadaka sonra kıyım!

Metal fabrikalarında on binlerce işçinin gözlerini ve kulaklarını diktiği ücret iyileştirmesiyle ilgili kararını 22 Haziran'da duyuran MESS'in sadaka gibi sözde iyileştirmesi büyük bir öfkeyle karşılandı.

Sadakanın protesto edildiği fabrikalarda ise MESS'in talimatıyla kitlesel işçi kıyımları başladı.

MESS ve ortakları saat ücretlerine iyileştirme yapmaktan bir kez daha uzak durarak metal işçisine sadaka gibi bir sözde 'iyileştirmeyi' reva gördü. Farklı dönemlere yayılan 3500 TL'lik ödeme yapacağını ilan eden MESS ödeme takvimini şöyle duyurdu:

2015 Ağustos ayında **brüt** 1400

2016 yılında iki defa olmak üzere 700 TL

2017'de bir defaya mahsus olmak üzere 700 TL.

Hesaplamaya göre, net üzerinden işçilere yapılacak ödeme şöyle:

1100+550+550+550=2750 TL

Brüt ücret üzerinden yapılan bu "iyileştirme" aylara bölündüğünde metal işçisinin cebine net ücret üzerinden **100 TL'yi bulmayan** bir ücret girecek.

Bu "iyileştirmenin" brüt ücret üzerinden verildiğine dikkat çeken MİB, bu ödeminin aylara bölündüğünde daha da azaldığına dikkat çekti.

MİB'in açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

"MESS şaka yapıyor, işçinin hak talebine gözlerini kapamaya devam ediyor.

Sadaka koyuyor önümüze.

Kabul etmeyelim.

BÜTÜN FABRİKALARDAN ARKADAŞLARIMIZ, GEREĞİNİ YAPALIM!

HEP BİRLİKTE DAVRANARAK GÜCÜMÜZÜ BİR KEZ DAHA GÖSTERELİM!

ELLER ŞALTERE!!!

MİB: Organize hareket edelim

MİB ayrıca, tüm metal işçilerine "MESS'in sadakasına gereken yanıtı vermek için organize hareket etme" çağrısında bulundu.

MİB'in çağrısında şu ifadeler yer verildi: "Hızla bölümlerimizde yan yana gelelim, gözümüz kulağımız bizde olsun. Bütün fabrikalar olarak hep birlikte hareket etmeliyiz. Bu kez bizi kimse bölmese, aynı anda davranalım.

Reno'da tepkiler yükselmeye başladı, geç kalmadan biz de öncü arkadaşlarımızla birlikte gereğini yapalım..."

Fabrikalarda eylemler

MESS'in sadaka gibi 'iyileştirme' açıklamasının fabrikalarda duyurulmasının ardından metal işçileri eylemler gerçekleştirdi. İşçiler, taleplerine sahip çıkması konusunda işçi sözcülerini uyardı. Renault'ta sözcülerin "27'sini bekleyelim" açıklamalarına tepki gösteren işçiler gereğinin bir an önce yapılmasını istediler.

Renault'ta yüzlerce işçi ısıklık ve yuhamalarla MESS'i protesto ederken Ford Otosan'ın Gölcük fabrikasında MESS'in sadakasına tepki gösterildi. Rollmech, Coşkunöz, SKT, Autoliv, Otokar, Çolakoğlu, Ficosa, Mako, Eskişehir Arçelik, Delphi, Valeo gibi pek çok

fabrikadan işçiler sadaka zammına isyan etti.

Akşam ve gece saatlerinde hız kazanan eylemler Tofaş ve Valeo'da gece vardiyasında devam etti. Valeo işçileri, 16.00-24.00 vardiyası çıkışında MESS'i ve fabrika yönetimini protesto etti. Tofaş'ta ise yüzlerce işçi "Bizler işçiyiz dilenci değil!" sloganını hayırarak yürüyüş yaptı.

Tofaş'ta kıyım, Mako'da direniş!

Eylemlerin ardından operasyon için düğmeye basan MESS kitlesel işçi kıyımlarına girişti.

Tofaş yönetimi, MESS'in sadakasına karşı tepkilerin yükselmeye başladığı fabrikada işten atma saldırısına başvurdu. B vardiyasında gerçekleşen eylemin ardından gece saatlerinde işçilerin savunmaları alındı. 23 Haziran günü telefonla aranan işçilerin iş akitlerinin feshedildiği ifade edildi.

Fabrikadaki işçi sözcülerinden İbrahim Gürkan başta olmak üzere 80'i aşkın işçi keyfi biçimde işten atılırken işten atma saldırısının sonraki durağı Mako oldu.

Mako'da kıyım ve direniş

Mako'da fabrika yönetimi, MESS sadakasını protesto eden işçileri işten attı. Aralarında sözcü Serdar Mazlum'un da bulunduğu 80 işçi işten atılırken Mako işçileri kıyım karşı direniş yolunu seçti. Gece saatlerine kadar fabrika önünde bekleyen işçiler 25 Haziran sabahı erken saatlerde yeniden fabrika önünde buluştu. Fabrika önündeki işçilerin çabalarına rağmen fabrikada üretimin durdurulması sağlanamadı. Mako işçileri bölümlerinde örgütlenerek mücadeleyi büyütme kararı aldı.

Zf Sachs'ta üretim durdu

Türk Metal çetesini fabrikadan atma mücadelesinin sürdüğü Kocaeli Gebze'de kurulu Zf Sachs fabrikasında eller 25 Haziran sabahı şaltere uzandı.

Türk Metal çetesine büyük bir öfkenin olduğu Gebze Zf Sachs fabrikasında işçiler talepleri için üretimi durdurdu. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada işçiler makina başlarında direnişlerine devam ediyordu.

Er Metal işçisi grevle kazandı

Bursa'da kurulu Er Metal fabrikasında saat ücretlerine 2 TL'lik zam, bayram parası ve erzak yardımı gibi talepleri karşılanmayan işçiler, 22 Haziran gecesi ikinci kez fiili greve başvurdu.

Daha önce sendikalı olmamalarına karşın kararlıca grev yolunu seçen işçiler baskı ve tehditlere rağmen grev kararlılığıyla sonuca ulaştılar.

Üretimin durdurulmasının hemen ardından patronla işçi temsilcileri arasında yapılan görüşmelerden bir kez daha sonuç çıkmazken işçiler hep birlikte sahur yaparak birlik mesajı verdi.

Er Metal patronu eylemi sona erdirmemeleri durumunda işçiler hakkında "yasal işlem" başlatılacağını söyleyerek tehdit savurdu. SMS yoluyla gelen tehditlere rağmen Er Metal işçileri, 3 vardiya halinde bir araya geldi.

Yönetim ile işçiler arasında yapılan görüşmelerde öğle saatlerine doğru anlaşmaya varıldı. Şalteri indiren işçiler önemli kazanımlar elde etti. Anlaşmanın ayrıntıları şu şekilde:

- 1) İşçi ücretlerine yüzde 10 zam yapılacak.
- 2) Ocak ayına kadar 3 taksitte işçilere 1000 TL prim verilecek.
- 3) 2016 yılında her ay 100 TL toplamda 1200 TL prim verilecek.
- 4) 2017 yılında toplamda 600 TL prim verilecek.

MİB'den Gamak işçilerine çağrı

İstanbul'da Ümraniye Dudullu OSB'de kurulu Gamak Motor fabrikasına Metal İşçileri Birliği (MİB) bildiri dağıtımını gerçekleştirdi.

Çelik-İş Sendikası'nın bulunduğu fabrikada işçiler her sözleşme döneminde sendikaları tarafından ihanete uğradı. Her dönem bu ihanete karşı sesini çıkaran Gamak işçileri tepkilerini örgütlü güce çeviremedikleri için boyun eğmek zorunda kaldılar.

Dağıtılan bildiri "Birliğimizi kuralım ihanete geçit vermeyelim" ifadesi kullanılarak Gamak işçileri metal fırtınasına omuz vermeye, mücadelede yerini almaya çağrıldı. Binlerce metal işçisinin mücadelesinin öz ürünü olacak yeni bir sendikayı kurmak için somut adımların atıldığı anlatıldı.

Dağıtım Gamak işçileri yoğun ilgi gösterdi. İşçilerle süreç hakkında sohbet edildi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Metal işçileri ve MİB engelleri

Metal işçisinin aylara yayılan eylem, direniş ve fiili-meşru grevleri devam ediyor. Metal İşçileri Birliği sözcü ile metal sürecini, reformist solun bu sürece müdahaledeki uğursuz ve geriye çekici rolünü, MİB'in metal fırtınasını örgütlenme ve yönetme planındaki politik-pratik müdahaleleri ile hareketin geleceğini ve yeni sendika hazırlıkları üzerine konuştuk... Röportajın ikinci bölümünü okurlarımıza sunuyoruz...

MİB, direniş başladıktan sonra direnişin birçok yerini tutar hale geldi. Fiziki gücümüz bir yerden sonra bunun altında kalkmaktan zorlandı ama yine de büyük emek verdik. Örneğin nedir; daha sonra buna dair ayrıntılı bilgiler de verebiliriz, yardım organizasyonu bizim üzerimizden yapıldı. Belediyeler, birtakım kuruluşlar, basın kuruluşları, fabrikaların kendi içlerindeki dayanışma ilişkileri bizim üzerimizden sağlandı. Hangi yemeğin nereye götürüleceği, hangi belediyeye hangi isteğin sunulacağı, belediyelerin yardımlarının ulaştırılmasında hep bir görev, bir rol üstlendik. Belediyeler doğrudan bizim üzerimizden yardımlaştılar. Belediyelere, hangi fabrikaya malzeme göndereceklerini belirleyen bir konuma ulaştık. Aslında fiziki gücümüzün üzerinde bir iş yükünü omuzladık. Biz de buna karşı önlemlerimizi aldık. Yardım masaları, dayanışma koordinasyon merkezi oluşturma kararı verdik. Bununla ilgili kargo şirketleriyle konuştuk. Bunun gibi şeyler, böyle ayrıntılara girmek gerekmiyor. Şunu göstermek lazım; biz susarken, biz bu mütevaziliği gösterirken maalesef birileri bundan spekülasyon yaparak MİB'in bu hareketle kurduğu ilişkiyi, MİB'in güvenilirliğini zedelemeye çalışıyor.

İşte bu bizim sustuğumuz ama solun görmediği nedenler yüzünden 20 Mayıs'taki operasyon sermaye cephesinden gelen siyasal bir operasyondur. Maksat aynı gün MİB'i susturmak ve hareketi teslim almaktır. Ve şu bilgiyi verelim size, 20 Mayıs günü sadece MİB'e yönelik değil harekete yönelik bir operasyon kararı vardı ama bu uygulanmadı. Buna cesaret edemediler ama bu karar alınmıştı. Bunu da biliyoruz biz. Bu vardı ama rafa kaldırıldı. 20 Mayıs'ta bize operasyon yapılırken Coşkunöz'e müdahaleler oldu, saatler verildi, polis girecek denildi ve içerden büyük oyunlar oynandı. Coşkunöz'de biz sabaha kadar yaptığımız müdahalelerle o kırılışı engellesek bile sonraki günün akşamına kadar Coşkunöz'ü düşürdüler. Bu kapsamlı bir plandı. Devlet işin içindeydi, Türk Metal daha geri plandaydı ve MESS işin içindeydi. Kapsamlı bir planla yüz yüze kaldık. Sonuçta ne oldu bazı arkadaşlarımız gözaltına alındı.

Bizi susturamadılar ama şunu başardılar, bunu söylemek gerekiyor. Mesele sadece devletin saldırısı ile MİB'le kalmadı, MİB'in temas halinde olduğu yer yer onu aşacak şekilde bütün öncü işçileri TMS'ye götürdüler ve bunlara MİB'le, yeni sendikayla,

Reformistlerin hareketin gerisinde kalmasının, yanar döner olmasının arkasında bağımsız bir sınıf anlayışlarının ve aynı temelden kaynaklı iktidar iddiasının olmaması var. Sol bundan uzaklaştığı için bizim gördüğümüzü göremiyor, bizim tartıştığımızı tartışmıyor.

Fabrikalar Arası Kurul ile ilgili baskı uyguladılar. Bu meşru kurumlarımızı kriminalize etmeye çalıştılar. Suç örgütü olarak göstermeye çalıştılar ve insanları korkuttular. Peki neyi başaramadılar. MİB'in hareketle olan bağıni kesemediler. MİB sayfası kesintisiz bir şekilde yayını sürdürdü, kesintisiz bir şekilde sözünü söyledi, o işlevini gördü. Ama ne oldu, öncüler arasında güvensizlikler yaratıldı, korkarak ilişki kesenler oldu. Bir daha Fabrikalar Arası Kurul toplantısının yeterli bileşenle toplanmasının önüne geçtiler. Aslında sonra yeniden boşluğu doldurmakla beraber, bu sorunu farklı biçimde çözmekle beraber bize büyük bir zaman kaybettirmiş oldular. Bu zaman boşluğu içerisinde fabrikalardaki direnişleri bitirme olanağı buldular, zayıflatma olanağı buldular. Sonra hareket Fabrikalar Arası Kurul gibi bir kuruldan yoksun kaldı. Sonrasında yaptığımız müdahalelerle bunu bir parça çözdük ve yeniden fabrikalardan yeni öncü işçilerin toplandığı yeni sendika toplantıları yapılmaya başlandı. O bugünkü süreç... Ama sonuçta burada yapılan şeyi iyi görmek lazım. Her ne kadar başkaları burada rol çalmaya, boşluktan yararlanmaya çalışsa da çok başarılı olduklarını söyleyemeyiz. Ama sonuçta nedir, bugün burada Çelik-İş'in, Birleşik Metal'in bugün birilerinin başka bir yere çekmesinde bunun özel bir rolü olmuştur. MİB karşısında etkinlik alanı bulamazken, devletin yoğun baskısıyla öncü işçilerin baskı altına alınmasıyla amaçlarına bir parça ulaştılar. Bakın bugün Tofaş Çelik-İş'e gidiyor deniliyor. Bu polis

operasyonu bunun yanı sıra ortaya çıkan müdahaleler olmasaydı Tofaş bu hareketin içerisindeydi, MİB'le birlikte yolunda ilerliyordu. Çünkü bizim Tofaş'la temas noktalarımız zaman içerisinde farklı dalgalanmalar izlediyse de biz çok güçlüydük. Bizim güçlü bir temasımız vardı. Ama ne oldu, onlara yönelik baskı sonrasında etkiledi. MİB'in bir "terör örgütü" bağlantısı, "MİB'le konuşanları polis alıyormuş" biçimindeki söylemler bazı arkadaşlarımız üzerinde etkili oldu. Ve politik olarak MİB'in etkisizleşmesi üzerine birtakım STK kılığındaki yapıların, birtakım kurumların, sendikaların sokulması politikası izlendi. Bazı arkadaşlarımız korkarak geri durdular. Demek ki biz bir yerlere dokunmayalım, siyasete dokunmayalım, MİB'e de dokunmayalım ve buradan gidelim eğilimini besledi. Reformistler bu boşlukta bile kendilerine bir alan bulamadılar. Çünkü MİB kadar meşru bir zemin haline gelemediler. MİB meşru tek zemindir. Tartışmasız bu böyle ve şunu da eklemek istiyorum; her ne kadar öndeki işçileri korkutsalar bile MİB'in hala bu fabrikalarda büyük bir politik etkisi vardır. MİB tartışılmaz bir otoritedir. Onların üzerinde dahi güvenilir odaktır. İşte biz zaman içinde bunu bir kez daha gördük. MİB'in güçlü bir etkisi var, bir güven ilişkisi var. MİB'e karşı bir saygı var. MİB Tofaş üzerine bir açıklama yaptığında hemen savunma pozisyonuna geçenler var.

Yine fabrikalardaki ortalama eğilim şudur; biz 1000 TL'yi aldık ama bize bu parayı MİB verdi biçiminde bir

aşşalleri aşşa aşşa ilerledi - 2

algı vardır. Ama nedir korkulardır, kaygılardır, başka şeylerdir, kendi arasındaki gerilimlerdir, işte birtakım geri bilinçli işçilerin buradaki rolleridir, bunların aşşılmasını sağlamıştır.

Şu noktaya değinmek istiyorum. Bizim yayın çizgimize bakıldığı zaman çok kapsayıcıyız. İslamcısı, ölkücüsü, başkaları bizim üzerimizden kendini ifade etmişti ve biz bunlara karşı kucaklayıcı davranmıştık. Ama bu asla şu anlama gelmemiştir. Yer yer bu haber akışından dolayı baskın bir eğilim haline gelse bile hep belli bir politik biçimlendirme kaygısı duyduk. MİB'in kurumsal sözü bu açıdan hep ileriye temsil etti. Hep önde gitmeye çalıştık. Bir de şuydu, biz bunu yapmakla beraber en mücadeleciler işçiyeye dayandık. Fıli-meşru mücadeleden yana olan, taban inisiyatifinden yana olan, işçi demokrasısından yana olan işçiyeye dayandık. Ve bunların siyasal görüşlerinin bugün için hiçbir anlamı ve önemi yok. Bosch'ta da bunu yaptık zamanında. Bosch'ta Birleşik Metal-İş kendi bürokrasisini dayattığı zaman oradaki birtakım siyasal olarak "sol"da duran ama mücadeleden geri duran işçilere yaslanmaya çalışırken, biz oradaki mücadele dinamiğine yaslandık ve bunlar bizi kucakladılar. Bunların kimisi İslamcı da olabilir, ölkücü de olabilir. Ama sonuçta bunlar haklı çıktı mı, çıktı. MİB haklı çıktı mı, çıktı. Bugün Birleşik Metal-İş Bosch'ta silinmişken, manevi etkisi, etki alanı yokken, MİB burada en çok saygı duyulan, en çok benimsenen platformsa, işte biz tam da buna borçluyuz. MİB bağımsızdır. MİB kimseye aman demez. Kimsenin önünde eğilmez. İşte bu güven ilişkisidir. Bu Bursa'da yerleşmiştir. Bunu herkes bilmeli, herkes farkına varmalı. Yurtdışından, şuradan buradan, kapalı ortamlardan, klavyeler üzerinden, birilerinin atıp tutmaları üzerinden bu başarılamaz.

Direnışı bitirenlere yaslananların siyaseti iflas etti

Örneğin, Türk Traktör'de bir kişi vardır, direniş kırıan kişidir, önde gitmesine rağmen, EMEP'li olduğu biliniyor, tam da bu yayınları üzerinden de politik olarak yansıtlıyor. Kendi başarısızlığını MİB üzerinden açıklamaya kalkar bu kişi, birileri de bunlara yaslanmaya çalışıyor. Bunlar üzerinden MİB'e saldırmaya çalışır. Bu tam bir çöküştür. Politik, moral ve ahlaki dejenerasyondur, bunu söylemek istiyorum. Siz ileri olandan değil de hareketin selametinden değil de MİB'e sadece söz söylemek için gidiyorsunuz bir direniş kırıcısı -önceki konumu ne olursa olsun-, bir direniş kırıcısının kendini kurtarmak üzerinden söylediği bir efenlenmeye, bir söze dayanmaya çalışıyorsunuz. Bu siyasetin bitişidir. Bu ahlaki bir çöküntüdür. Bunun başka bir izahı yok. Bugün o kişi dışardadır. İşçilerin güveni yoktur ona. Ama mücadeleyi savunan öncüler orada tekrardan toparlanmaya çalışıyorlar.

Yani böyle bir durumdur bu. En geri bilinçli, en dejenere, en kırılmış insanlar üzerinden siz MİB'e söz söylemeye çalışıyorsunuz. Doğrusu biz bunlardan çok yakınmıyoruz. Bunlar olacak. Biz doğru gidiyoruz. Sağlam gidiyoruz. Burada hareketin yükünü taşıyoruz omuzlarımızda ve kesinlikle de dert edinmiyoruz. Bunu da böyle, belirtmek isterim. Çünkü bunlar hep olacak. Bunlar geriye çekecekler, MİB'e saldıracaklar. Her türlü kinlerini kusacaklar. Bu konuda zerre kadar korkumuz, kaygımız, tasamız yok. Bu konuda bir ağırlık taşımıyoruz. Bazen gülüp geçiyoruz ama aynı zamanda da bunların şu an olduğu gibi bu düşkünlüklerinin bilincine bir kez daha varıyoruz. Gerçek budur. İşçiler de gereken cevabı veriyorlar pratikte. Bundan dolayı bugüne kadar takılmadan ilerlemeye devam ettik. Şimdi de sözümüzü söyleyip yolumuzda yürümeye devam ediyoruz.

"Sistemi yıkamadıktan sonra yeni bürokratlar yaratılır"

- Yeni sendikaya yaklaşımları nasıl değerdendiriyorsunuz?

- Başlangıçtan beri hareketin bütünlüğü, birliği, tek çatı altında yeni sendika çatısı altında olabilir. Ama biz hazır formül olarak bu işe başlamadık. Hareketin doğal akışı içerisinde yeni sendika bir zorunluluk olarak ortaya çıktı. Nasıl bir zorunluluk? İşçiler bu işin bir sendikal rekabet olmadığını, bir sendikal kavga olmadığını, önemle vurguladılar. Böyle devam etmesini istemediler. Bu gerçekten de hareketin güvenle ve güçle devam etmesinin garantisiydi. Zaten böyle de değildi. Herhangi bir sendikanın başlattığı, diğerini zayıflatma kavgası değildi.

İkincisi bugünkü sendikalar köhnemiş yapılar haline gelmiştir. Çelik-İş de öyle, Birleşik Metal-İş de öyle. Türk Metal'in adını bile anmıyorum. Böyle bir yapı da tam da aşağıdan sınıf inisiyatifiyle kendi kurullarını kurarak gelişmiş bir hareketin ürünü olarak açığa çıkabilir. Aynı zamanda sendikal alanda kendi kurullarını koyacağı kurumsal sendikal yapı üzerine gitmesi bir zorunluluk haline geldi. Aksi bugün yaratılan mücadeleyi bozardı, bölardı. Çünkü tarih biraz böyle yazılır. Eski kalıplarla, kağıt üzerinde, kitaplarda okunanlar hareketin doğal akışına uymaz. Ezberinizi bozmak zorundasınız. Bu "sol"dan birilerinin dediği gibi Birleşik Metal-İş içerisinde bir taban hareketi sürdürürüz meselesi değildir. Bu hareket Birleşik Metal-İş'i de Çelik-İş'i de mevcut sendikal hareketi de silen bir harektir. Onların köhnemiş yapılarının, artık sınıfa hiçbir şey vermeyen, ezilen, büzülen o kurumlarına karşı bir isyandır. Siz nasıl olur da bu hareketi bu sendikaların çatısı altına sokar da eski ezberlerle onu tahrip edersiniz. Bu olmaz, böyle

bir şey yapılamaz. Bürokrasi hareketi içine katarken onun dinamiğini dağıtmayacak mı, onu denetim altına alacak adımlar atmayacak mı? Hareket neden önüne yeni bir bürokrasi seti kurmayı istesin?

Biz hareketin akışı içinde şunu formüle ettik. Önemli olan hareketin kendi ruhu, kendi çizgisi, kendi değerleri ve bunun kendini sendikal anlamda da ifade etmesi. Biz sendikadan önce işçi kurullarını koyduk başa. Bununla beraber sendikayı formüle ettik. Bu olmadan yeni sendika da tanımlanan anlamıyla olmaz diyoruz.

Tofaş işçileri Çelik-İş'e yöneldiği zaman; hareketin bütünlüğü adına illa tek çatı altında kalalım diyorsanız, bu sendikaya kurallarımızı koruyalım ve şu taleplerle gidelim dedik. Tepeden tırnağa bütün yöneticiler değışecek. Bunun için bir seçim süreci başlatılacak. Genel kurul yapılacak. Tüzük değıştirilecek. Aidat 2 saatlik çalışma ücretini geçmeyecek. 2 dönemden fazla yöneticilik yapılamayacak. Görevini yapmayı geri çağırma hakkı uygulanabilir mekanizmasıyla olacak. TİS de grev de tüm işçilerin iradesiyle hazırlanacak, bütün işçiler ile karar altına alınacak. Ve bunun gibi bir dizi talep bürokrasinin karşısına konacak.

Biz aslında bu dönemde hareketin aynı zamanda politik olarak bu yönünü etkiledik. Şimdi tüm sendikalar Türk Metal de dahil aidatın düşürülmesini istiyor. Biz aslında bu çizgiyi Kent Meydanı Buluşması'nın hemen ardından ortaya koyduk. Bu kuralları o zaman ortaya koyduk ve hareket bir yerden sonra bizim bu çizgimizi de benimsedi. Evet bizim içimizden geçen şeyler dediler. Birtakım işçi arkadaşlarımızın da katkısı oldu. Söylemek istediğim bu. Biz "kendi sendikamızı kuralım" demedik asla. Baştan itibaren yapardık ve şundan da eminim; binlerce üyemiz olurdu. Çünkü önemli bir kitle, "siz sendikanızı kurun, niye kurmuyorsunuz? Biz gelelim bu sendikaya üye olalım" dedi bize. Biz hareketin bütünlüğünü gözettik hep. Hareketin kendi içinden, kendi öz ürünleri üzerinden çıkaracağı bir sendikal yapı dedik. Ezberleri, bürokrasiye bağlı sendikal kurulların içi boş yapısı üzerinden çalışan soldan birileri şunları söylüyor; nasıl olur, nasıl yaparsınız? Bunun yanıtı çok basit. Sendikacılık kurumu çok basittir. Onların bürokratik algıları işi yokuşa sürüyor. O reformizmin o büyük şatafatlı yasal kurumlarının, tabela anlayışının ürünüdür bu. Yoksa bakın Güney Afrika'da sendika dediğiniz şey; küçük bir büro, bir ücretli çalışan ve gerisinde sendikacılar dediğiniz fabrikalardaki işçilerden oluşur. Temsilciler tezgah başında çalışır. Mesele budur zaten. Siz sistemi böyle yıkamadıktan sonra hiçbir şey yapamazsınız, gidersiziz buralarda bu birikimi heba edersiniz. Yeni bürokratlar yaratırsınız. Birilerinin aidatlardan beslenmelerine destek vermiş olursunuz. Kendimizi dayatmadan, bağımsız iradeyi çığnemededen yaptıklarımız bugün bu bürokrasinin

karşısında durma zemini sağladı.

“Birleşik Metal-İş’in yönetim anlayışı hareketin ruhunun dışındadır”

Fabrikalar Arası Kurul’un çalışması kesintiye uğrasa dahi tabanda yaratılan algı ve refleksler ile hareket bir rotada yoluna devam etti. EMEP ve Birleşik Metal hep arkadan geldi, fırsatçı küçük hesaplarla harekete yaklaştı. EMEP, bir yandan yeni sendika dedi, öte yandan İzmit üzerinden Ford’da ve küçük fabrikalarda bir Birleşik Metal-İş tercihi olunca bu sefer bunu övdüler. Peki bu yön değişimi neydi? Bu hep hesaplıktan kaynaklı yön değiştirmelerdir. Buralardan zemin yaratıp bürokrasiyle iyi geçinerek koltuklar ve bunun üzerinden de sendikal alanda yer tutma peşindeler. Başta eleştirdiğimiz ve karşısında durduğumuzu vurguladığımız solun genel hareket algısı metal hareketi içinde EMEP tarafından tekrarlanıyor. Ford işçisinin içerisinde yeni mücadele algısının bir yansıması olarak Birleşik Metal-İş geçici bir liman... yeni sendikanın kuruluşunu bekliyoruz diyor. Keza bu cümlenin bir tekrarını biz Tofaş’ta da Çelik-İş için duyuyoruz. Geçişler var fakat işçilerin hala büyük bir bölümü mevcut metal sendikalarındaki bürokratlara güvenmiyor. Onların eski sendikal anlayışlar olduğunu biliyor fakat daha ileri çıkış için yeterli gücün kendinde olduğunu görmeyerek savunma pozisyonu olarak başka bir sendika üyeliğini yapıyor. Böyle bir tabloda sen siyasal özne olarak Birleşik Metal-İş’i farklı diye savunuyorsan yaptığın gericiliktir. Hareketin bütünlüğünü gözetmiyorsun demektir. Birleşik Metal-İş bürokratları hep parlak sözler söyler ama fiili-meşru mücadelede sıfır çeker.

Birleşik Metal-İş diyor ki, biz hareketin önünü açtık. Hadi ya! Nasıl açmış; 29 Ocak’ta ne olduğunu biz bilmiyor muyuz? Birleşik Metal-İş’in üyeleri yönetimdeki bürokratları kastetmiyorum, greve çıktı. Yine metal işçileri onlara rağmen mücadele yolunu seçti. Grev yasaklandığında o bürokratlar işçileri zorla içeri soktular. Hareketin önünü açanlar o gün işçisinin arkasında durmaya devam etseydi hareketin önünü açmakla kalmaz fırtınayı başlatırdı. Ve o zaman MESS’in dayatması sözleşmeyi yırtıp atacak zemin olurdu. Türk Metal içinde çıkan isyan o günden çıkabilirdi. İşte o zaman Birleşik Metal-İş’e gelirdi işçiler. Şimdi gerçekleri değiştirip, çarpıtarak, efelik yaparak hareketin adresiyiz diyorlar. Birleşik Metal-İş’in yönetim anlayışı hareketin ruhunun dışındadır. Harekete uzak ve yabancıdır. Çelik-İş’in Tofaş önünde iş durdurma eyleminde olduğu gibi farklı hali Birleşik Metal-İş’in Ford önündeki eyleminde de vardır. Birleşik Metal-İş bürokratları hareketin karşısındadır. Bunun altını çizmek lazım; çünkü hareketten korkuyor. Eğer yeni sendika ilkeleriyle kurulursa -ki elbet kurulacak- bunun kendi tabanındaki işçiler arasında da bürokrasiye tepki doğuracağını biliyor. Bugün yeni sendikanın kuruluşu için hareket deneyimini özümsemiş öncü işçiler çalışmalarını sürdürüyor. Buna hizmet etmek isteyen hukukçular da akademisyenler de var. Bu yeni sendikanın kuruluşu için çalışan birçok gönüllü var. İşte bu yeni sendika kurulunca ne olur biliyor musunuz; Birleşik Metal-İş üyelerinden de Çelik-İş üyelerinden de geçişler yaşanır. Bu eski bürokrasiye tepki TM ile sınırlı kalmaz/kalamaz. Çünkü işçi tabela değişikliği değil yeni bir anlayışla mücadele etmek istiyor. İşçi hareketin taşıdığı yeni mücadele algısına güveniyor. Bunu taşıyacak sendikayı arıyor. Olmadığı yerde kurmak için çalışıyor. Birleşik Metal-İş’e geçişlerin tüm harekette olmaması onun

sol bir siyasal çizgi olarak gösterilmesinde değildir. Onun fotokopi sözleşmelere imza atan yasal sınırdan tartışan algısıdır. Bu hareketin çıkışını yaratan Bosch fabrikasında harcadığı kredisinin Bursa’daki tüm metal işçileri tarafından biliniyor olmasındandır. Bosch’un Türk Metal’e dönüşünü bu hareketteki işçiler unuttu sanılıyorsa yanılıyorlar. Bundan Birleşik Metal-İş yönetimine güvenmiyorlar.

“İşçi sınıfı için yeni sendika büyük bir umuttur!”

Birleşik Metal-İş üyesi işçilerde de bürokrasiye, onun yerlerde sürünen mücadele anlayışına tepki olduğunu bir dizi fabrikadan gayet iyi biliyoruz. Grevleri yasaklandığında geri adım atan yönetimlere duyulan öfke dağılmadı. Onların en sağlam fabrikamız dediği yerden bizimle iletişime geçen işçiler var. Türk Metal’in ‘kaleleri’ düştü diğer sendikalardaki bürokratların güvendikleri fabrikalardan da işçiler tepkilerini elbet gösterecekler. Bizi de hesabınıza katın diyen işçiler var. Kurun gelelim diyorlar. Biz de tartışıyoruz diyorlar. Soldan birileri illa DİSK illa Birleşik Metal-İş diyor olabilir. Böyle yaparak bürokrasiyi pazarlamaya çalışabilir ama harekete katılan işçi neyin ne olduğunu biliyor. İşçi sınıfı için yeni sendika büyük bir umuttur! Hareketin parçası olmuş ama bugün Çelik-İş ya da Birleşik Metal-İş’e geçiş yapmış işçinin bile gözünün yeni sendikada olması bundandır.

Hareket bir kurgu değil. Biz bir kurgudan yola çıkarak ilerlemiyoruz. Biz hareketin içinde olduğumuz için nesnellikle tahlil yaparak yol yürüyoruz. Bugün yeni mücadele anlayışı tüm sendika bürokratlarını basınç altına almayı zaten başardı. Türk Metal çetesi bile tüzük değişikliği sözü verecek noktaya çekildi. Birleşik Metal-İş de çeşitli vaatler vermeye başladı. İşte bu yeni anlayışın kazanımlarıdır. Hareket bu sınırdan kalıp çeşitli sendikalara üye olsalar bile 2017’de bürokratlara yine dersini verir. Çünkü metal işçisi yolunu gördü, satarsa keser atarım diyor. E-devlet şifresi orada durduktan sonra susmaz. Bu gerçeklik. Ama biz niye ileri çıkışı bu sınırdan bırakalım.

Biz hareketin bölünmemesi için çalışıyoruz. Tüm işçilerin farklı sendikalarda parçalanmasına, yaratılan yeni mücadele algısının boğulmasına, öncü işçilerin bürokratlaşmasına izin vermeyeceğiz. MİB’in hareketin gelinen yerinde tüm kavgası budur. Reformist solun küçük kafalıları hareketi burada tutmanın hesaplarını yapıyorlar. Bu gericiliğe de izin

vermeyeceğiz. Zaten hareketin şekillendirdiği bilinçli öncü işçiler de buna izin vermeyecektir. Reformistler hareketle ilişkilendiği yerde sırtıyor. Ford’un önündeki eyleme bakın hareketin ruhunu göremezsiniz. Sanki büyük metal eylemleri yaşanmamış, sanki günlerce iş durdurmamış bir fabrikanın kapısındalar. Bürokratların, reformistlerin hareketin algısıyla alakasının olmadığını bir pratik örneğidir o ‘protesto’. Bunlar iğretidir. Aynı Tofaş’taki iş durdurma eyleminde Çelik-İş önlüğü, şapkası takılan ama hareketin coşkusunu taşımayan bekleyişteki işçi gibidir. Solun pazarladığı Birleşik Metal-İş budur. Bu üye geçişleri başkası tarafından yakıştırılmış, emaneten alınan elbiseler gibidir. O ruh yok ki işçilerle bütünleşsinler. MİB, o ruhu temsil ediyor. Yeni sendikayı taşıyan işçiler de o ruhu temsil ediyor. Bu hareket bürokrasinin kalıplarına sığmıyor. Bu ruhun öldürülmesine izin vermeyeceğiz. Buna öncü işçiler de izin vermeyecek.

MİB’in ne söylediğinden bağımsız olarak “yeni sendika” hareketteki işçilerin arasındaki en güçlü eğilim. Tofaş’ta da bu değişmedi. Çelik-İş çoktan hayal kırıklığına dönüştü. Politika sadece yön göstermek değil aynı zamanda uygulama işidir. Biz harekete karşı sorumluyuz. Bundan dolayı bir dizi noktaya hala girmiyoruz. Türk Metal’i sildik ve metal işçileri olarak yerine de gerçek bir mücadele odağı olacak yeni sendikal oluşumu da işçi hareketinin parçası olarak yapacağız. Metal işçisi bunu başaracak güçte. Kimse sendikacılığı diplomasiden ibaret görmesin artık. Biz soldakilerin sendika bakışını biliyoruz. Greif İşgali döneminde DİSK’i eleştirenler sonra gidip onun en beter bürokratını seçim döneminde devrimci sendikacı diye selamladılar. Bu anlayış bizden uzak olsun. Biz asla böyle rüzgara göre dönüş yapmadık, yapmayız. Bugün de bir yeni sendikacı oluyorlar, bir Birleşik Metal-İş’i savunuyorlar. Bunların ilkesi de yönü de yok ki hareketi etkilesinler.

Reformistlerin hareketin gerisinde kalmasının, yanar döner olmasının arkasında bağımsız bir sınıf anlayışlarının ve aynı temelden kaynaklı iktidar iddiasının olmaması var. Sol bundan uzaklaştığı için bizim gördüğümüzü göremiyor, bizim tartıştığımızı tartışmıyor. Biz hareketin bu noktasına reformistlere takılmadan ilkeleri uygulayarak geldik. Bundan sonra da bu ilkelerin savunusuyla yol yürüdükçe, bu doğrular harekete mal oldukça onların politikaları iflas etmeye de devam edecek. Metal işçileri işçi sınıfının en önünde buz kıra kıra yoluna devam edecektir.

İhanetin adı Çelik-İş

Tofaş'ta onlarca işçinin işten atılmasının ardından kilını kıpırdatmayan işbirlikçi Çelik-İş yönetimi, Türk Metal'den boşalan işbirlikçilik koltuğunu doldurmaya aday olduğunu pratiğiyle de gösteriyor.

Demokrasi ve şeffaflık yalanı

14 Haziran günü Bursa'da bir grup Tofaş işçisinin katılımıyla Bursa TOFAŞ şubasını açarak yeni bir şova imza atan işbirlikçi Çelik-İş'in şefi Ali Cengiz Gül, açılıшта yaptığı konuşmada şu ifadeleri kullanmıştı:

"Gerçek söz sahibi olan işçilerdir. Bunu herkese kanıtlamış oldu. TOFAŞ'ta ailemize kattığımız 3.500'den fazla kişiyle yetki artık fiilen Çelik-İş'e geçmiştir. Bizi önceki sözde sendika ile karıştırmayın. Bizim dönemimiz şeffaf bir idare anlayışı sunar. Çelik-İş'in yetkili olduğu yerlerde demokrasi vardır, işçi söz sahibidir. Biz her zaman bu şekilde çalıştık, bundan sonra da bu şekilde çalışmaya devam edeceğiz."

Çelik-İş'in "tabandan aldığı güçle hareket eden bir sendika" olduğunu iddia eden Gül, şu ifadeyi kullandı: *"Biz TOFAŞ işçisinin değerlendirip karar almadığı hiçbir hareketin içinde olmayacağız. Biz TOFAŞ işçisi ne derse onu yapacağız."*

Tabanın iradesinden bahseden Çelik-İş ağaları, geçtiğimiz haftalarda 2 öncü işçinin işten atılmasının ardından üretimi durdurarak direnişe geçen işçileri "işten atılan 2 işçiye sendika bünyesinde iş vererek" yeniden fabrikaya sokup direnişi bitirmişti.

Temsa'da ihanet dizboyu

Türk Metal'in ardından bu kez de Çelik-İş saltanatı altına giren Tofaş işçileri MESS'in saldırıları karşısında çıkış yolu ararken işbirlikçi Çelik-İş yönetimine farklı fabrikalarda tepkiler yükseliyor.

Çelik-İş'in örgütlü olduğu Temsa fabrikasından işçiler, sendika yönetimi ile patron arasında kurulan işbirliğini teşhir ediyorlar.

MİB'in facebook adresini etkin biçimde kullanan bir Temsa işçisi fabrikadaki patron ve Çelik-İş işbirliğini şöyle anlatıyor:

"Temsa tirim işçisiyim. Son aldığımız duyumlara göre de başkan ve ekibi temsa işçilerini facebook'tan takip edip MİB'i beğenenleri ve takip edenleri köylüsü olduğu personel müdürü ile paylaşmış olası bir protestonun önüne geçmek için personele çağırarak işten çıkarmayla tehdit ettireceğini söylemiş. İşte siz busunuz."

Bizlerin sizden korkacağını düşünüyorsanız yanılıyorsunuz. Bu oluşturmaya çalıştığınız korku imparatorluğu yıkılacak."

Başka bir Temsa işçisi ise sendika yönetimine yönelik tepkisini şu sözlerle dile getiriyor:

"Merhaba ben temsa tirim bölümü işçisiyim şube başkanının en büyük destekçileriydik. Artık maymun gözünü açtı tüm temsa işçi arkadaşlarımızı başkandan hesap sorması için yürekli özü sözü bir dobra tüm arkadaşlarımızı öğlen kamelya bölümüne bekliyoruz."

Metal işçisinin payına ölüm düştü

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin raporuna göre, metal işçilerine aylık 100 TL'lik sözde ücret iyileştirmesini reva gören metal patronları son 3,5 yılda işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini almayarak 236 işçinin canını aldı.

Büyük kârlara sahip olan şirketlerin sağlıklı ve güvenli çalışma önlemlerini almayarak işçileri ölümlere, hastalıklara sürüklediğine dikkat çeken İSİG Meclisi, son üç buçuk yılda en az 236 metal işçisinin yaşamını yitirdiğini, meslek hastalıklarına dair ise bir veri bulunmadığını ifade etti.

İş cinayetlerine kurban giden en az 236 işçi içerisinde son 3,5 yılda 4 kadın işçinin de iş cinayetine kurban gittiğinin altını çizen İSİG Meclisi, erkeklerin yoğun olarak çalıştığı metal işkolunda, bu durumun yan sanayide ve bazı işlerde kadınların çalıştığı gerçeğinin üzerini örtmemesi gerektiğini belirtti.

İSİG Meclisi'nin raporunda dikkat çeken başka bir nokta ise, son üç buçuk yılda 11 çocuk işçinin metal işkolunda yaşamını yitirmesi.

Uğur Soğutma'da iş cinayeti

Aydın'ın Nazilli ilçesinde kurulu bulunan ve derin dondurucu üretiminin yapıldığı Uğur Soğutma Makinaları fabrikasında iş cinayeti yaşandı. 47 yaşındaki Mahir Tüzer adlı işçi, buzdolabı içerisine köpük presleyen otomasyon sistemli polietilen makinesinin içini temizlediği sırada başını pres makinesine kaptrarak can verdi.

Öncü işçilere polis sorgusu

Metaldeki grev hareketinin başlamasının ardından yeni sendika ve Fabrikalar Arası Kurul üzerinden metal işçilerini sorguya çeken polis, mücadelenin büyütülmesi hazırlıklarının hızlandığı bir evrede yeni baskı politikalarını devreye soktu.

Metal İşçileri Birliği'ne yönelik polis operasyonunu metaldeki grev hareketini baltalama amacıyla devreye sokan sermaye devleti, MESS ve Türk Metal çetesiyle uyum içinde çalışıyor.

Fabrikalarda mücadelenin yükünü çeken öncü işçiler, Bursa'da Terörle Mücadele Şubesi'ne çağrılarak ifadeleri alınıyor.

Polis baskılarının hedefinde ise fabrikalardaki

mücadeleyi engellemek var.

Öncü işçiler üzerinde baskı kurarak gözdağı veren emniyette ifade veren işçiler ise maruz kaldıkları uygulamanın hukuksuzluğuna ve keyfilliğine işaret ediyorlar. Terörle Mücadele Şubesi'ne ifade vermeye giden bir Renault işçisi bu durumu şöyle anlattı:

"Terör ile mücadele ekipleri aradı gittim 1 saat ifade verdim 'hangi örgüttesin' dediler güldüm. 'Hak aramak terörist olmak mıdır' dedim. Pos bıyıklı abi 'bırakın artık akıntıya kürek çekmeyi işçiyse işinizi yapın' dedi. Yine güldüm. İsimlerimizi polise verenlere saygı ve şükranlarımı iletiyorum."

B/S/H Fabrika Kurulu: Gücümüzü birleştirelim!

Çerkezköy'de kurulu B/S/H'ta öncü işçilerin girişimleriyle oluşturulan fabrika kurulu, "Gücümüzü B/S/H Fabrika Kurulu'nda birleştirelim" çağrısında bulundu.

B/S/H Fabrika Kurulu'nun çağrısı şöyle:

B/S/H işçisi kardeşler,

Hak dilenmez, alınır!

Bugün soğutucu fabrikasından fırınlara, bulaşık fabrikasına, çamaşır makinesi fabrikasından plastik fabrikasına, lojistik bölümüne her birimiz aynı sorunları yaşıyoruz. Hepimize düşük ücretlerle, ağır çalışma koşulları dayatılıyor. Bu da yetmezmiş gibi bir de TM'nin satış sözleşmeleriyle, fabrika yönetimiyle birlikte baskı, işten atılma da onların inisiyatifiyle gerçekleşiyor. 'İşçi temsilcisi' adı altında tamamiyle yönetimin çıkarları doğrultusunda hareket eden, şiddet uygulayan bir çete başımızda var.

Bursa'da metal işçi kardeşlerimiz bu sömürü ve kölelik düzenine karşı olarak ayağa kalktı. Reno'da, Ford'da, Türk Traktör... gibi daha bir dizi fabrikada işçi kardeşlerimiz TM çetesini tarihin çöplüğüne gönderdi. Yeni sözleşmeler için fabrika yönetimlerini masaya oturttu. OLMAZ, OLDU!

Şimdi sıra B/S/H işçisinde...

Yönetim ve TM ile işbirliği içinde, gece-gündüz fabrikada bizleri gözetim altında tutuyorlar, izinlere zorluyorlar, ses çıkardığımız takdirde işten atmakla tehdit ediyorlar.

Korkuları bizlerin de ayağa kalkıp TM çetesinin saltanatına ve sefalet ücretlerine Trakya'dan da bir tokat patlatacak olmamızdır. Bugün biz B/S/H işçileri olarak daha güçlüyüz. Çünkü bizlerin de artık bir Fabrika Kurulu var. B/S/H'ta çalışan işçiler olarak bir araya geldik; sorunlarımızı tartıştık, çözüm yollarını ortaya koyduk ve birliğimizi bir adım ileriye taşıdık. Şimdi daha da korkacaklar, korkularını büyüteceğiz, çünkü artık "B/S/H FABRİKA KURULU" var.

B/S/H işçi kardeşlerimiz,

Bu çağrımız sizleredir. Buradan sizlere çağrımızdır, gücümüzü B/S/H FABRİKA KURULU'nda birleştirelim. Boş durmayalım, Metal İşçileri Birliği-Trakya Metal İşçileri Birliği üzerinden bizlere ulaşın. Birliğimizi sizlerle, aramıza yeni katılacak işçi kardeşlerimizle güçlendirelim. Hep beraber TM çetesinin saltanatına son verelim, gelin el ele verelim, insanca çalışacağımız ve yaşayacağımız bir düzen için bir araya gelelim, sömürücülerden hesap soralım!

Söz, yetki, karar işçilere!

B/S/H Fabrika Kurulu

Yarın bizim olacak!

Metal fırtınası bentleri yıkarak ilerliyor. Eskiye dair ne varsa yerle bir ediyor, ezberleri bozuyor. Yasaları, kuralları, yerleşmiş kalıpları, pratikleri ve alışkanlıkları.. kısacası eskiye ait ne varsa bir bir yıkıyor. Eskiler anlayamıyor, kavrayamıyor. Büyük fırtına bu köhne anlayışları tarihin çöplüğüne sürüklüyor.

'İşçiler ne zaman yenilmez olurlar?' sorusu bugünü işaret ediyor, zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayanlar yeni bir dünyanın ve yeni bir kültürün kapılarını aralıyorlar. Hareketin "gerici" olduğunu söyleyenlere inat, hareketin yarattığı mücadele biçimleri ileri boyutlar kazanarak güçleniyor. Fabrikalarda yapılan eylemlerden sonra birçok fabrikada işçiler kazanımlarla çalışmaya başladı. MESS kesenin ağzını açmak zorunda kaldı. On yıllardır metal işçisinden çalarak biriktirdiklerini bugün işçilere dağıtıyor. Ne demişti MİB: "MESS'i ezelim çaldıklarını geri alalım!" Bugün metal işçileri tam da bunu yapıyor. Kendisinden çalınanları geri alıyor.

Eski yıkılıp yeni yaratılırken fabrikalarda neler oluyor. Haklar kazanılıyor, sadece bu mu? Direnen işçiler kendi güçlerinin farkına vararak, yaratıcı kolektif enerjisi ile neler yapıyor. İstifalarını büyük oranda tamamlayanlar, büyük bir prangadan kurtulurken gelecek için planlarını da yapıyor. Söz, yetki, karar sahibi olarak sandıklar kuruyor, sandıklardan işçi temsilcileri çıkıyor. İşçi demokrasisi işliyor, fabrikalarda aday olan temsilciler, yapacakları ile işçilerin karşısına çıkıyor. İşçilerin taleplerine karşı çıkanlara fiili-meşru mücadele hattı gösteriliyor. Oylara talip olunuyor. Kazanan, fabrika yönetiminin karşısına çıkıyor. "Artık işçileri ben temsil ediyorum bundan sonra muhababınız benim" diyor. Sandık koymayanlarla ise mücadele devam ediyor. Eski yıkılırken yeni bir anlayış ve kültür de yaratılıyor.

Yeni sendika tartışmaları sürerken, işçilerin umudunu kırmayı marifet bilenler birçok sorunu da işçilerin karşısına çıkarıyor. Neymiş efendim, yeni sendika yetkiyi nasıl alacakmış. Hadi yetkiyi aldı, işçilere nasıl hak alacakmış, hak almak için nasıl greve çıkacakmış. "Doğmamış çocuğa don biçenler" hayatın içerisindeki çözümleri görmezden geliyor. Bu hareket başladığında işçilerin TM'ye karşı nasıl eylem yapacağını tartışan ve hareketin gücüne-potansiyeline güvenmeyen birçok anlayış, işçilerin kendi eylemlerini örgütleyebileceğini dahi düşünmüyordu. Sanki hayat bize sorunların çözümünü altın bir tepside sunacak? Korkularının esiri olan bu anlayışlar, yeniyi yaratma fikrini çoktan unutmuşlardır.

Bu işçilerden sendikacı olur mu? Olmaz diyenler, köhnemiş bürokratlar ya da bunların yanındaki yalakalar. Algıları değiştirenler, her şeyin değişimini de sağlayacaktır. Nedir bu meslek haline gelmiş profesyonel sendikacılık veya sendika uzmanlığı ne işe yarar. Hangi soruna çözüm bulur? Koltuk sevdasının başında gelen bu "meslekler" üretimden koparak işçinin sorununa çözüm bulabilir mi?

"Nereden geldiğimi unutmak istemiyorum"

Fabrikalarda yaşanan gelişmeler ise birçok tabunun da yıkılacağını gösteriyor. Seçilen temsilcinin, fabrika

yönetimine işçilerin taleplerini ilettiğinde, fabrika yöneticisi temsilciye sorar "neden üzerindeki elbiseleri değiştirmiyorsun" diye. Temsilci işçi "Ben nerden geldiğimi unutmak istemiyorum" cevabını verir. Taleplerini iletir ve oradan ayrılır. Sendikacı olmak demek ne demek, işçinin yanında mısın? Patronun yanında mısın? Bütün mesele budur.

Bir başka fabrikada ise seçilen temsilciye temsilci odası açılmak istenir. Temsilci kabul etmez, bize odaya gerek yok der, vardiya boyunca fabrikada dolaşır. İşçilerin sorunlarını dinlemek için tezgahlara gider. Bir yandan çalışan işçilere yardım ederken diğer yandan da işçilerin sorunlarını dinler ve yerinde çözüm bulmak için fabrikayı arşınlar. Fabrika yöneticilerinin tavrı ise biz TM'den böyle bir şey görmedik.

İşçilerin demokratik yollarla seçtiği gerçek temsilcileri fabrikada yaşanan sorunları nasıl çözdüklerini şöyle anlatıyorlar: Biz sorunu belirtiyoruz, karşı tarafa ne zaman yapılacağını söylüyoruz. Aksi olursa şalteri gösteriyoruz, yıllarca kangrene dönüşmüş bütün sorunlar çözülüyor. Yemekler değiştiriliyor, servisler düzeltiliyor, sigara içme yerleri düzeltiliyor.

Temsilciler artık işçilerin sorunlarını çekinmeden anlattıklarını ifade ediyorlar. Bir işçi "Abi artık sorunlarımızı rahatça anlatabiliyoruz" diyerek söz, yetki, karar hakkı konusunda katettikleri mesafeyi ortaya koyuyor. Daha önce bir işçinin sorununu ifade etmesi işten atılmasına neden olurken şimdi için ise "Artık sorunlarımıza çözüm buluyoruz. Herkes güvenle birbirine bakıyor. TM'nin adamları bile bizim birliğimizden etkileniyor" diyor bir işçi. Kimi fabrikalarda da işçiler temsilciliklerini ve temsilcilik ihtiyaçlarını söke söke alıyorlar.

Mücadele öğretiyor

Metal direnişinin en büyük özelliklerinden biri de öğrenme kültürü. Mücadele sonradan gelene dersler bırakarak ilerliyor. Yıllarca kölelik koşullarında çalışan işçiler, deneyimleri hemen özümseyip eksikliklerden dersler çıkararak ilerliyor ve hak kazanımında bir adım öne çıkıyor. Bu da işçi sınıfının kolektif yapısının gücünü gösteriyor. İşçiler belki de ileride yenilebilir. Bu bir ihtimaldir ancak yarattığı kültür geleceğin teminatıdır, umuttur. Yarınlar umutlarla doluyor. Gelecek işçi sınıfının güneşli günlerine hazırlanıyor.

Bursa'dan Metal İşçileri Birliği üyesi bir işçi

Metal direnişi ve deneyimleri tartışıldı

Bursa'da başlayan ve diğer kentlere de sıçrayan metal işçilerinin mücadelesini tartışmak ve dayanışmayı büyütme için Almanya'nın Stuttgart kentinde 19 Haziran akşamı bir toplantı gerçekleştirildi.

28-31 Mayıs tarihlerinde metal direnişine dayanışma ziyaretinde bulunan ICOG heyetinin çağrısıyla gerçekleşen toplantı oldukça verimli geçti. Toplantıya Mercedes, Porsche, Bosch, Behr, Man ve metal sektörünün değişik işletmelerinde çalışan işçi, işyeri işçi temsilcisi ve sendika temsilcileri katıldılar.

Heyetin dayanışma ziyareti sırasında çektikleri fotoğraflardan S.Herling'in hazırladığı kısa bir dia gösterisiyle başlayan toplantı, heyet üyelerinin sunumlarıyla devam etti. Gölçük Ford Otosan'a yaptıkları ziyarete dair gözlemlerini aktaran heyet, Otosan işçileri tarafından çok sıcak bir dostlukla karşılandıklarını, enternasyonal sınıf dayanışmasının iyi bir örneğini yaşadıklarını anlattı.

Kendi kaderlerini ellerine aldılar

Sunum sırasında şu ifadeler kullanıldı: "Grevin 10. gününde biz ordaydık ve işçiler kurdukları komiteler etrafında nasıl birleştiklerini ve hangi zorluklara karşı mücadele ederek ilerlediklerini aktardılar. 'İşçilerin yanında olması gereken sendika bizlerin taleplerine sahip çıkmadı, karşı kutupta yer aldı' diyerek tepkisini ortaya koyan işçiler, kendi kaderlerini kendi ellerine almaktan başka bir çarelerinin olmadığını ve mücadeledeki kararlılıklarını dile getirdiler."

Dayanışma ziyaretinden rahatsız olan polisin gösterdiği tahammülsüzlüğe karşı Otosan işçilerinin sloganlarla dayanışmalarını ortaya koymalarını aktaran F. Atan "Dayanışma ziyaretine gittik, dayanışmanın en güzel örneğiyle karşılaştık" sözleriyle duygularını aktardı.

Enternasyonal desteği büyütmeliyiz

Metal direnişinin ortaya çıkışını ve izlediği seyri özetleyen heyet üyesi Ali Reçber ise şunları söyledi: "Metal işçileri başladıkları işi yarıda bırakmayacak gibi gözüküyorlar. Bu da bizlere dayanışma çalışmalarını daha da güçlendirmemiz gerektiğini,

işçilerin taleplerini daha geniş bir çevreye tanıtarak enternasyonal desteği büyütmemiz gerektiğini gösteriyor. 1. IAC (Otomotiv İşçilerinin 1. Uluslararası Kongresi) bu ve benzeri işçi hareketlerine dayandığı oranda başarılı olacaktır."

Soru ve görüşler...

Sunumlardan sonra katılımcılar soru ve görüşleriyle toplantıya katkılarını sundular. İşçilerin fabrika ve Fabrikalar Arası Kurul'da güçlerini birleştirmeyi başarmaları katılımcıların en çok merak ettikleri konuların başında yer alıyordu.

Mercedes-Daimler'den bir işçi "Kapitalistlerle birlikte zorunlu olarak sendika yönetimini de karşısına alan işçilerin komitelere dayanarak, sınıfsal dayanışmayı sağlayıp haftalarca ülke çapında bir direniş sürdürmeleri, üstelik direniş sonucunda bazı hakları da kazanmaları bu hareketin büyüklüğünün ve yaratıcılığının en iyi örneğidir" diyerek bu hareketten öğrenecekleri çok şey olduğunu söyledi. Almanya'da da sendikaların çürümüş, bürokratik bir kadavra olduğunu belirten tartışmacılar, işçilerin mücadelecisi bir sendikal birliğe ihtiyacı olduğu konusunda ortak bir görüş birliğine vardılar.

Canlı, tarihsel ve güncel deneylerin katkılarıyla sürdürülen tartışma oldukça verimli ve öğretici geçti. Toplantıya katılanların ortak bir dileği de, böylesine

büyük, anlamlı ve tarihsel nitelikteki deneylerle dolu bir eylemi yaratıp sürdürenlerin 1. IAC'ye (Otomotiv İşçilerinin 1. Uluslararası Kongresi) katılarak, bu deneyleri uluslararası işçi hareketinin hizmetine sunması düşüncesi oldu.

Toplantıda, Otosan ve diğer işletmelerden işçi önderlerinin işten atılmaları da protesto edilerek, MİB üzerindeki baskılar kınandı. MİB'in Facebook sayfalarının kapatılması ve sansürlenmesi girişimlerine karşı MİB'le dayanışma çağrısı yapıldı.

Toplantının ardından katılımcılar Almanca ve Türkçe olarak ortak bir dayanışma mesajı yayınladılar.

Ortak mesaj şöyle:

"Bursa'da grevdeki metal işçilerini ziyaret eden ICOG-Delegasyonunun izlenimleri hakkında bilgilendirme toplantısına katılan bizler, işverenlerin grev sözcüleri, grev komitesi üyelerini ve mücadelecisi işçileri işten atarak onların haklı mücadelelerini küçük düşürmeye ve çalışanlara gözdağı vermeyi amaçladığını öğrendik.

Biz bu saldırıları protesto ediyoruz ve işten çıkarılan işçilerin derhal geri alınmalarını talep ediyoruz!

Ve bunun yanında, Türk hükümetinin işverenlerin istekleri doğrultusunda, Metal İşçileri Birliği'nin (MİB) Facebook-Sayfasını kapatma girişimini protesto ediyoruz.

Yaşasın işçi sınıfının enternasyonal birliği!"

Kızıl Bayrak / Stuttgart

Devrimci kalem işçileri anıldı

Almanya'nın Frankfurt kentinde geleneksel olarak düzenlenen etkinlik Nazım Hikmet, Ahmed Arif ve Orhan Kemal anıldı.

BİR-KAR tarafından uzun bir ön hazırlık süreciyle geniş bir kitleye çağrısı yapılan etkinlik 20 Haziran'da gerçekleştirildi.

Yüzlerce afiş ve bildirinin kullanıldığı çağrı faaliyetinin yanı sıra BİR-KAR çalışanlarının kendi hazırladığı programla etkinlik gerçekleştirildi. Etkinlik programı metal işçilerinin mücadele sürecini de

kapsayacak şekilde zenginleştirildi.

Beğeniyle izlenen etkinlik programında müzik ve şiir dinletisinin yanı sıra metal işçilerinin mücadelesini anlatan bir sinevizyon gösterimi de yapıldı.

Metal süreciyle ilgili gözlemin paylaşıldığı bir konuşma gerçekleştirildi.

Sosyalist edebiyat konulu paneller devam eden etkinlik katılımcıların sorularını sorması ve düşüncelerini paylaşmasıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Frankfurt

Troyka'nın dayatmaları, Syriza'nın açmazları

Aylardır Yunanistan ile Troyka olarak adlandırılan Uluslararası Para Fonu, Avrupa Komisyonu ve Avrupa Merkez Bankası arasında süren görüşmelerde bir uzlaşmaya varılamadı. Umutların bağlandığı Lüksemburg Euro Bölgesi Maliye Bakanları toplantısında da taraflar masadan eli boş kalktı. Son haftalarda ise tansiyon giderek yükseldi ve tüm görüşmeler büyük gerilimlere konu oldu. AB liderleri, Atina üzerinde baskı ve şantajı her geçen gün yoğunlaştırdı. Yunanistan hükümeti üzerindeki bunalıcı baskıya ve bakanlarının düştüğü içler acısı duruma rağmen kredi kuruluşlarının öne sürdüğü koşulların gerçekçi olmayan zor koşullar olduğu söylenerek kreditorlerin dayatmalarına belli noktalarda direnç gösterildi.

IMF Başkanı Christine Lagarde ise şart koşulan tasarruf önlemlerinin hafifletildiğini, şimdi Atina'nın karar vermesini beklediklerini söyleyerek "Krizle çözümü bulmak için masaya yetişkinlerin oturması gerekiyor" gibi aşağılayıcı sözler eşliğinde topu tekrar karşı tarafa attı. Son haftalardaki tüm görüşmeler ise büyük gerilimlere ve yer yer hakaretlere konu oldu. *Sputnik*'e konuşan London Business School Öğretim Üyesi Prof. Dr. Elies Papaioannou bu durumu "3 ay işkence çekilerek harcandı, şimdi süreci mümkün olduğunca hızlı sonuçlandırmalıyız. Mevcut durum gerçekten dayanılır gibi değil" diyerek özetledi.

Almanya Başbakanı Angela Merkel, Avrupa Birliği liderler zirvesi öncesi bir anlaşmaya varılmasının şart olduğunu belirttiikten sonra krizi aşmanın kısa sürede mümkün ve kolay olamayacağını ekleyerek karamsarlığını dile getirdi. Tarafların anlaşamaması durumunda Yunanistan'ın borç yükünün altından kalkamayıp temerrüde düşme (vadesi geldiğinde borçlarını ödeyemez duruma düşmesi) riski artacak, yanı sıra Euro bölgesinden çıkma ihtimali güçlenecektir. Zira Syriza, daha şimdiden AB'ye karşı bu tehdidi daha yüksek sesle dillendirmektedir.

Syriza öncülüğündeki hükümet, iktidara geldikten kısa bir süre sonra vaatlerinin çoğunu unutarak IMF ile AB'nin dayattığı reformlara boyun eğmişti. Alman Maliye Bakanı bu durumu alaycı bir tonla "Yunan hükümeti uygulayacağı reform politikalarını kendi halkına anlatmakta zorlanacak" ifadeleriyle özetlemişti. Dolayısıyla Syriza için gerileyecek sınır artık kalmamış bulunuyor. Bugüne kadar Yunanistan'dan vergi arttırmalarından özelleştirmelere, memur-emekli maaşlarında indirimden kamu harcamalarında azami düzeyde kesintiye ve kamu personelinin işten çıkarılmasına kadar birçok kemer sıkma adımını talep eden IMF ile AB, şimdi yardım paketi karşılığında benzer şartlar ileri sürmektedir. Daha fazla ürünün KDV'ye tabi olması, memur ve emekli maaşlarında indirim, dayatılan şartların öne çıkan başlıklarıdır. Yani "radikal solcu" Syriza hükümetinin seçim kampanyası boyunca öne çıkarılan vurgulardan biri olan "Kemer sıkma politikalarına hayır" söylemi AB emperyalistleri tarafından ona yutturulmaya çalışılmaktadır. ABD mali sermayesinin başlıca sesi olan *The Wall Street Journal* gazetesi önceki teslimiyetten hareketle zamanında

"Bay Tsipras, geçtiğimiz hafta içinde birçok konuda teslim oldu... Ama Yunanistan'ın Avro Bölgesi içindeki yerini bir kez daha kuşkuyla yer bırakmadan sağlama konusunda ciddi ise, onun çok daha fazla konuda teslim olması gerekecek" diye yazmıştı. Tsipras'ın kemer sıkma politikalarına teslim olduğu 'mezarda emeklilik' önerisi ile daha iyi anlaşılabilir oldu.

Troyka Syriza'ya teslimiyet töreni hazırlamak istiyor

Yunanistan, kapitalizmin solugunu kesen küresel krizden en derin etkilenen ülkelerden biridir. Krize çare adına yıllardır AB, AMB ve IMF tarafından dayatılan iktisadi ve sosyal yıkım politikaları nedeniyle ülke ekonomisi çökmenin eşiğine gelmiş bulunuyor. Atina hükümeti, kreditorlere ve Haziran sonuna kadar da IMF'ye olan 1.9 milyar dolarlık borcunu ödeyebilmek için Kurtarma Paketi'nin 7.2 milyar Euro'luk son diliminin sağlanmasını ve borcunun ülke ekonomisinin reel koşullarına göre yeniden yapılandırılmasını istiyor. Syriza sadece Troyka'nın değil, içte kendi partisinin ve muhalefetin de basıncıyla yüz yüzedir.

Şimdi Yunanistan hükümetinin büyük ortağı Syriza gerçek anlamda bir çıkmazla karşı karşıya bulunuyor. Bir tarafta Yunan halkına verdiği AB'nin ve IMF'nin dayattığı yaptırımları tanımayacağı sözü, diğer tarafta AB olmadan bu kadar yüksek bir borcun altından kalkamayacağı gerçeği duruyor. Troyka'nın dayatmalarına teslim olmak, zaten kemer sıkma politikalarından iyice bunalan, işsizliğin, yokluğun ve yoksunluğun içinde tükenen işçi ve emekçileri sosyal patlama noktasına getirecek, kendi sonunu da hazırlayacaktır. Ancak Yunanistan yüz yüze bulunduğu açmazı Euro bölgesinden çıkma restiyle aşmayı hedeflemektedir. Bunun AB'nin yıllarca korumaya çalıştığı ekonomik ve siyasi bütünlüğe darbe olabileceğini düşünmektedir. Fakat bu düşünüş ve inancın tüm kaygılarına rağmen AB'ye geri adım attırmak gibi arzulan bir sonuca yol açacağı tartışmalıdır. Zira AB'nin Yunanistan için öngördüğü insafsız reçetenin aynısı Portekiz, İspanya

ve İrlanda gibi ülkelerde de uygulanmış ve onları da iflas noktasına sürüklemişti. Yunanistan'ın Euro'dan ayrılması tehdidi karşısında taviz verip geri adım atmak durumunda. Çünkü söz konusu ülkeler için de örnek teşkil edebileceği AB için endişe konusudur. Bundan dolayıdır ki Yunanistan'ın AB'de kalması için her türlü çaba harcanmaktadır. Merkel "Kendimi buna adayacağım" derken konunun önemine dikkat çekmiş oluyor. Zira birçok ekonomist Yunanistan'ın AB'den ayrılmasının Avrupa ve hatta küresel ekonomi için bir tehlike olacağını ileri sürüyor ve tüm bankacılık faaliyetlerinin çökeceğini iddia ediyor.

AB'nin kaygıları üzerinden Euro bölgesinden çıkma hamlesini gündeme getiren Syriza Troyka'ya karşı Rusya sopasını sallayarak alternatif finansman arayışına giriyor. Geçtiğimiz haftalarda Saint Petersburg'daki Yunan delegasyonunun, Rus mevkidaşlarıyla birlikte 'Türk Akımı' adlı boru hattı projesinin Yunanistan'a uzatılması için gereken anlaşmayı imzalayarak önemli bir finansman kaynak elde etmiş olduğu kabul ediliyor. Fakat tüm bunlar AB'yi geriletmeye dönük çıkışlardır. Gerçekten ise zorunlu olunmadığı sürece Syriza'nın AB'den çıkma niyeti yoktur ve Tsipras uzlaşma umudunu korumaktadır. O, "Şu anda bir fırtınanın tam ortasındayız. Yeni denizler keşfetmeye ve güvenli limanlar bulmaya hazırız. Bugün yaşananlar sadece Yunanistan'ın sorunu değil. Gelinek noktada Avrupa Birliği'nin tamamı bu sorunun bir parçası durumunda. Dolayısıyla Avrupa Birliği, değişim için cesur kararlar almalı. Kuruluş değerlerine dönerek, dayanışma ruhunu canlandırmalı" diyerek Troyka'nın insafsız şartlardan esnemesini istiyor. Yunanistan ile Troyka arasında yapılacak anlaşmanın 'sürdürülebilir' olması gerektiğinin altını çizen Tsipras, 'onurlu' bir uzlaşının sağlanmasını arzularak AB'de kalmayı hedefliyor. Zira kendi ifadesiyle, "Avrupa'nın geleceği ve Avrupa'nın Yunanistan'da yeniden yasallığını kazanması için de mücadele ediyor"; verdiği mücadelenin başarısızlığı durumunda Tsipras'ın kapitalist dünya içinde 'yeni denizler keşfedip', 'güvenli limanlar' bulma rüyası gerçekleşir mi bilinmez, ama onun sözünü ettiği "AB kuruluş değerleri ve dayanışma ruhu" şuan da içinde

bulunulan işler acısı durumun nedenidir.

Syriza'nın doğası gereği Yunanistan burjuvazisini karşısına alamayan işbirlikçi tutumu onu kaçınılmaz olarak AB burjuvazisine biat etmeye zorlamaktadır.

'Radikal sol'un sınırları ya da parlamenter hayallerin iflası

Yunanistan'daki ekonomik çöküntünün temel nedenleri arasında görünen dev çaplı dış borç prangası karşısında "borçları ödemeyeceğiz" çıkışı, emekçi kitlelerde sosyal yıkım programlarına karşı büyük bir sempati toplamıştı. Yunan halkı, Syriza'ya seçimlerde %36.3 oranında destek sunarak onu 149 milletvekiliyle parlamentoya taşımış ve hükümetin en büyük ortağı yapmıştı. Liberal reformistler Syriza'nın zaferinin İtalya, İspanya, Portekiz, HDP üzerinden Türkiye ve öteki ülkelere dalga dalga yayılacağına ilişkin büyük umutlar ve coşkular yaşamış, sosyal bir Avrupa'nın kapıda olduğu rüyaları görmüşlerdi.

Ancak Syriza seçimleri kazandıktan bir ay sonra emekçilere verdiği hemen her sözden geri adımlar attı ve Selanik Programı'nda suçladığı Troyka ile en geri noktalarda da anlaşmaya vardı. Syriza hükümeti, Troyka ile ilişkileri kesmek bir yana, "Avrupalı ve uluslararası kurumlarla ve ortaklarla sıkı uyum içinde çalışma" sözü verdi. Asgari ücretin ve emekli maaşlarının yükseltileceği ve yoksullara ücretsiz sağlık, eğitim ve elektrik vermeyi, özelleştirmeleri durdurmayı, askeri harcamaları azaltmayı vs. vaat eden Tsipras'ın hükümeti kapitalizmin katı gerçeklerine çarptı ve böylece Selanik Programı rafa kaldırıldı.

Syriza vaat ettiği öteki reformları uygulamak ve borçların silmek bir yana, yeni borçlar talep etmekte, mevcut borçların yeni borçlarla ödenmesini istemektedir. Ama bu kemer sıkma politikalarının uygulanması ve sömürü çarkının dönmesiyle olanaklıdır. O zaten bir bütün olarak kemer sıkma politikalarına değil, ama somut olarak daha fazla ürünün KDV'ye tabi olması, memur ve emekli maaşlarında indirim gibi dayatmalara itiraz etmektedir. Bu onun gerçekten de geriye çekilebileceği son sınırdır. Syriza mevcut koşullarda, "borçları ödemiyoruz, yaptırımları tanımıyoruz, AB'den ayrılıyor, tüm borçlu işletmeleri kamulaştırıyoruz, asgari ücreti yükseltiyoruz" vb. iddialarını gerçekleştirmiş olsaydı bile bu sadece emekçi kitlelerin içine itildiği katmerli durumu hafifletmeye, azgın neoliberal saldırıları sınırlamaya, yani kitlelerin yaşam koşullarını bir parça düzeltmeye yarayabilirdi. Kapitalizm koşullarında reformların bu kadarı bile parlamenter çoğunlukla değil, ama yalnızca büyük sosyal mücadelelere ve militan kitle hareketlerine dayanarak başarılabilir. Fakat Syriza militan kitle hareketini yükseltmek bir yana, gelişecek bu türden hareketleri uyuşturarak dizginlemek ve sistem içinde tutmak misyonuna soyunacaktır.

Syriza sınıf mücadelesini değil, sınıf işbirliğini temsil etmekte, iç ve dış sermayenin egemenliğine, demek oluyor ki kapitalizme itiraz etmemektedir. O işçi ve emekçilerin istem ve özlemlerinin taşıyıcısı değil, istismarcısıdır. İktidarda olduğu günden itibaren yaptığı icraatlar bunun dolaysız kanıtıdır. Dolaysıyla Yunan işçi sınıfı ve emekçileri gerçek kararlarını sokakta verecek ve Syriza kesin olarak aşılacaktır. Latin Amerika ülkelerinin yakın deneyimi ve Syriza'nın güncel örneği kısmi reformların bile ancak devrime dayalı bir mücadele sayesinde olanaklı olabileceğini göstermiş, vahşi kapitalizm koşullarında devrimden başka bir seçeneğin olmadığını bir kez daha kanıtlamıştır.

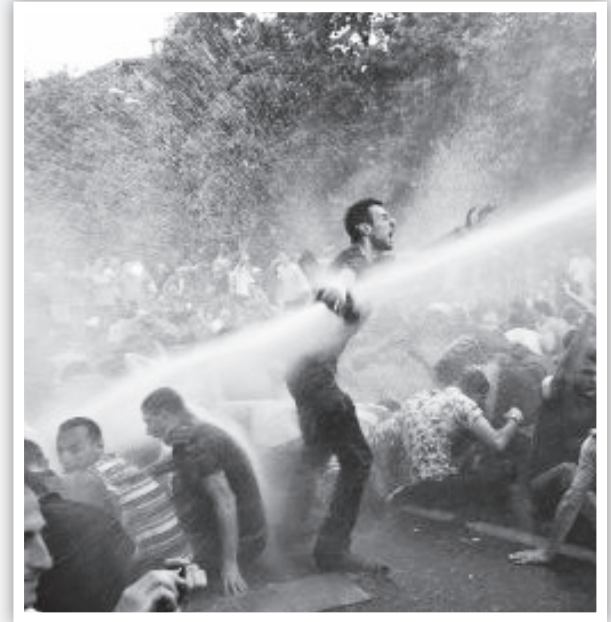
Ermenistan'da zam isyanı

Ermenistan'da Kamu Hizmetleri Denetim Komisyonu'nun elektrik fiyatlarına yapmayı planladığı zamma karşı 19 Haziran günü Azatutyun Meydanı'nda başlayan eylemler gün geçtikte kitlesel bir boyut kazandı.

22 Haziran günü Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nın bulunduğu Bagramyan Caddesi'ni trafiğe kapatan eylemcilere saldıran polis 237 kişiyi gözaltına aldı. Saldırı sırasında en az 18 kişi yaralandı.

Saldırının ardından binlerce kişi 23 Haziran'da tekrar Azatutyun Meydanı'nda bir araya gelerek gözaltıların serbest bırakılmasını ve zam planının durdurulmasını istedi. Cumhurbaşkanlığı Sarayı'na yürüyen binlerce kişi yine polis engeliyle karşılaşınca oturma eylemi başlattı. İlerleyen dakikalarda ise çöp kutuları toplanarak polislerin olası saldırısına karşı barikat kuruldu.

Eylemcilere bir kez daha görüşme talebinde bulunan yetkililer, temsilen 5 kişinin Ermenistan Cumhurbaşkanı Serj Sarkisyan ile görüşebileceğini söyledi. Ancak eylemciler bu teklifi yine reddetti. Eylemciler Cumhurbaşkanı Sarkisyan'ın televizyonda canlı yayından elektrik fiyatlarının artışı ile ilgili kararın iptalini duyurmasını talep etti.

Diğer yandan ülkedeki eylemlerle ilgili açıklama yapan Kremlin Sözcüsü Dmitriy Peskov, Rusya'nın Ermenistan'daki gelişmeleri yakından izlediğini ve sorunun en kısa zamanda kanunlara uygun şekilde çözüme kavuşturulmasını umduklarını söyledi.

Düzen siyahilere yaşam şansı tanımıyor

ABD'de Güney Carolina'nın Charleston kentindeki bir kilisede siyahileri hedef alan saldırı gündeme bir kez daha ülkedeki ırkçılık gerçeğini getirdi. Öyle ki 9 siyahinin öldürüldüğü, birinin ise 'olan biteni anlatması için' sağ bırakıldığı saldırı ABD için ne ilk ne de son olacak.

Katliamın yaşandığı Güney Carolina, ABD'de ırkçılık ve nefret suçlarının en yüksek yaşandığı bölge olarak anılıyor. ABD yasaları her ne kadar "bir kişiye ırk, etnik kimlik, ulusal kimlik, dinsel inanç, cinsel tercih ya da bedensel engellilik nedeniyle sözlü ya da fiziki saldırıyı" nefret suçu saysa da ırkçılık ülkenin kurumsallaşmış gerçeği. 2012 yılına ait FBI verileri polise bildirilen 6 bin nefret suçunun yarıya yakınının ırk nedeni olduğunu ortaya koydu.

İrkçiliğin merkez üssü

Diğer yandan ülkede 'izleme altında olan' 784 nefret yayan grup var. Bu grupların sadece yüzde 20'sinin bile Güney Carolina'da bulunması, son gerçekleşen ırkçı katliamın 'geliyorum' dediğini gösteriyor. Charleston kenti ise siyahileri hedef alan şiddet vakaları ile anılıyor. Kentte 343 polis hakkında şiddet kullandığı için suç duyurusunda bulunulurken polis şiddeti en çok yoksulları ve siyahileri hedef alıyor.

ABD sermaye devleti, kendi verilerinde olduğu gibi bu ırkçı grupların çoğunu tanıyor, biliyor ve izliyor. Katliamı gerçekleştiren 21 yaşındaki Dylan Storm Roof da ülkedeki ırkçı kültürün yarattığı son canavarlardan biri oldu.

Roof'un Ku Klux Klan gibi örgütlere üye olup olmadığı bilinmiyor ancak sosyal paylaşım sitesi Facebook'taki fotoğraflarında Güney Afrika ve Zimbabve'deki ırkçı beyaz yönetimlerin bayrağını arma olarak kullandığı görülüyor.

ABD'nin siyahiler karşısındaki kanlı icraatlarından biri de siyahileri hedef alan polis cinayetleri. Yakın zamanda 18 yaşındaki Michael Brown, 12 yaşındaki Tamir Rice ve seyyar satıcı Eric Garner polis tarafından öldürüldü. Brown, Rice ve Garner polisin öldürdüğü binlerce siyahiden sadece üçü... Katliamın yaşandığı Charleston'da ise Nisan ayında Michael Slager adlı polis Walter Lamer Scott (50) adlı siyahiyi katletmişti.

İrkçılık ABD Başkanı Obama'yı dahi hedef alabilirken bu düzenin asıl mağduru ise yoksul, işçi ve emekçi siyahiler oluyor. Siyahiler arasındaki işsizlik oranları ulusal ortalamada yüzde 35. Bir siyahinin beyaz bir akranına oranla iş bulabilmesi, geleceğini güvence altına alabilmesi ülke şartlarında epey zor.

Ferguson aynasında ırkçılık gerçeği

Ferguson'da Michael Brown'un öldürülmesinin ardından ABD Adalet Bakanlığı'nın yayımladığı itiraz niteliğindeki raporda siyahileri hedef alan ırkçı uygulamaların sadece sokakla sınırlı kalmadığını gösteriyor. Ferguson özelinde hazırlanan raporda, kentte 2012-2014 yılları arasında trafikte araçları durdurulanların yüzde 85'ini, tutuklamaların yüzde 93'ü, ceza kesmelerin yüzde 90'ını, polisin güç kullandığı vakaların yüzde 88'ini siyahiler oluşturdu. 2014'ün Nisan ile Eylül ayları arasında iki günden fazla cezaevinde kalanların yüzde 95'inin de siyahiler olduğu bilgisi verildi.

Raporda siyahilerin mahkemeye yaptığı itirazların da kabul edilmeme ihtimalinin beyaz nüfusa göre yüksek bir ihtimal olduğu kaydedildi.

Polis ve mahkemelerin ırkçı uygulamaları en çok yoksul siyahileri olumsuz etkilerken para cezası uygulamasını karşılayamayan yoksul siyahiler hapishaneye atıldı.

Doğu Avrupa'da sular ısınıyor

Emperyalistler arasındaki nüfuz savaşının en önemli alanlarından biri haline gelen Ukrayna'da sadece savaşın sürdüğü Donetsk ve Lugansk'ta değil, tüm Doğu Avrupa'da silah yığınakları yapılıyor. Emperyalist güçlerin müdahalesi ile birlikte ilan edilen ateşkesin adı olsa da bölgeden hemen hemen her gün çatışma ve ölüm haberleri gelmeye devam ediyor. 'Siyasi çözüm' adı altında Ukrayna'nın nüfuz alanlarına göre nasıl bölüneceği ise başlıca tartışma konularından biri. Ancak gerek egemenler, gerekse de yerelde vekaletlerini verdikleri taraflar, önümüzdeki aylarda da 'siyasi çözüm'e varabilecek gibi görünmüyor.

Emperyalistlerin kendi içinde yaşadığı çelişkilerin en güncel ve yakıcı örneği, Doğu Avrupa üzerinden yaşanmakta. Ukrayna krizi, bu çelişkinin devrimini hızlandıran bir işleve sahip oldu. Rekabeti bu denli kızıştırabilecek en önemli özelliklere sahip olan da yine bu ülkediydi. Gerek büyük Rus şovenizmine, gerekse de sosyalizme karşı tarihsel olarak kendini Batıya yaslamak isteyen Ukrayna milliyetçiliği, ülkenin stratejik konumu, kaynakları ve büyük bir pazar olması... Kabaca saydıklarımız Batılı emperyalistlerin iştahını ve cesaretini kabartan faktörler oldu. Sovyetler Birliği'nin dağılması ile 'bağımsız' bir ülke ünvanını alan Ukrayna, Batı ile Rusya arasında gidip geldi. Giderek dozu artan bir nüfuz savaşı, zamanı geldiğinde ise 'renkli devrimler' adı altında Rusya yanlısı hükümete darbe yapılarak kendini gösterdi.

Rusya hegemonyasını korumaya çalışıyor

Doğu Avrupa'da bulunan birçok ülke Varşova Paktı'nın çöküşünün ardından kendilerine NATO yönünde bir yol çizdi. Sovyetler Birliği'nin dağılması ve "Doğu Bloku"nun çöküşü, Batı için büyük zafer oldu ve bu zafer, birçok ülkeyi kendi nüfuzlarına almalarına olanak verdi. Ancak, Batılı emperyalistler, Doğu Avrupa'daki bu ülkelerin aksine Gürcistan ve daha da önemlisi Ukrayna konusunda Rusya'nın sert direnişini karşılarında buldu.

Rusya yanlısı Yanukoviç'in devrilmesi, Ukrayna'nın sadece AB değil, NATO üyeliğinin tartışmaya açılmasına Moskova Kırım'ı ilhak ederek cevap verdi. Kırım'ın hemen ardından Donbass'taki savaş başlarken Neo-Nazi paramiliterler eliyle Rus avına çıkan rejime karşı ayağa kalkan Donetsk ve Lugansklılar, Kırım kadar şanslı değildi. Rusya kendisine pahalıya mal olan Kırım'ın ardından aynı hamleyi Donbass'ta hayata geçiremedi. Ancak elinde önemli bir koz olarak tutmayı sürdürdü.

AB ve ABD'nin başlattığı ekonomik yaptırımlar Rusya'nın serbest hareket etmesini engellerken Moskova ise yaptırımları olabilecek en asgari düzeyde atlatmayı ve Kırım'ı zaman içinde unutturmayı planlıyor. Geçtiğimiz günlerde AB, "yaptırımların Minsk Anlaşması'nın hükümlerinin yerine getirilmesi amacıyla uzatıldığı"nı açıkladı. Rusya ise karşı yaptırımları devreye sokacaklarını bildirdi.

Yaptırımlar nedeniyle ekonomik büyümesi duran ve işsizliğin giderek artış gösterdiği Rusya'da, Putin'e göre

derin bir kriz durumu hakim değil, ancak 'zor bir süreç' yaşanıyor. Putin, konuyla ilgili açıklamasında aslında geleneksel dış politika çizgilerinin de hatırlatmasını yaptı ve şöyle konuştu: "Biz saldırgan davranmıyoruz. Sadece çıkarlarımızı daha ısrarlı, daha tutarlı savunuyoruz. Uzun zamandır susuyor ve çeşitli işbirliği tekliflerinde bulunuyorduk ancak bizi hep sıkıştırdılar ve artık geçemeyeceğimiz çizgiye dayadılar."

Rusya için Ukrayna'nın gölgesinde kalan Suriye hakkında da açıklamalar yapan Putin, Suriye'de krizin başından bu yana izledikleri politikayı sürdüreceklerinin altını çizerek Ortadoğu'da bugün gelinen yerde Batı'nın sorumluluğu olduğunu belirtti ve "Beşar Esad ile ülkeyi silahlı çatışmalardan uzaklaştıracak siyasi çözüm için çalışmaya hazırız. Fakat bu dışarıdan gelecek askeri güçlerle olmamalı" dedi. Rusya böylece ağır ekonomik yaptırımlara karşı sadece Ukrayna'da değil, Ortadoğu'da da 'ayaktayım' mesajını verdi. Türkiye'de AKP'nin tek başına iktidarını kaybetmesinin yanında Putin'in son açıklaması, son dönemde gerilemeye başlayan Esad yönetimi için moral kaynağı oldu. Libya'da Kaddafi yönetiminin devrilmesi ile kandırıldığını belirterek bölgedeki Batı müdahalelerine set çekmeye çalışan Moskova, Suriye haricinde de bu politikasını sürdüreceğini bir kez daha beyan etmiş oldu.

NATO Avrupa'ya yığınak yapıyor

NATO artık açıkça Rusya'yı ağızına alarak Doğu Avrupa'ya silah ve asker yığınağı yapmaya başladı. NATO açıkça tehdit ettiği Rusya'yı Ukrayna'da 'saldırgan tavırlar içinde olmak'la suçlayarak Moskova ile ilişkilerini kestiğini açıkladı. Buna paralel olarak ABD de Baltık ülkelerinin yanı sıra Polonya ve Almanya'ya binlerce asker yerleştirmeye başlarken askerlerin kalıcı olacağını da altı çizildi. Estonya'nın başkenti Tallin'de konuşan ABD Savunma Bakanı Ash Carter, yeni teçhizatın "sabit" olmayacağını belirterek ABD'nin Doğu Avrupa'daki varlığının "kalıcı" ve "çevik" olacağını da kaydetti. Carter, yakın zamandaki bir başka açıklamasında da geleneksel savaşa nazaran, siber saldırıları ve askeri stratejik unsurları kapsayan

"Melez savaş" tabirini kullanarak şöyle konuştu:

"NATO'nun çok daha çevik, hareketli ve hızlı biçimde cevap verebilecek sistemini kurmaya çalışıyoruz çünkü artık sorunlar aniden karşınıza çıkıyor. Yeni türeyen melez savaş taktiklerine karşı özenli davranıyoruz. Bununla birlikte özenli davranmamız gereken ve Soğuk Savaş'ın herhangi bir parçası olmayan siber saldırılar da bulunuyor."

NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg, "Soğuk savaş" istemediklerini belirtse de Rusya Savunma Bakanlığı'ndan bir yetkili, bu adımın ABD'nin Soğuk Savaş sonrası Rusya'ya karşı aldığı en saldırgan tutum olduğunu söyledi. NATO'nun acil müdahale gücünü 40 bine çıkararak hamlesi, Rusya tarafından 40 yeni kıtalararası balistik füzesinin envanterlere eklenmesi ile karşılık bulmuştu.

Rusya'nın füze kalkanlarını delme özelliğine sahip yeni nesil kitle imha silahları da ABD'nin Doğu Avrupa'ya yapacağı ağır yığınak da tek bir gerçeği gösteriyor. Taraflar 'silahlanma yarışına girmeyeceğiz' demesine rağmen popüler tabirle 'düşük yoğunluklu' bir silahlanma yarışı içinde. Ukrayna'daki gelişmeler bu yarışa sadece tuz biber eken etkenler haline geldi. Rusya'ya yaptığı suçlamaların aksine ABD, bu krizden seneler önce Avrupa'ya Rusya'yı tehdit edecek biçimde füze kalkanları yerleştirmeye başlamıştı.

Krizin kaynağı ve temel çelişki

Silahlanma yarışı, militarizm, ilhaklar ve savaş emperyalist aşamasındaki kapitalizmin ortaya çıkardığı fenomenlerdir. Tekellerin yayılma arzusu ve aralarındaki rekabet ve Ortadoğu'da şahit olduğumuz gibi sürekli olarak nüfuz savaşlarına; bunun ötesinde iç savaşlara, darbelere, silahlanmaya ve işgallere neden olmakta. Rusya ile NATO arasındaki mücadelenin de temelinde bu gerçek yatıyor. Emperyalist sistemin uzayı dahi silahlandırmaya başlayan çılgınlığı, daha fazla kâr, yeni pazar alanları ve hegemonya arzusundan başka bir şey değil. Rakiplerine karşı çılgınca silahlanan sermayenin asıl düşmanı olan işçi sınıfına karşı yaptıklarını, yapabileceklerini de akıllarda tutmak lazım.

"Tüm gençliği kampımızın parçası olmaya çağırıyoruz!"

Devrimci Gençlik Birliği sözcüsüyle 6-12 Temmuz günleri arasında İzmir Seferihisar'da gerçekleştirilecek gençlik kampı üzerine konuştuk...

-“Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz!” şiarını kullanıyorsunuz kampınız için. Neden böyle bir şiarı tercih ettiniz?

- Gençlik içinde devrimci politik zeminde kurulmuş bir birliktir. Henüz geniş gençlik kesimlerini harekete geçirebilmiş, örgütlemiş değiliz. Ancak devrimci temellerde bunu başarabilecek, gençlik kitlelerini devrime kazanabilecek ve devrimin birer öznesi haline getirebilecek güce sahibiz. Temelde de böyle ilkelere ve işleyişe sahibiz. Herkes dönüp ilkelerimize ve işleyişimize bir daha bakmalı. Sınıflı toplumlar gerçeğini ortaya koyan, gençlik mücadelesini sınıf mücadelesinin bir parçası ve geleceği devrimci mücadelede gören ve devrimin de işçi sınıfı öncülüğünde harekete geçmiş milyonların eseri olacağını ortaya koyan bir bakışımız var. Bir dizi soruna, toplumsal düzenden savaşa, eğitimden kadın sorununa, ulusal soruna, baskı politikalarına kadar devrimci temelde bir yaklaşımımız var.

Öncelikle sorunlara bu ilkesel yaklaşım bizi güçlü kılıyor. Bu birincisi. İkinci olarak, bu ilkeleri hayata geçirecek bir işleyiş, devrimci-militan tutum ve pratik. Bu konuda da bir güce sahibiz. Üçüncü olarak da artık birliğimizin gücüyle hareket ediyoruz. Birliğimizi güçlendirmek meselesi 3'ü 5 yapmak meselesi değil elbette. Böyle mezhepçi, dar-grupçu yaklaşımlara sahip olamayız. Birliğimizi güçlendirmek toplumsal olaylara devrimci temellerde bakışımızı güçlendirmek meselesidir, bu temellerde her bir yoldaşımızın güçlenmesi meselesi, gençlik hareketinin ihtiyaçlarına yanıt verme, devrimci temellerde gençlik hareketini güçlendirme meselesi ve nihayetinde gençliği devrim mücadelesine kazanma meselesi. Geniş gençlik kitlelerini harekete geçirebilme iddiasına sahip olma ve bu iddiayla hareket etme... İşte bu bakış, iddia ve irade birliğimizi güçlendirecektir. Bunun nesnel zeminlerine sahibiz. Mesele bu zemine yaslanarak davranma meselesi.

Eğer biz gençlik için bir gelecek varsa o da bu düzende değil, devrimdedir diyoruz. Nerede geleceğe yürüyoruz diyorsak anlayın ki, devrime yürüyoruz, devrime hazırlanıyoruz demektir.

-“Devrime hazırlanıyoruz” diyorsunuz. Bu nasıl bir hazırlıktır? Kampınız bu hazırlığın neresinde duruyor, hangi ihtiyacın ürünü olarak ele alıyorsunuz?

- Tarihsel bir dönemden geçiyoruz. Emperyalist-kapitalist sistem büyük bir bunalımın içinde. Dünyanın dört bir yanında içinden çıkmakta zorlandığı krizlerle debeleniyor. Bu krizlerin faturasını her yerde işçi ve emekçilerin üzerine yıkmaya çalışıyor. Savaşlarla, emperyalist saldırganlık ve işgallerle krizleri yatıştırmaya ve ertelemeye çalışıyor. Kapitalist sistemin işleyiş yasaları sürekli olarak böylesi tıkanmaları

Tüm gençliği kampımızın bir parçası olmaya çağırıyoruz. Örgütlenmesinden planlamasına, kolektif emeğin bir parçası olmaya çağırıyoruz. Bu açıkça devrimin, devrimci mücadelenin bir parçası olmak demektir. Ve bizlerin geleceği devrimdedir. Gelecek her yerde devrime aittir.

doğuruyor. Çıkmaza girdiğinde, emekçi yığınların taleplerini karşılayamayacak duruma geldiğinde kitlelerin öfke patlamaları gerçekleşiyor. Tunus'ta, Mısır'da olan budur. Mübarek'i deviren, Bin Ali'yi deviren sistemin yaşadığı bu kriz ve kitlelerin öfkesidir. Wall Street eylemlerinden Avrupa'da başta Yunanistan ve İspanya'da kitlelerin ayağa kalkışına, Türkiye'de Haziran Direnişi'nden Brezilya'ya sistemin yaşadığı kriz dünyanın dört bir yanında farklı dinamiklerle, farklı sonuçlarla karşımıza çıkıyor. Bu sonuçları belirleyen yaşanan krizlerin boyutu olduğu kadar kitle hareketinin politik ve örgütsel düzeyi, temelde de sınıfsal yapısı oluyor. İşçi sınıfı nerede olursa olsun bir sınıf olarak sahneye çıktığında dengeler değişiyor.

İşte böylesi bunalım dönemleri, savaşları besliyor. Gerek bölgesel savaşları, gerekse de iç savaşları besliyor. Tüm bu yaşananların karşısında devrimci hazırlık bin kat daha önem kazanıyor. Sistemin yaşadığı krizi ve düzene karşı biriken öfkeyi doğru tahlil etmek ve devrimci temellerde örgütlemek başta işçi sınıfı olmak üzere kitleleri devrimci temellerde harekete geçirmenin hazırlığı, işte bu devrimci hazırlıktır.

Bu hazırlık kitleler ayağa kalktığında hazır olma. Kitlelerin eylemini kucaklayabilecek politik ve örgütsel hazırlığa sahip olmak demektir. Devrimci Gençlik Birliği, işte bu hazırlığın ürünüdür. Bu hazırlığın bir parçasıdır. Devrime hazırlığın gençlik cephesinden ihtiyaçlarını karşılamaktır tüm çabamız.

Bugün sermaye devletinin yaşadığı kriz artık ertelenemez boyutlara ulaşmış durumda. Bunu bir dizi ekonomik veriden gördüğümüz gibi, şişirilen ekonomik büyümeler ve bunlara paralel gitmeyen işçi ve emekçilerin yaşam düzeylerinin aşağı çekilmesidir.

İşçi ve emekçiler emeklerinin karşılığını alamadığı sürece burjuvazi büyüyor. Ancak bu emek sömürüsü işçi ve emekçilerin öfkelerini de büyütüyor. Bunu da Bursa'da Renault'ta fitili ateşlenen Metal Fırtınası'nda gördük. On binlerce işçi, üretimi durdurarak emekleri üzerinden kurulmuş haramilerin saltanatına kafa tuttu. Bu hiç de sistemin yaşadığı krizden, açmazlardan bağımsız değildir.

Metal Fırtınası tam da 7 Haziran seçimleri öncesinde patladı. Bu, ne anlama geliyor. İşçi sınıfı geleceğini sandıkta değil, üretimden gelen gücünü kullanarak direnişe geçmekte görüyor. Metal Fırtınası "Yeni Haziranlar işçi sınıfıyla gelecek" sözünün doğrulanması bir anlamda. Ayağa kalkan metal işçileri tüm topluma yürünmesi gereken yolu gösteriyor. Düzenin nasıl işlediğini, işçi sınıfına boyun eğdiremediğinde nasıl aciz kaldığını ve saldırganlaştığını gösteriyor. Devrim iddiasının işçi sınıfı temelli örgütlenmekten geçtiğini, gençliğin mücadelesinin sınıf mücadelesinin bir parçası olması gerektiğini ortaya koyuyor. Bugün bu topraklarda devrim iddiasının somut karşılığını yaratmak istiyorsanız işçi sınıfına yönelmek gerektiği açıktır. Bunu neden döne döne söylüyoruz. Gençliği devrimci temellerde örgütlenme iddiası sınıf mücadelesiyle kurulan bağda kendini göstermektedir. Devrim iddiası bu düzen ve kurumları karşısında aldığın tutumla ölçülmektedir.

Ve bütün bunlar yaşanırken HDP çatısı altında onlarca sol çevre seçimlere giriyor ve kitleleri sandığa, meclise çağırıyor. Çözüm olarak bu düzen sınırları içinde bir çözümü, meclisi gösteriyor. Kitlelerin düzene karşı öfkelerini devrime örgütlemek yerine sandığa

örgütlemeye kalkıyor. Kitlelerdeki hoşnutsuzluğun da neticesinde belli oranda yanıt da bulan bu çağrı “büyük insanlık”ı düzenle barıştırma çabasıdır. Yaşanan siyasi krizin çözümünde rol oynamak istenmesi, sorun yaratmaya değil, çözümün bir parçası olmaya geldik söylemleri, koalisyonda yer alma çabaları vb. Her biri bütün o iddialı sözlerin içinin boşluğunu gösteriyor. Maalesef sol adına onlarca örgüt bu parlamentarist sürüklenişe kapılıyor. Sistemin yaşadığı ekonomik ve siyasal krizi derinleştirip devrimci temellerde kitleleri harekete geçirmek yerine sistemi revize etmenin çabasına giriyorlar.

Bu sermaye devleti için de bulunmaz bir fırsata dönüşüyor. Daha da derinleşecek sonucunda yaşanabilecek sınıf ve kitle hareketlerini düzen sınırlarında tutmanın bir fırsatı.

Tüm bu gelişmeler devrim alternatifinin daha da güçlendirilmesi gerektiğini ve gençlik cephesinden bizlerin omuzlarına çok daha büyük bir sorumluluğun düştüğünü ortaya koyuyor. Düzen cephesini güçlendirenlere karşı devrim cephesini güçlendirmeliyiz. Devrime hazırlığımızı çok daha güçlü yapabilmeliyiz.

İşte bu açıdan kampımız çok önemli bir yerde duruyor.

Dünyada ve Türkiye’de yaşanan tüm bu gelişmeleri tahlil edebilmek, gençlik hareketinin ihtiyaçlarına yanıt üretebilmek ve DGB olarak neler yapabileceğimizi ortaya koymak için böyle bir kamp yoğunlaşmak, tartışmak, netleşmek anlamına geliyor. Yapacağımız tartışmalar, kamp boyunca gerçekleştirilecek sohbetler, söyleşiler, atölyeler bu hazırlığın bir parçası olacaktır.

- Kamptaki sunumlardan bahsedebilir misiniz?

- İlk sunumumuz, “Bahar yakın demek ki, mevsim böyle kışladı” başlığını taşıyor. Yeni bir bunalımlar, savaşlar, halk hareketleri ve devrimler dönemini tartışma konusu yapacağımız bu başlıkla hayata, dünyada gelişen olaylara nasıl bakmamız gerektiğini ve bu karanlık günlerin nasıl da güzel günlere gebe olduğunu, baharın yakınlığını ortaya koyacağız.

İkinci sunumumuz “Yaklaşan baharın kırlangıçları” başlığını taşıyor. Bu tabir Lenin’e ait. Gençlik için kullanıyor bir yazısında. Bahar yaklaşırken nasıl kırlangıçlar ilk hareketlenen kuşlar oluyorsa gençlik de toplumsal hareketliliklerde ilk harekete geçen kesim oluyor. Gençliğin taşıdığı dinamizm, yeni bir dünya özlemi ve düzene karşı öfkesi bunu çok da iyi bir şekilde ortaya koyuyor. Bu başlıkta gençlik hareketinin tablosunu ve devrimci olanakları ortaya koyacağız, tartışmaya açacağız.

Üçüncü sunumumuz “Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz!” başlığını taşıyor ve kampımızın da şiarı aynı zamanda. Bu başlıkta gençlik hareketine devrimci önderlik ve DGB’nin misyonunu tartışacağız. Soyutluğundan çıkartıp bu mücadele içinde olan her bir yoldaşımızla birliğimizi tartışacağız, birliğimizi değerlendirip önümüzdeki süreçte birliğimizi güçlendirmek, gençlik hareketine devrimci önderlik misyonunu yerine getirmenin imkanlarını tartışacağız.

Elbette kampımızdaki sunumlar bu üç sunumdan ibaret olmayacak. Metal işçilerinin sesi, soluğu olan, Metal Fırtınası’nın temel öncü gücü olan Metal İşçileri Birliği’nden bir işçi arkadaşımızla Metal Fırtınası üzerine bir söyleşi gerçekleştireceğiz.

Yıllardır kültür-sanat alanına devrimci bir yaklaşıma sahip olan Ve Sanat Atölyesi kampımızın bir parçası olacak. Bir dizi atölyede ve kampın toplam örgütlenmesinde yer alacakları gibi mizah üzerine

gerçekleştirecekleri bir sunumla katkı sunacaklar. Mizahın sanattaki ve mücadeledeki yeri üzerine bir sunum gerçekleştirecekler. Aynı zamanda Yolunda A.Ş. filmi üzerine de bir söyleşi gerçekleştirmiş olacağız.

Çevre sorunu ve nükleer enerji üzerine gerçekleştirilecek sunumla özel olarak Mersin Akkuyu’da inşasına başlanan nükleer santral, çevre ve enerji sorununa yaklaşımımızı ortaya koyacağız.

Kampımızın iki gününü ise yerel meclislerimizi toplamaya ve DGB Türkiye Meclisi’ne ayıracağız. Hem tüm yerellerimiz kendi toplantılarını yapma fırsatı bulacak hem de meclislerimizle kamp sonrası yeni dönemde neler yapacağımızı netleştireceğiz. Üniversitelerin açılışında çok daha hazırlıklı olacağız, sınıf mücadelesiyle gençlik mücadelesinin kopmaz bağlarını kurmanın adımlarını güçlendireceğiz.

- Atölye çalışmaları, diğer etkinlikler hakkında da bilgi verebilir misiniz?

- Kampımızda bir dizi atölye olacak. Bunlar boş vakitlerimizi doldurmak için değil, yapacağımız tartışmaları güçlendirmek için olacak. Nasıl mı? Öncelikle atölyelerimiz bir eğitmen ve eğitilecek insanlardan oluşan bir kurguyla değil, kolektif bir çalışmanın ve yaratıcı emeğin ürünü olan çalışmalar olacak. Amacımız bir şeyler sahnelemek, beğeni almak değil mücadelenin bir parçası olarak atölyeleri nasıl işletebiliriz olacak. Tiyatro, müzik, dil (Kürtçe), halk oyunları, imge, Kapital’de marksist yöntem atölyeleri ile hem kampımızdaki kolektif ruhu geliştireceğiz hem de yaratıcı emeğimizi...

Açılış ve kapanış etkinliklerimizle hem geçtiğimiz dönem yerelerde yaptığımız çalışmaları kampa taşıyacağız hem de bir hafta boyunca kampta yaptığımız üretimleri ortaya koyacağız.

Tüm bunlarla beraber dolu dolu bir kamp olacağını söyleyebiliriz. Ancak sanmayalım ki 24 saatimiz koşturmacayla, bir etkinlikten bir etkinliğe koşturarak geçecek. Bütün bunlar bir plan dahilinde ve herkesin dinlenmeye de vakit bulacağı bir verimlilikte gerçekleşecek.

-Biraz da kampın ön çalışmasından bahsedebilir misiniz?

- Kampımızın çağrısını gençliğe ulaştırmak için bir dizi araç kullanıyoruz. Afişler, broşürler, stickerlar ile yaygın duyuru çalışması yapıyoruz. Açılan standlar, yazılamlar, sosyal medyanın kullanımı ile en geniş gençlik kesimlerine ulaşmaya çalışıyoruz. Bizim için mesele sadece kampa çağırmak değil, yaptığımız bütün çalışma gençliği devrim mücadelesine kazanmak için. Çalışmaya katılan tüm yoldaşlarımız da bu bakışla çalışmayı ele alıyor.

Kampımızın planlamasını yerel meclislerimizde, yürütme toplantılarımızda ayrıntılı bir şekilde yapmaktayız. Daha genel planlamalar elbette Türkiye

Meclisi ve MYK toplantılarında gerçekleşti. Ancak her bir yerelin kampa katkısı, kamp üzerine yaptıkları tartışmalardan süzülen sonuçlar temelinde şekillenen kampımızın ön çalışması da yerel örgütlülüklerimize yaslanarak yapılıyor. Kamp çalışmasını her açıdan güçlü geçirebilmek ön çalışmasını yerel örgütlerimize yaslanarak yapabilmeyi gerektiriyor.

Kampımızda gerçekleştireceğimiz sunumlar ve atölyeler üzerine ön tartışmalarımız da bir dizi yerelde başlamış durumda. Okuma metinleri hazırlanmış ve her yerelde önden gerçekleştirilecek tartışmalarla kampın ön sürecini örmekteyiz. Bir dizi yerelde kamp öncesinde atölyeler üzerine tartışmalar ve ilk adımlar da atılmakta.

Ne kadar güçlü bir ön süreç geçirirsek, ne kadar yerel örgütlülüklerimizi güçlendirirsek kampımız da o kadar güçlü geçer. Zaten demiyor muyuz, “birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz” diye. İşte asıl mesele birliğimizin gücüne yaslanabilmek, birliğimizi daha da güçlendirebilmek.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Yaz kampı denildiğinde herkesin aklına ilk olarak tatil geliyor. Yaz aylarında olması ve İzmir gibi deniz kenarında bu kampı yapıyor olmamızın bu algıda bir yeri var. Ancak bu algıyı temelinde gençlik örgütlerinin şimdiye kadarki pratikleri yaratıyor. Bizim kampımız ise yukarıda bahsettiğimiz gibi politik bir gençlik etkinliği. Elbette dinlenmek, denize girmek de kampımızın bir parçası. Çok daha verimli bir çalışma için bunlar da gerekli. Ancak kampımızın toplam örgütlenmesinden içeriğine devrimci bir atmosfer hakim olacaktır. Bu atmosfer yaşamın her anını kolektif olarak örgütlemekten kuracağımız ilişkilere, dayanışmadan birbirini tüketen değil üreten ilişkilere kadar kendini gösterecektir.

Bunu neden söylüyoruz. Devrimci bir örgütlenmenin birer parçası olsak bile her yanımızı çevirmiş bir düzen var. Özel mülkiyeti, bireyciliği her an karşımıza çıkartan bir düzen var. Bu düzenin bencilleştirdiği ve yetiştirdiği bir toplumda yaşıyoruz. 7 gün boyunca yüzlerce genç devrimci böyle bir toplumun alternatifini var edecek. Bizce bu çok önemli. Bu kampımızın en temel değiştirici, dönüştürücü ve devrimci yanı olacak bir yanıyla.

Şunu unutmayalım ki kampımız 7 günlük yoğun bir emeğin, ayları bulan kolektif çalışmanın ürünü olacaktır. Yaratacağımız devrimci atmosfer ve bu yoğunlaşma tüm çalışmaların verimini arttıracaktır.

Son olarak şunu söylemek isterim ki, tüm gençliği kampımızın bir parçası olmaya çağırıyoruz. Evet kampımıza çağırıyoruz demiyoruz. Kampımızın bir parçası olmaya çağırıyoruz. Örgütlenmesinden planlamasına, kolektif emeğin bir parçası olmaya çağırıyoruz. Bu açıkça devrimin, devrimci mücadelenin bir parçası olmak demektir. Ve bizlerin geleceği devrimdedir. Gelecek her yerde devrime aittir.

Devrimci gençlik kampının hazırlıkları sürüyor

İzmir Seferihisar'da 6-12 Temmuz tarihlerinde gerçekleştirilecek devrimci gençlik kampının hazırlıkları ve çağrı faaliyeti devam ediyor.

İstanbul

DGB kamp çağrısını Marmara Üniversitesi mezuniyet töreninde ve Kadıköy'de açtığı standla sürdürdü.

Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü'ndeki mezuniyet töreninde kuşlama yapılırken üniversitedeki çevik kuvvet-ÖGB ablukasına ve okul yönetiminin "mezuniyette hiçbir pankart, döviz vb. açılmayacak" tehdidine rağmen devrimciler ellerindeki yüzlerce kuşlamanın tamamını tüm bahçeye attılar.

Kadıköy Mühürdar Caddesi'nde ise stand açılarak DGB önlükleriyle kampa çağrı bildirisi dağıtıldı. Kampta yapılacak olan Marksist yöntem atölyesine önden hazırlık için Kapital okuma ve tartışmaları devam ediyor.

Kartal'da kampa hazırlık faaliyetleri hafta boyunca yoğun biçimde sürdü. Kartal'ın hemen hemen her bölgesine kamp çağrısı taşındı.

Kartal DGB "Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz" şiarlı afişleri Yukarı Mahalle, Kızılay Bulvarı, Kartallı Kazım Meydanı ve Esentepe mahallelerinde yaygın biçimde kullandı.

Bankalar Caddesi'nde açılan standla Ekim Gençliği ve Liselilerin Sesi dergilerinin son sayıları ile kampa çağırıcı el ilanları gençlere ulaştırılırken standda aynı zamanda kampa destek amaçlı takılar kullanıldı. Gençlerle sohbetler edilerek gençlik kampının önemine vurgu yapılan konuşmalar gerçekleştirildi. Müzik ve sesli ajitasyonlarla yapılan çağrıya gençliğin ve emekçilerin ilgisi yoğundu.

DLB'liler kamp sırasında oynanacak olan dans-tiyatro provalarına da hafta boyunca devam etti. Çalışmanın ardından 'Birliğimizin gücüyle fırtınalara yelken açıyoruz. Yaz kampında buluşuyoruz!' şiarlı afişler Kartal Merkez'e asıldı. Afiş sırasında emekçilerin yoğun ilgisiyle karşılaşan DLB'liler emekçileri ve gençleri kampa çağırdı.

Esenyurt'ta devrimci gençlik kampının çağrı afişleri merkezi noktalara asıldı. "Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz, yaz kampında buluşuyoruz / DGB", "Birliğimizin gücüyle fırtınalara yelken açıyoruz, yaz kampında buluşuyoruz / DLB" şiarlı afişler Doğan Araslı Caddesi, Tabela, Depo ve Yeşilkent mahallelerinde yapıldı.

DLB **Avcılar**'da yürüttüğü stand faaliyetiyle kampın çağrısını sürdürdü. DLB'liler, Avcılar Marmara Caddesi'nde açtıkları standla kampın çağrısının ve programının yer aldığı "Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz! Yaz kampında buluşuyoruz! / DGB" broşürlerinin gençliğe ulaştırarak kampa çağırdı. Faaliyet sırasında *Liselilerin Sesi*, *Ekim Gençliği* ve *Kızıl Bayrak* da gençliğe ulaştırıldı.

DLB **Bakırköy**'de açtığı standla kamp çağrısını sürdürdü. Bakırköy Cumhuriyet Meydanı'nda açılan standda "Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz! Yaz kampında buluşuyoruz! / DGB" broşürleri gençliğe dağıtıldı. Faaliyet sırasında *Liselilerin Sesi*, *Ekim Gençliği* ve *Kızıl Bayrak* da gençliğe ulaştırıldı.

Ankara

Ankara DGB ve DLB yaz kampı çalışmalarını yoğun bir şekilde sürdürüyor. Kızılay'da Yüksel Caddesi'nde kamp standı düzenli olarak açılarak kampa çağrı faaliyetleri sürüyor.

Konur Sokak'ta stand açan devrimciler gençliği yaz kampına çağırırken Esat, Kurtuluş, 96'lar Köprüsü, Bülbül Deresi gibi yerlere yaz kampı afişlerini taşıdı. Yapılan afişler DGB yazılmaları ile desteklendi. Yanı sıra "6-12 Temmuz'da yaz kampında buluşalım DGB" imzalı stenciller Kızılay bölgesinde yaygın bir şekilde kullanıldı. Stencil yaparken çevredeki gençler de faaliyete yardım etti. Ayrıca devlet tarafından sökülen afişlerin yerine yeni afişler yapılarak faaliyetin engellenemeyeceği gösterildi.

DLB'liler İncirli Lisesi ve Yunus Emre Parkı çevresine kamp afişlerini yaygın biçimde yaptılar. Faaliyet esnasında çevreden birçok emekçiyle sohbetler gerçekleştirildi. Yunus Emre Parkı'nda stand açılarak

kamp çağrısı İncirli gençliğine ulaştırıldı.

Mamak Tuzluca'yı'nda DLB'liler DGB yaz kampı afişlerini yaygın bir şekilde yaptılar. Yanı sıra stand açan DLB'liler akşam saatlerine kadar yaygın bir şekilde broşür dağıtım yapıldı.

İzmir

İzmir'de DGB'liler Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde stand açarak kamp broşürlerinin dağıtımını gerçekleştirdi.

Yüzlerce bildirinin gençliğe ulaştırıldığı faaliyet sırasında Grup Yorum konseri için şehir dışından gelen insanlarla kamp, gençliğin sorunları ve ülke gündemleri üzerine sohbetler edildi. Dağıtım esnasında başka illerden gelip kortej oluşturarak Gündoğdu Meydanı'na yürüyen kitlenin sloganlarına DGB'liler de eşlik ederek Grup Yorum'a yönelik baskılara karşı dayanışma gösterdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir DGB'den hazırlık kampı

Devrimci gençlik kampının hazırlık çalışmaları devam ederken İzmir DGB, kamp öncesinde 2 gün süren bir hazırlık kampı gerçekleştirdi.

"Fırtınalara yelken açıyoruz" başlıklı hazırlık kampı için 21 Haziran Pazar günü Alsancak Gençlik Kültür Evi'nde bir araya gelen DGB ve DLB'liler akşama doğru Seferihisar'daki kamp alanına geçtiler.

DGB-DLB'liler ilk günün program ve planlamasını yaparak başladıkları kampta, 6-12 Temmuz'da gerçekleştirilecek kampın yanısıra "Örgütlü yaşam ve örgütlü kimlik" üzerine sunum ve tartışmalar yürüttüler.

İlk gün akşam yemeğinden sonra programa geçildi

ve ilk günün sunum başlığı olarak belirlenen "Örgütlü yaşam ve örgütlü kimlik" sunumuyla programa başlandı. Kısa sunumdan sonra tartışmalarla devam edildi. Sunumda ve yürütülen tartışmalarda genel olarak devrimci kimliğin ne anlama geldiği, içinde yaşadığımız emperyalist-kapitalist sistemin içinde örgütlü yaşamın zorlukları ve atılması gereken adımlar, kişilerin ilk önce kendi iç devrimini yapmasının önemi, mücadele içinde bireylerin vazgeçebileceği veya vazgeçemeyeceği olguların neler olabileceği, devrimcilerin hem kitlelerle hem de iç ilişkilerinin nasıl olması gerektiği gibi birçok başlık üzerinde durdular.

Birçok konuda uzun ve verimli tartışmalar yürütülen bu bölümün ardından 22 Haziran sabahı ise kahvaltının ardından ikinci gün programına devam edildi.

6-12 Temmuz'da gerçekleştirilecek kampın sunumları üzerine tartışmalar yürüten DGB ve DLB'liler, ilk olarak İzmir DGB'nin sunum başlığı olan "Bahar Yakın Demek ki (Savaşlar, Bunalımlar ve Devrimler Dönemi)" başlığı üzerine kısa bir sunum gerçekleştirdi. Sunum başlığı üzerinden yürütülen anlamlı ve verimli tartışmalardan sonra günün ikinci bölümüne geçildi ve kampta sunulacak olan diğer iki ana sunum üzerine anlamlı tartışmalar yürütüldü. Yürütülen tartışmalarla kampa hazırlanmanın, sunumları güçlendirmenin anlam ve önemi üzerine de tartışmalar yürütülerek kamp programı sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara EKK, Cansu Kaya için eylemdeydi

Ankara Emekçi Kadın Komisyonu (EKK), 19 Haziran Cuma günü Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirdiği eylemle, tecavüz edilerek katledilen Cansu Kaya başta olmak üzere kadın cinayetlerini ve cinsel saldırıları protesto etti. EKK, tüm emekçi kadınları erkek egemen kapitalizme karşı mücadele saflarına, direnişe, hesap sormaya çağırdı.

EKK'nın çağrısı üzerine bir araya gelen kitle bir süre "Vardık varız var olacağız!" "Susma haykır tecavüze/ şiddete hayır!", "Yasta değil isyandayız!", "Eşitlik özgürlük sosyalizmde!", "Kadın olmadan devrim olmaz devrim olmadan kadın kurtulmaz!" sloganları ile bekleyişlerini sürdürdü. Ardından EKK'lı kadınlar adına konuşma yapılarak Cansu Kaya cinayeti ve geçen haftalarda yaşanan bir dizi kadın katliamı ve faili olan sermaye devletinin kadın düşmanlığı teşhir edilerek sloganlarla Kızılay'daki tüm kadınlar, emekçiler ve gençler eyleme çağrıldı.

"Cinsel saldırılara, gericiliğe, eşitsizliğe, kadın katliamlarına karşı bütün kadınlar çılgınlığımızdır!" şiarlı ozalitin açıldığı eylemin ardından ozalit Yüksel Caddesi'ne asıldı.

anayasal düzenlemesi, hangi düzen içi iyileştirmeler, hangi bakanlıklar bu kadınlara özgür, eşit, insanca bir yaşamdan artık bahsedebilir?" diye soruldu.

Kadınların isyan çığlığı kapitalizmin sınırlarını aşıyor!

Sürüp giden bu sömürü düzeninin medyası, ailesi, okulları ve sermaye devletinin tüm köhne kurumlarının yaydığı toplumsal nefret ve yabancılaşma ortamında tecavüzcü katilleri yaratarak kadınlar için kölece bir yaşam, taciz, tecavüz ve her türden cinsel, ulusal, sınıfsal baskı dışında başka hiçbir şey vaat edemediğinin bir kez daha kanıtlandığı ifade edildi.

EKK ayrıca uluslararası ölçekte Cabbari ve Xosravani gibi örnekler başta olmak üzere işbirlikçi sermaye devletleri ve dinci-gerici İŞİD çeteleri eli ile kan gölüne çevrilen Ortadoğu'da İran, Suriye, Tunus, Mısır ve Afrika'da Kongo, Somali, Güney Afrika Cumhuriyeti, Uzak Asya'da Malezya'ya kadar tüm dünyada hüküm süren kapitalist emperyalist barbarlığı işaret ederek

sadece Türkiye'de değil tüm dünyada kadınların ve insanlığın kurtuluşu için sosyalizmin yegâne koşul olduğunu vurguladı.

Emperyalist savaşlarda emekçiler payına düşen acı ve ölümün söz konusu kadınlar ve çocuklar olduğunda iki kat pervasızlaştığının altını çizen EKK açıklamasında, tüm dünya ölçeğinde kadın katliamlarının ardındaki asıl failin ve perdenin arkasında gizlenen esas düşmanın sömürü hırsıyla yanıp tutuşan ve erkek egemen zihniyeti yeniden körükleyerek kadının ikincil cins olma durumunu gün be gün pekiştiren kapitalizm olduğu söylendi.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: "İşte bu yüzden biz de her gün inatla haykırıyoruz! Çizilen yapay sınırları aşıyor çığlıklarımız coğrafyaları, dağlar, nehirler ve bozkırlar boyu! Kapitalizme karşı sosyalizm diye haykırıyoruz! Ve Clara Zetkin olup, Hatice Yürekli olup, Arin Mirkan olup haykırmaya devam edeceğiz! Cansu daha 18 yaşındaydı. Cansu'yu unutmayacağız, er ya da geç katillerden hesap soracağız!"

Kızıl Bayrak / Ankara

"Bu devlet Cansu'ya artık hangi eşitlikten bahsedebilir?"

Basın açıklamasında ise, kızları Cansu'yu bulmak için son çare olarak sermaye devletinin kolluk kuvvetlerine başvuran ailenin umutlarının da Cansu'nun bedeni gibi sulara gömüldüğü ifade edilirken dinci-gerici AKP ile iyice körüklenen kadın cinayetleri ve kadına yönelik cinsel saldırıların yeni bir Özgecan vahşeti daha yarattığı vurgulandı.

EKK, Özgecan'ın ardından kanayan yaralar daha kabuk tutmamışken 18 yaşındaki Cansu'nun tecavüz edilerek hunharca bir dere kenarına fırlatılan bedeninin asla unutulmayacağını ve er ya da geç hesap sorulacağını ilan etti.

Son iki haftada Antep'ten Ankara Mamak'a, yaşanan kadın katliamları ve tecavüzlerinde kurban edilen kadınların isimleri ve nasıl saldırıya uğradıkları teker teker teşhir edilerek "sermaye düzeninin hangi

Tacizci müdüre 'iyi hal' ödülü

Erkek egemen düzen yargısı bu sefer de 4 kız lise öğrencisini taciz eden müdür yardımcısını "iyi hal"le ödüllendirerek serbest bıraktı.

Balıkesir'de 4 kız öğrenciyi taciz etmekten Balıkesir 4. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılanan müdür yardımcısı A.D. hakkında "taciz suçunu işlediği sabit görülerek" toplamda 40 ay hapis cezası verilse de mahkeme "yeniden suç işlemeyeceği kanaati oluştuğu" gerekçesiyle hükmün açıklanmasını geri bırakarak tacizciyi ödüllendirdi.

Mahkeme A.D. hakkında her bir taciz için 8 ay ceza verdi. Bu suçu eğitim öğretim ilişkisini kullanarak

işlediği için cezası 12 aya çıkardı. Ancak "iyi hal" indirimi uygulanarak ceza 10 aya düşürüldü.

A.D'ye alt sınırdan ceza veren mahkeme "iyi hal" indirimine gerekçe olarak "Sanığın, daha önceden kasıtlı bir suçtan mahkum olmamış bulunması ve kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak yeniden suç işlemeyeceği hususunda kanaate varılmasını" diyerek tacizciyi ödüllendirdi.

Bu arada cezasının infazı tamamlanıncaya kadar kamu kurumlarında çalışmaktan men edilen müdür yardımcısı A.D.'nin, yargılama devam ederken, Milli Eğitim Bakanlığı'nın "okul yöneticiliği" mülakatında 96 puan aldığı ve başka bir lisede müdürlüğe atandığı da ortaya çıktı.

Kadınlar Cansu Kaya için sokağa çıktı

Muğla'da Cansu Kaya'nın katledilmesinin ardından sokaklara çıkan kadınlar kadın cinayetlerini ve bu cinayetin gerisindeki sistemi teşhir etti. Kadın katillerine "iyi hal" uygulamalarına son verilmesini istedi.

"Özgecan Yasası" için eylem

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu 19 Haziran'da Sakarya Meydanı'nda toplanarak Yüksel Caddesi'ne gerçekleştirdiği yürüyüşle Cansu Kaya ve ardından katledilen 3 kadının katillerinin cezalandırılmasını ve "Özgecan Yasası"nın çıkmasını istedi.

Sloganlarla İnsan Hakları Anıtı önüne yürüyen platform bileşenleri burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Platform adına yapılan basın açıklamasında "Özgecan Yasası'nın çıkması için 8 neden" başlığı ile ilgili maddeler kamuoyuna sunuldu. Kadın cinayetlerine sebebiyet veren esas eğilimin "erkek şiddetini aklamak" ve bunun kristalize olmuş şeklinin ise kadın cinayeti davalarında verilen ceza indirimleri olduğu vurgulandı. Kadın cinayeti davalarında "ağırlaştırılmış müebbet hapis" cezasının yasallaşmasının artık toplumsal bir talep haline geldiği belirtildi.

İzmirli Kadınlar'dan yürüyüş

18 yaşındaki Cansu Kaya'nın cinsel saldırıya uğrayıp katledilmesi 20 Haziran'da İzmirli Kadınlar tarafından protesto edildi.

Alsancak ÖSYM önünde toplanan kadınlar Sevinç Pastanesi'nin önüne yürüdüler. Eylemde "Kadınları değil, içinizdeki erkekliği öldürün. Özgecan ve Cansu'nun hesabını soracağız" pankartı açıldı. Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerini protesto eden dövizler taşındı.

Sevinç Pastanesi önüne gelindiğinde basın açıklamasını KESK Kadın Yürütmesi adına Şenay Akay okudu. Akay, kadına yönelik şiddetin her geçen gün katlanarak arttığını söyledi. 2015 yılında 144 kadının öldürüldüğünü ifade etti. Son 3 gün içinde Cansu Kaya ve Arzu Köse'nin öldürüldüğünü, Muğla'da üniversite öğrencisi Feride'nin kaçırıldığını belirtti. Akay, isyanlarının büyüyeceğinden bahsetti. Tacizlerin, tecavüzlerin sebebinin erkek egemen sistem olduğunu belirten Akay, erkek egemen sistemin hâkim, savcı ve polisiyle katilleri koruduğunu vurguladı. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın kadınları korumak için bir şey yapmadığına dikkat çeken Akay, kadınlara uygulanan baskı, şiddet ve tecavüz olaylarına karşı mücadele edeceklerini belirterek kadın katillerine "iyi hal" indirimi uygulanmasını teşhir etti.

Ortaca'da Cansu Kaya için eylem

Muğla'nın Ortaca ilçesinde Cansu Kaya'nın cinsel saldırıya uğrayarak katledilmesi 22 Haziran'da protesto edildi. Ortaca Kent Konseyi'nin çağrısıyla bir araya gelen ve çoğunluğu kadınlardan oluşan yüzlerce kişi "Yaşamak için kadınlara yer üstünde yaşam odaları mı gerekiyor" yazılı pankart açarak eylem yaptı.

Eylemde konuşma yapan Psikolog Gül Hınçal, "Kadını mal meta olarak gören, feodal düşünceler taşıyan, kadına şiddet hak gören bu anlayışlar yıkılmalıdır" dedi.

Hınçal, "Cansu'yu öldürenler en ağır biçimde cezalandırılsın. Ancak ve özellikle onları besleyen çevreler yargılsın. Cansular'a saldıran kafaları kim besliyor ve alkışlıyorsa onlara karşı mücadele etmeli, onlara karşı en ağır toplumsal cezayı vermeliyiz" diyerek sonuç alana kadar mücadeleyi sürdürme çağrısı yaptı.

Muğla'da Haziran ayında sadece Ortaca ilçesinde 2, il genelinde ise 4 kadın cinayeti yaşanmıştı.

Kadınlar eve, çocuklar fabrikaya

Dinci gerici AKP'nin 'Ailenin kutsallığı' ve 'annelik en büyük kariyer' söylemleri altında geliştirdiği doğum rüşveti işlemeye başladı. Sermaye için ucuz iş gücü ordusu yaratmayı ve kadınları eve hapsedmeyi amaçlayan 'doğum yardımı' için bir ay içinde 100 bine yakın başvuru yapıldı.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı verilerine göre başvurunun ilk günü olan 15 Mayıs'tan itibaren günde ortalama 3 bin 500 kadın doğum yardımı için başvuruda bulundu. Bir aylık süreç içinde 100 bine yakın kadının doğum yardımına başvurduğu açıklandı.

Temmuz ayında başlayacağı belirtilen doğum rüşvetleri için annelere şartsız olarak ilk çocuk için 300 TL, 2. çocuk için 400, gericiğin şefi Erdoğan'ın kadınlara şart koştuğu 3. çocuk için ise 600 TL ödenecek.

Ne amaçlanıyor?

13 yıllık iktidarı boyunca burjuva gericiğini din sosuyla koyulaştırarak AKP iktidarı 'Aile ve Nüfusun Korunması Programı' ile eve hapsedmeyi planladığı kadınlara yönelik sinsice bir saldırı planı geliştirdi. Saldırının ideolojik boyutunda 'Aile' kavramı 'kutsal' bir forma sokulmaya çalışılarak Erdoğan, bakanları ve yandaş basın üzerinden kadınlara 'annelik' ve 'hizmetkarlık' fitratı dayatıldı.

Kadınlar ve 'genç nüfus' ucuz iş gücü olacak

Saldırının en sinsice yanlarından biri olan 'doğum yardımı' ile de itiraf edildiği gibi "Türkiye'nin genç nüfus yapısının korunması" amaçlanıyor. Bahsi geçen 'genç nüfus' ile kapitalistler için ucuz iş gücü, emperyalistler için ise 'kuruşluk asker'ler yaratılacak.

Diğer yandan kadınlar, üzerlerine bırakılan çocuk yüküyle birlikte eve hapsedilerek esnek çalışma formlarında -çocukları gibi- ucuz iş gücü haline getirilecek.

Saldırının bir başka tarafı olan 'Ailenin ve Dinamik Nüfus Yapısının Korunması Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı' oldu. TBMM'de kabul edilen tasarı ile birlikte kadınlara 'doğum izni' adı altında esnek çalışma dayatılırken 'geçici iş ilişkisi' adı altında güvencesizliği, özel istihdam büroları adı altında köle işçiliği derinleştiren bir rol oynaması planlanıyor.

Ayvalıtaş davasında keşif kararı

Haziran Direnişi sırasında 1 Mayıs Mahallesi'nde katledilen Mehmet Ayvalıtaş'ın ölümüyle ilgili davanın duruşmasına 24 Haziran'da devam edildi.

İstanbul Kartal'daki Anadolu Adliyesi'nde görülen duruşma öncesinde adliye çevresi yine polis ablukasına alınırken Ayvalıtaş ailesini yalnız bırakmayanlar da flamlarıyla adliye önüne gelerek sloganlarla duruşma boyunca beklediler.

Anadolu 8. Ağır Ceza Mahkemesi'nde saat 09.00'da başlayan duruşma mahkeme heyetinin MOBESE görüntülerinin montaj olmadığını ifade edildiği adli tıp raporunu okumasıyla başladı.

"Taksirle ölüme ve yaralanmaya neden olmak" suçlarından 3 yıldan 15 yıla kadar hapis istemiyle yargılanan sanık Cengiz Aktaş duruşmaya ilk kez katılırken sanık Mehmet Görkem Demirbaş da avukatıyla duruşmaya geldi.

Av. Ayla Öztapak olay yerinde keşif yapılmasını talep ederken sanık vekili de keşif yapılmasını istedi.

"Kasıtlı bir cinayet"

Duruşmada dinlenen tanıklardan Mustafa Aydın, olayın kasıtlı bir cinayet olduğunu belirterek "Yağışsız

hava ve araçların dörtlüleri yakarak insanların gürültü çıkarmasına rağmen, bilinçli olarak çocuklara çarpıp araçlarının altına aldılar" dedi.

Tanık Mahmut Aktaş ise yolun kapandığını alkış ve sloganlarla eylem yapıldığını anlattı.

Sanık Cengiz Aktaş tanıkların ifadelerine itiraz etmedi. Sanık Mehmet Görkem Demirbaş'ın ise olay günü yağışlı olduğunu iddia ederek "bazı tanıklar fren yapmadığını söyledi, buna itiraz ediyorum" demesine tanıklar "yalan söyleme" diyerek tepki gösterdi.

Av. Sevgi Evren bahsi geçen üçüncü bir aracın hiç tespit edilmediğini, tespit edilmesi gerektiğini bu yüzden görüntülerin tekrar üniversiteye gönderilip incelenmesi gerektiğini söyledi.

Av. Ömer Kavili, mahkemenin gereksiz yere uzatıldığını, nihayetlenmesi gerektiğini, mahkeme heyetinin keşif yapması gerektiğini beyan etti. Her iki tarafın da keşif istediğini söyleyen Kavilli, bilirkişi heyetinin belirlenmesini istedi.

Duruşmaya kısa bir ara veren mahkeme heyeti aranın ardından kararını açıkladı.

Mahkeme heyeti sanıkların tutuklanması talebini reddederek 14 Ekim saat 13.30'da keşif yapılmasına karar verdi. Duruşmayı 11 Kasım 09.30'a erteledi.

Oğlunu savunan babaya 'polise vurdun' soruşturması!

İzmir'de 7 Ekim 2014'teki Kobanê eylemleri sırasında başından kurşunla vurulan HDP'li Ekrem Kaçeroğlu, düştükten sonra onlarca kişi tarafından tekme ve sopalarla dövülerek, linç edilmişti. Hastaneye kaldırılan Kaçeroğlu hayatını kaybetmişti. Kaçeroğlu'nun yerde linç edildiğini gören babası Bedrettin Kaçeroğlu, oğlunu kurtarmak için buraya koşmuştu.

Kendisinin de kalabalık tarafından dövüldüğünü kaydeden baba Kaçeroğlu, görüntülere ve iddiaya göre, eline aldığı bir taşla karşısına çıkan bir sivile vurdu. Sonradan polis olduğu anlaşılan sivil giyimli bu kişi, baba Kaçeroğlu hakkında şikayetçi oldu. Kaçeroğlu hakkında "polise direnme ve darp" iddiasıyla soruşturma açıldı. İzmir Emniyeti Terörle Mücadele Şubesi'ne çağrılan Kaçeroğlu, şüpheli

Mahkemedен beraat, polisten itiraf

2013 yılında Haziran Direnişi sürecinde üniversite öğrencisi Ali İsmail Korkmaz'ın Eskişehir'deki eylemler sırasında sokak ortasında polisler ve esnaf tarafından dövülerek katledilmesiyle ilgili dava süreci, düzen kurumlarının çarpık işleyişini de ortaya koydu.

Ali İsmail Korkmaz'ın dövülerek katledilmesiyle ilgili dava kapsamında yargılanan ve iki ayrı davadan beraat ettirilerek aklanmak istenen polis Hüseyin Engin'in, meslekten ihraç edildiği ortaya çıktı.

Mahkeme beraat, emniyetten ihraç

19 Haziran'da görülen ve Ali İsmail'in dövülme anını gösteren otele ait görüntüleri sildirmekten yargılandığı davada düzen yargısı tarafından beraat ettirilen Engin'in bu dava sonuçlanmadan kısa süre önce 'Suç delillerini yok etmekten' dolayı Emniyet Genel Müdürlüğü'nce meslekten ihraç edildiği ortaya çıktı.

Katil polisin, mensubu olduğu emniyet teşkilatı tarafından meslekten men edilmesi kararı ile düzen yargısının verdiği karar arasındaki farklılık, Engin'in Ali İsmail'in katledilmesi olayındaki rolünün itirafı niteliğinde.

Engin hakkında, Kayseri'de görülen Ali İsmail davası sonrasında bu kez Eskişehir 8. Asliye Ceza Mahkemesi'nde Ali İsmail'in bölgedeki dövülme anına ait bir otelin kameralarının çektiği görüntüleri sildirdiği gerekçesiyle 6 aydan 5 yıla kadar hapis istemiyle dava açılmıştı.

Mahkeme, kamerayı kapatma emrini verdiği otelin güvenlik kameraları tarafından da görüntülenen Engin ve bu emri yerine getiren otel sahibi Erdoğan Gözseçen için "suç unsuru oluşmadığı ve delil bulunmadığı" gerekçesiyle beraat kararı verdi.

sıfatıyla ifade verdi.

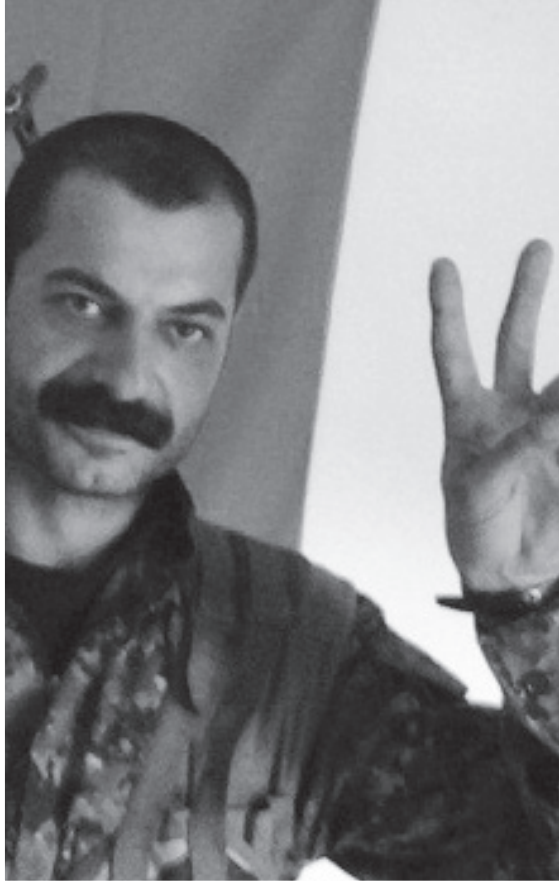
'Belki katiller kurtulur, ben ceza alırım'

Açılan soruşturmayı değerlendiren baba Kaçeroğlu, oğlunu kurtarmak isterken kendisinin de saldırganlar tarafından dövüldüğünü, bu sırada eline geçen bir taşla karşısındaki bir sivile vurduğunu belirtiyor. Kaçeroğlu, şöyle devam ediyor:

"Ekrem yere düştükten sonra ben de kurtarmak için gittim. Yerde, 30 insan tarafından sopa, tekme ve taşlarla linç ediliyordu. Ben de linç edildim. Bırakmıyorlardı ki çocuğuma sahip çıkayım. O arada ben de birisine vurmuşum. Vurduğum kişinin polis olduğunu bilmiyordum. Çünkü sivil kıyafetliydi. Eğer polisse neden Ekrem'e sahip çıkmıyor, çocuğu kurtarmıyorsun? Benim suçum yok ki... Yedi ay sonra hakkımda soruşturma açıldı. Bizi korkutmak mı, sindirmek mi istiyorlar; bilemiyorum. Ekrem'i vuranlar kurtulur, ben ceza alırım belki de."

Cumartesi Anneleri: Demirel'i iyi bilmezdik

Halil Aksakal şehit düştü

MLKP savaşçısı Halil Aksakal (Mazlum Aktaş) Til Ebyad'da (Grê Spî) IŞİD çetelerine karşı savaşırken şehit düştü. MLKP Rojava, Aksakal'ın şehit düşmesine ilişkin yaptığı açıklamada şu ifadelere yer verdi:

"Şehit Rubar hamlesi kapsamında gerçekleştirilen Til Abyad-Grê Spî'yi faşist DAİŞ çetelerinden temizleme operasyonuna Enternasyonal Özgürlük Taburuyla birlikte katılan partimizin Arap ulusuna mensup savaşçısı Mazlum Aktaş, 18 Haziran günü Siluk'un güneyinde şehit düştü. Başta Arap Alevileri olmak üzere, şehidimizin ailesinin ve tüm halklarımızın başı sağolsun."

Halil Aksakal'ın genç bir işçi, yaklaşık 13 yıl önce MLKP saflarına katıldığı belirtilen açıklamada şunlar belirtildi:

"1984 Antakya-Harbiye doğumlu olan Mazlum yoldaşımız, Til Abyad'ı özgürleştirme hamlesinde şehit düşen bir Arap komünisti olarak, günlerdir YPG'ye ve bu hamleye katılan güçlere karşı, kara propaganda yapan, 'Araplara zulüm uygulandığını, köylerin boşaltıldığını' söyleyen sahtekarların yüzünde patlayan bir tokattır aynı zamanda."

Halil Aksakal için 20 Haziran'da Ankara Konur Sokak'a taziye çadırı açıldı. Çadırı gün içinde Devrimci Gençlik Birliği (DGB) ve Devrimci Liseliler Birliği (DLB) de sloganlarla topluca ziyaret etti.

Akşam 19.00'da Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) adına yapılan basın açıklamasıyla da Aksakal ve Kobanê'de şehit düşen diğer savaşçılar anıldı.

ESP adına yapılan basın açıklamasının ardından söz alan destekçi güçler de konuşmalar ve şiirlerle Aksakal'ı selamladı.

Sloganlarla sonlandırılan eyleme BDSP, DLB, DGB, DHF, HE, Kaldıraç, SDP ve Partizan destek verdi.

Cumartesi Anneleri, eylemlerinin 534. haftasında (20 Haziran) yine Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelerek kayıplarının akıbetini sordu.

Yüzlerce kayıp olayının yaşandığı dönemde Cumhurbaşkanlığı görevinde bulunan Süleyman Demirel'in hesap veremeden öldüğüne dikkat çekilen eylemde ilk sözü Kenan Bilgin'in kardeşi İrfan Bilgin aldı.

"Kanlı günlerin başbakanı-cumhurbaşkanı öldü"

Kayıpların yüzde 90'ında Demirel'in sorumluluğu olduğunu belirten Bilgin, onun ekibiyle birlikte muhaliflere her türlü zulmü işlediğine dikkat çekti ve "İşkenceci, katil olarak bilirdik" dedi. Bilgin, Demirel için 3 gün yas ilan edildiğini sözlerine ekledi ve bunun düzeni ayakta tutmak için verdiği hizmetlerden kaynaklı olduğunu kaydetti.

Eşi, Demirel'in Cumhurbaşkanlığı döneminde kaybedilen Hanım Tosun ise, üzüldüğünü, çünkü Demirel'in hesap veremeden gittiğini kaydetti.

Hüseyin Taşkaya'nın eşi Sultan Taşkaya da kocası kaybedildiği dönemde Cumhurbaşkanı olan Demirel'e hakkını helal etmediğini söyledi.

Konuşmaların ardından 1994 yılının 14 Haziran'ında Jitem tarafından kaybedilen Abdulvahap Ateş'in kardeşi Abdurrahim Ateş'in mektubu okundu.

Jandarmanın 14 Haziran 1994 tarihinde evlerine geldiğini ve kardeşi ile kendisine işkence yaptığını belirten Ateş, daha sonra alıkonulan kardeşinden hiçbir iz bulamadıklarını kaydetti. Ateş, artık kulaklarının Ankara'da görülen davada olduğunu söyledi.

İHD adına basın açıklamasını okuyan Hatice

Kalpaklı ise şunları söyledi:

"İşkencenin sıradanlaştığı, çat kapı infazların yapıldığı, faili meçhul bırakılan siyasi cinayetlerin işlendiği, gözaltında insanların kaybedildiği, köylerin yakıldığı, insanların topluca katledildiği kanlı günlerin başbakanı-cumhurbaşkanı Süleyman Demirel öldü. Gözaltına alınanların varlığı inkar edildiğinde kendisine 'evlatlarımız bul' diyen annelere 'çocuğun cebimde mi çıkarıp vereyim' diyen vicdansız Demirel öldü."

Kalpaklı daha sonra 14 Haziran 1994 sabahı Mardin/Kızıltepe Kırkkuyu Köyü'ne baskın düzenleyen askerlerin Abdurrahim ve Abdulvahap Ateş kardeşleri köy dışında işkence ile sorguladığını Abdulvahap Ateş'ten bir daha haber alınmadığını anlattı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/25 * 26 Haziran 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

**Pir Sultan'dan
Madımak'a...**

**ASAN DA
YAKAN DA
SERMAYE
DEVLETİDİR!**

